விவேக போதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."——திருவள்ளுவர்

தொகுதி VII { ஆனந்தஸு கார்த்திகைமீ : 1914-ஸு டிசம்பர்மீ } பகுதி 6

வேதாந்தத் திரட்டு

VEDANTIC SELECTIONS

23. பக்தி வைராக்யம்

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பவுட
  லிளகமன தழலின் மெழுகா
யிடையறா தருகவரு மழைபோ லிரங்கியே
  யிருவிழிக ணீரி றைப்ப
அன்பினுன் மூர்ச்சித்த வன்பருக் கங்ஙனே
  யமிர்த சஞ்சீவி போல்வந்
தானந்த மழைபொழிவை யுள்ளன்பி லாதவெனை
  யார்க்காக வடிமை கொண்டாய்
புன்புலான் மயிர்தோ னரம்பென்பு மொய்த்திடு
  புலைக்குடிலி லருவ ருப்புப்
பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யென்று நம்பியென்
  புந்தி செலுமோ பாழிலே
துன்பமா யலையவோ வுலகநடை யையவொரு
  சொப்பனத் திலும்வேண் டிலேன்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
  சோதியே சுகவா ரியே.

(சுகவாரி—4)

24. பக்தி விருத்தி

அரும்பொனே மணியேயெ னன்பேயெ னன்பான
  வறிவேயெ னறிவி லூறு
மானந்த வெள்ளமே யென்றென்று பாடினே
  னாடினே னாடி நாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினேன்
  மெய்சிலிர்த் திருகை கூப்பி
விண்மாரி யெனவெனிரு கண்மாரி பெய்யவே
  வேசற் றயர்ந்தே னியான்
இரும்புநேர் நெஞ்சகக் கள்வனு னுலுமெனை
  யிடைவிட்டு நின்ற துண்டோ
வென்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
  யாதேனு மறியா வெறுந்
துரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுத னீதியோ
  தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
  சோதியே சுகவா ரியே.

(சுகவாரி—7)

25. பக்தி ஆராமை

பாராதி யண்டங்க ளத்தனையும் வைக்கின்ற
  பரவெளியி னுண்மை காட்டிப்
பற்றுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றோய்ந்த
  பாவியேன் பரிசு காட்டித்
தாராள மாய்நிற்க நிச்சிந்தை காட்டிச்
  சதாகால நிஷ்டை யெனவே
சகசநிலை காட்டினை சுகாதீத நிலயந்
  தனைக்காட்ட நாள் செல்லுமோ
காரார வெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
  காலூன்றி மழைபொழிதல் போற்
கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங்
  கம்மியா னந்த வெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையின் முழங்கியே
  தொண்டரைக் கூவு முகிலே
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
  சோதியே சுகவா ரியே.

(சுகவாரி—8)

CALENDAR—பஞ்சாங்கம்

யோ	அது	இங்	தமிழ்	வார	ஆநந்தவரு. மார்கழிமு. { சாலிசகம் 1836 கலியப்தம் 5015 } பசலி 1324 கோல்லம்-1090 { 1914வரு டிசம்பர்மு- 1915வரு ஜனவரிமு-
ரபுகு	26	15	1	செ	திர 16-55, விசா 6-22, சுக 7-41, திரு 52-17, வணி 16-55, திவி 16-3, அக 28-25, சாபரவி 26-44, சே 2 புத 5-5, அவி 2 குரு 30-40, சாப கி சதுர்த்தி ஷடசீதி மாசி தனுர்பூ ஆ குன்யார்கம் [48-13, சர்வஅமா.
செசு	27	16	2 மார்கழி	புத	சது 11-21, அனு 2-26, சே 56-28, சூல 48-43, சகு 11-21, திவி 15-37, மூல 2 செ 23-30, அனு 1 வக்சக்
பு	28	17	3	வியா	● அமா 6-13, மூல 55-56, கண் 45-47, நா 6-13, திவி 17-55, ரா 23-31, சே 3 புத 3-44, இஷ்டி பிண்ட ஹனும ஜ.
ரபு	29	18	4	வெ	பிர 1-43, திதி 56-6, பூரா 53-42, விர் 39-27, பவ 1-43, திவி 18-2, புஷ்ய சுத் மூல 2 ரவி 42-56, சே 4 பு 57-2 சங் த.
	1	19	5	சனி	திரு 54-56, உத்தி 52-25, துரு 33-50, தை 26-22, திவி 13-16, அக 28-25, மழை 5-க்குள்.
செபு	2	20	6	ஞா	சது 53-20, திரு 52-12, வியா 29-4, வணி 24-8, திவி 2-23, மூல 3 செ 40-51, சாப்புத 49-40, சது விரு சிர உப
ர	3	21	7	திங்	பஞ் 52-47, அவி 53-12, ஹர் 25-12, பவ 23-3, திவி 2-22, மூல 3 ரவி 59-8. [கரிநாள்.
பு	டிசம்பர் 4	22	8	செ	சஷ் 53-35, சத 55-24, வஜ் 22-20, கௌ 23-11, திவி 11-52, மூ 2 புத 43-37, சஷ் உப.
	5	23	9	புத	சப் 55-44, பூரட் 58-53, விதி 20-26, கர 24-39, திவி 12-20, அக 28-25, மகராய 37-0, சப் விரு வனசங்கரி ஆ-கரிநாள்.
செபு	6	24	10	வியா	அஷ் 59-1, உத் 60-0, விய 19-31, பத் 27-22, திவி 24-45, மூல 4 செ 58-13, மூல 3 புத 37-8 தனுர் வியதிபாதம்.
ரசு	7	25	11	வெ	நவ 60-0, உத் 3-33, வரி 19-24, பா 29-30, ரா 8-0, மூல 4 ரவி 16-16, சுக்ரவக்ரிய 40-7, கரிநாள். [அசௌனத்யம்
பு	8	26	12	சனி	நவ 3-24, ரே 8-57, பரி 19-59, கௌ 3-24, தியா—0—0, மூல 4 புத 30-0, பனியினுல் சிலவிடங்களில் ஜனங்களுக்கு
சு	9	27	13	ஞா	தச 8-27, அசு 15-17, சிவ 21-3, கர 8-27, திவி 6-14, ரா 13-25, அக 28-25, அனு 2 ரிசுசுத் 35-52, கஷ்டபோட் டம் 45-0. [ஏகா கார் உப வைவத ம.
ரபு	10	28	14	திங்	ஏகா 13-44, பர 21-40, சித் 22-14, பத் 13-44, ரா 26-22, பூரா 1 ரவி 29-49, பூரா 1 புத 21-1, துவாதிதி சர்வ
செ	11	29	15	செ	துவா 18-55, ✳ கார் 27-55, சா 23-19, பா 18-55, தியா—0—0, பூரா 1 செ 16-5, அதிதி பிரதோ மழை 7-க்குள்.
பு	12	30	16	புத	திர 23-45, ரோ 33-43, சுப 24-4, தை 23-45, திவி 10-41, ரா 20-27, பூரா 2 புத 12-37, திரயோதிதி.
ர	13	31	17	வியா	சது 27-38, மிரு 33-45, சுப் 24-14, வணி 27-38, தியா—0—0, அக 28-26, பூரா 2 ரவி 43-21.
பு செபு	14	1	18	வெ	○ பௌ 30-31, திரு 42-42, பிரா 23-35, பவ 30-31, திவி 1-50, பூரா 3 புத 4-21, ஆருத் திரா தரிசனம் வனசங்கரி பார மா ஸ்நா ஆ. [புத 60-0, கும்பகுரு 30-43, இஷ்டி.
கு]	15	1915ஞு ஜனவரி 2	19	சனி	பிர 32-12, புன 45-29, மா 22-2, பா 1-21, திவி 14-5, புஷ்ய பகு பூரா 2 செ 34-0, பூரா 4
ர	16	3	20	ஞா	துதி 32-34, பூச 46-59, வை 19-34, தை 2-23, திவி 5-59, பூரா 3 ரவி 1-9, வை சிரா.
பு	17	4	21	திங்	திரு 31-38, ஆயி 47-13, விஷ் 15-58, வணி 2-6, திவி 19 அக 28-27, உத் 1 புத 58-22, சங் ச.
	18	5	22	செ	சது 29-33, மக 46-25, பிரி 11-29, பா 29-33, திவி 16-49, மழை 4-க்குள்.
செபு கு]	19	6	23	புத	பஞ் 26-24, பூர 44-32, ஆயு 6-13, தை 26-24, திவி 5-47, பூரா 3 செ 50-49, மகரபுத 56-40 அனு 3 சுக் 27-13, பஞ்சமிதிதி.
ர	20	7	24	வியா	சஷ் 22-22, உத் 41-55, சௌ 0-6, சோ 53-20, வணி 22-22, திவி 1-45, பூரா 4 ரவி, 16-30, சஷ்டிதிதி.
பு	21	8	25	வெ	சப் 17-36, ஹஸ் 38-32, அதி 46-7, பவ 17-36, திவி 1-44, ரா 28-47, அக 28-30, உத் 3 புத 55-0, திதித்வயம் காளாஷ்டமி திஸ்ரோஷ்டகை.
	22	9	26	சனி	அஷ் 12-18, சித் 34-47, சுக 38-34, கௌ 12-18, சே 1-17, ரா 19-20, நவமிதிதி, [திவர் 15-0.
ரபு	23	10	27	ஞா	நவ 6-35, சுவா 30-43, திரு 30-44, கர 6-35, ரா 15-16, உத் 1 ரவி 32-3, பச்சாதுதய புத 55-7 கொர்போட்ட
செபு	24	11	28	திங்	தச 0-53, ஏகா 54-8, விச 26-41, சூ 22-58, பத் 0-53, ரா 7-30, பூரா 4 செ 8-41, உத் 4 புத 60-0, அனு 4 சு 2-0
சு]	25	12	29	செ	துவா 49-27, அனு 22-41, கண் 15-12, கௌ 22-14, ரா 7-18, அக 28-32, வை ஏகா மழை 6-க்குள். [ஸ்மா ஏகா.
ரபு	26	13	30	புத	திர 44-22, சே 19-2, விர் 7-43, கர 16-54, ரா 9-28, மகரரவி 47-37, திரு 1 புத 12-45, சாப கி திரயோதிதி பிரதோ போகிப்பண்டிகை தனுர்பூஜை பூர் மாசி.

			சனி
ராகு.	6-சாப புத		
குரு.	19-கும் கு 23-மக பு		கே
ரவி செ	புத சுக்		

விவேக போதினி

தொ. 7] ஆனந்த௵ கார்த்திகை௴ [பகுதி 6

மோக்ஷ ஸோபானம்

THE STEPS TO THE GOAL

3. பக்தியோகம் (தொடர்ச்சி)

(6) ஈசனுடன் பக்தன் ஒருவித ஸம்பந்தத்தையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளாது இந்த பக்தி யோகம் நிகழ இடமே இல்லை. வெறும் விக்ரஹாராதனமும் பக்தி வெளிப்பாடும் மாத்திரம் போதாது. இதை உத்தேசித்து நோக்கில் தான், தக்காலத்திய பஜனைகள் காலக்ஷேபங்கள் எல்லாம் பக்தியோக ஸாதகமே யல்ல என்பது நன்கு வெளியாகும். இவைகளில் வைதிக கர்ம அனுதரவு, நீக்கம் இவைகள் இருக்கின்றன என்பது முக்யமாக ஸந்தியா கால கர்மானுஷ்டானங்களுக்குக் குறுக்கே இவைகள்வந்து தடைப்படுத்துகின்றன என்பதால் நன்கு விளங்கும். இதனாலேயே இவை யோகமாகக்கூடிய பக்திக்கு ஸாதனமல்ல என்பது வெளியாகும். இதுவுமன்றி நடத்தப்படும் விதம், நடத்தும் ஸபையோர் நோக்கம், நடத்துபவர் நடையுடை பாவனை, நிலை, தன்மை, இடம் இவைகளைச் சற்று நிதானித்து நோக்கில் முன்னர்கூறிய பரிதாப நிலை நன்கு விளங்கிவிடும். இந்த காலக்ஷேபாதிகளில் வந்து கலக்கும் ரஸபேதங்கள், பாட்டுக்களில் மயக்கும் சக்தி, :அதைக்கண்டு மயங்கி ஈடுபட்டு பரபரப்புடன் அவைகளையே எதிர்பார்க்கும் ஸபையோர் சித்தம் எல்லாம் கேட்பவருக்கும் ஈசனுக்கும் ஏற்படக்கூடிய ஒரு ஸம்பந்தத்தையும் பிடித்து தரித்துநிற்கவொட்டாது தடுக்கும். நாரதர் பக்தி ஸூத்திரத்தில் பக்தி பதினொருவிதமாக நிகழலாம் என்று கூறியுள்ளார். இந்தக் காலக்ஷேபங்களில் ஒருவிதமாகக் கூட அதற்கு இடம் தாராது நம்மவர் ஏற்பாடு செய்து ஈடேறிவிட்டனர்! இந்த ஈச ஸம்பந்தம் ஒவ்வொருவன் மனதின் தன்மைக்குத் தகுந்தபடி ஏற்பட வேண்டியதாயினும், இந்த காலக்ஷேபாதிகளில் இந்த ஸம்பந்தங்களின் விவரம் நன்கு வெளியாகும்படி செய்து கொண்டிருந்தால் அப்யாஸிகள் பாமரர் எல்லோருக்கும் அனுகூலமாக விருக்கும். பதினொருவித ஸம்பந்தங்களுள் ஸ்திரீகளுக்கு ஈசனைத் தாயாகவாவது கணவனையே அந்தத் தாயான ஈசனது உருவமாகவும் கருதுவது தகும்: வைச்யாதிகள் ஈசனைத் தகப்பனாகவாவது, யஜமானனாகவாவது, கருதலாம். க்ஷத்ரியர்களும் ப்ராஹ்மணர்களும் பதினொரு விதத்தில் எந்த விதம் ருசிக்கிறதோ அப்படிக் கருதிப் பழகலாம். அதுபோல ப்ராஹ்மணருக்கு சிஷ்ய பாவத்துடன் ஈசனை பரம குருவாகக் கருதுவதே மிகச் சிறந்தது. க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸர்வேச்வரனாகக் கருதுவது மேல். ஆனால் எல்லோருக்கும் எல்லாவிதமும் பொதுவாயினும் முற்கூறியவை ஒருவாறு சிறப்பானவை. அவரவர்களை அவ்வந் நிலைகளிலிருந்து ப்ராஹ்மண நிலைக்கும் ப்ராஹ்மணனை மோக்ஷத்திற்கும் ஏற்ற அந்த ஸம்பந்தங்கள் மிக முக்யமானவை. இம்மாதிரியான ஸம்பந்தங்களை அப்யாஸிகள் மனதில் மாறாது நிலைக்கும்படி செய்யும் தன்மை இல்லாத காலக்ஷேபம், நாடகம், கதை, பஜனைக் கூத்து

எதுவானாலும் ஸரி, பக்தியோக அங்கமே அல்ல. உள்ளபடி விருத்தி அடைந்து ஈடேற எண்ண முடையவன் இவைகளை விட்டு விலகி வைதிக மோக்ஷ ஸோபாந மார்க்கத்தில் முயல வேண்டும். இவ்வாறு ஸத் விஷயங்களோடு கலந்து மாத்திரம் இருந்து மோக்ஷ ஸோபாந க்ரம ஸித்திகளுடன் ஸம்பந்தப்படாத பல வழிகள் உண்டு, ஸந்மார்க்கத்தில் நடக்கவேண்டும் என்கிற ஆவலுடையவரில் பலர் இவைகளையே சதமென நம்பி இறங்கி விடுவர்: இவர்களுள் அபூர்வமாக சிலர் மாத்திரம் பக்தி உள்ளபடி ஸித்திபெற்று யோகமாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நேரான வைதிகமார்க்கத்தில் ஈசனுடன் ஏதாவது ஒரு வித ஸம்பந்தத்தில் நிஷ்காம்யமாக ஈடுபடுவர் என்பதைக் காட்டிவிடத்தான் பகவான் கீதை VII-ம் அத்யாயம் 3-ம் ச்லோகத்தில்:—

"ஆயிரவர்க் குள்ளொருவன் ஆரிய சித்திபெற
நேயமுடனே முயல்வன் நீணிலத்தில்"

என்று குறிப்பாகக் கூறியுள்ளார். ஈசன் விஷய ஸம்பந்தமிருந்தால்தான் பக்தியோகம் உள்ளபடி வரம்புள் அடங்கி வீண் மனக்கொதிப்பாக முடியாது நேரிட அடுத்தபடியாகிய ராஜ யோகத்திற்குக் கொண்டு சேர்க்கும் மோக்ஷ ஸோபாநத்தின் இரண்டாம்படியாகும்.

(7) இந்த பக்தியோகம் இரண்டு பாகுபாடு உடையது. முதல் பாகத்தில் இது தழைத்து ஓங்கி மேல்படிக்குக் கொண்டு சேர்க்கத் தடையாக உள்ளன வாராதிருக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் மிகுந்திருக்கும். இரண்டாவதில் இந்த ஆவல் அடங்கிக்கொண்டே வந்து கடவுளை தன் மனதிற்கு இசைந்த வைதிக உருவங்கள் மூலமாக தகுந்த ஸம்பந்தத்தை மானஸீகமாக ஏற்படுத்தி வழிபட்டு வருவதை முக்ய வாழ்க்கைத் தொழிலாகக்கொண்டு மற்றைய விஷயங்களை ஒரு பொருட்டாகவே மதியாத கம்பீர பாவம் பக்தன் மனதில் குடிகொண்டு வரும். இம்மாதிரியாக உள்ள பாஹ்ய அநந்ய பக்திகளில் இரண்டு பெரும் படுகுழிகள் உள. அவைகளுக்கு பக்தன் ஆளாகாதபடி தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு பக்தியில் முதிர்ந்துவர முயலவேண்டும். பாஹ்ய பக்தியில் உள்ளபடுகுழி, கடவுள் நமது ஸுக ஸௌகர்யங்களை எல்லாம் ஸரிவரப் பார்த்து வருவார் என்ற இறுமாப்புத்தான். உலகப் பழக்கங்களில் ஏற்படக்கூடியதும் சிறிது ஸத்குண விசாலத்தால் அடக்கக் கூடியதுமான கஷ்ட விஷயங்களில் வரக்கூடிய மனப்பரப்பையும் பெரிய ஆபத்து எனக்கருதி அதிலும் கடவுள் வந்து ஸரிப்படுத்துவரென்று எதிர்பார்த்து தன் முயற்சியின்றி வீண் பொழுது போக்குவது, தனக்கு மாறாக நடந்தால் கடவுளைப் பழிப்பது, தனக்கு மாறாக நடத்துவோரை வைவது, அவர்கள் அழிந்து மண்ணாகப் போகவேண்டும் பக்தனைத் திண்டாட வைத்ததனால் என்று சபிப்பது, அப்படி நடத்திவிட வேண்டும் என்று கடவுளிடம் ஈடுபட்டு வருந்திக் கேட்டுக்கொள்வது, முதலிய கொடிய நிலைக்கு பக்தனை இந்த இறுமாப்புக் கொண்டுவந்து விட்டுவிடும். இது கிளம்பி தன் னயம் பெரிதாகிவிட்டால் யோகமாகக்கூடிய பக்தி வெறு மோஹக்கொதிப்பாகிக் கூடிய சீக்கிரத்தில் அவனை அதோகதிக்குக் கொண்டு போய்விடும், அவன் அஜாக்ரதையாக விருந்தால். உண்மையான பாஹ்ய பக்தி யோகிக்கு தனக்கு ஏற்படும் ஸுகதுக்காதிகளில் மனமிருக்கவேகூடாது: துக்கம் நீங்கிவிடவேண்டும்: அதை இயற்றுவோர் திண்டாடி அழியவேண்டும்; ஸுகம் எப்படியாவது வந்து சேரவேண்டும், அதற்குக் காரணமாக விருப்போர் வாழ்ந்து ஓங்கவேண்டும் என்ற ஸாதாரணர்கள் எண்ணமிருக்கவே கூடாது. ஈசனுகப்

பார்த்து எது செய்தாலும் ஸரி நாம் அவரில் ஈடுபடுவதுதான் அவசியம் வேண்டியது, அவரது ஆஞ்ஞைப்படி ஸுகதுக்காதிகள் நமது நன்மைக்கே ஏற்படுவதால், அவைகளுள் துக்கம் வருங்கால் மனக்கலக்கம், கொடுங்குணம் இவைகளுக்கு இடம் ஏற்பட்டு கடவுள் ஈடுபாடு தடைபட்டுப் போகாமலும், ஸுகம் வருங்கால் அவைகளுள் மூழ்கி கடவுள் உணர்வே இழந்தும் மேல்வரும் துக்கக்கலக்கம் அதிகப்படும்படியும் உள்ள மயக்க நிலையை அடையாமலும் இருக்கவேண்டும் என்ற ஆவலையே இந்நிலையிலிருக்கும் பக்தன் பழக்கத்தில் கொண்டுவரவேண்டும். அப்பர், மாணிக்கவாசகர் முதலிய புராண காலத்திற்குப் பிந்திய பெரியோர்களும் தமக்குக் கஷ்டம் வந்தக்கால் ஒருவரையும் கடிந்துகொள்ளாமலும், கடவுள் பக்தி மாறாமலிருக்கவேண்டும் என்ற பரபரப்புடனே மாத்திரம் இருந்து நாள்களைக் கழித்துவந்தனர் என்பது அவர்கள் திவ்ய சரிதைகளால் தெரியவரும். இதனாலேதான் இவர்கள் ஸுக ஸமயங்களில் மனதைப் பறிகொடுத்து கடவுளை மறந்து அவைகளுள் மூழ்கி அவைகளே சதமெனநம்பி இருந்துவிடவில்லை. பக்தியில் பழகவரும் ஒவ்வொருவனுக்கும் முதலில் தன் விரோதிகள் அழிந்தே போகவேண்டும், துக்கமே வரக்கூடாதென்ற ஆவல்கள் இருக்கலாம். மேலும் எல்லா வருணத்தாருக்கும் இந்த யோகம் சிறப்பாக விருப்பதால் பக்தர்களில் பலர் இக்குற்றமுடையவராக இருக்கலாம் தொடக்கத்தில். ஆனால் வரவர இது குறைந்துகொண்டே வரும், பக்தியில் உள்ளபடி ஈடுபட்டுவந்தால். இங்கேயே இருக்கவேண்டிய சிறு ஆராய்ச்சிகளாலும் மேல் வருணப்பிறப்பாலும் இந்தக் கொடிய பாவனைகள் முற்றிலும் அழிந்துபோய் உள்ளபடியான பாஹ்ய பக்திவரும்.

இந்த பாஹ்ய பக்தி சுத்தப்பட்டு ஆவல் குன்றிக்கொண்டே வரவர அநந்ய பக்திக்கு இடம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வரும். இது ஈசனது வைதிகஉருவங்களுள் எதாவது ஒன்றன்விஷய வழிபாடாகவும் மற்றையவைகள் எல்லாம் அதன் ரூபாந்தரங்கள் என்ற ஒருவிதமான எண்ணமாகவும் இருக்கும். இந்த பாகத்தில் ஒரு பெரிய படுகுழியுண்டு. ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் இந்த பாகத்தை சாஸ்திரங்களில் கூறப்படும் கத்திமுனையென்றும் மயிர்ப்பாலம் என்றும் கூறலாம். இந்தவழியில் நேராகவும் ஸாவதானமாகவும் நடத்தல் வேண்டும். அப்படி இல்லாது பராக்குப் பார்த்துக்கொண்டும், அவஸரமாயும் சென்றால் ஏதாவது ஒருபுறம் சாய்ந்து அங்கேயுள்ள படுகுழியில் விழவேண்டியதுதான். இந்த ஸூக்ஷ்மமான பக்திமார்க்கத்திற்கு ஒருபுறம் மூர்த்தித்வேஷம் என்ற படுகுழியும், மறுபுறம் ஒரு மூர்த்தியிலும் நிலையாமை என்ற படுகுழியும் உள்ளன. இவை இரண்டிற்கும் ஆளாகாது கத்திமுனை போன்ற ஸூக்ஷ்மமான பக்திமார்க்கத்தின் வழி நடந்தால்தான் அடுத்தபடியாகிய மேல்வருணப் பிறப்பும் ராஜயோக நிலை கைகூடுவதும் ஏற்படும். இவைகளுள் மூர்த்தித்வேஷம் அவஸரத்தாலும், மூர்த்தியில் நிலையாமை பராக்காய் இருப்பதாலும் ஏற்படும்.

இந்த இருவிதப் படுகுழிகளின் தன்மைகளைப்பற்றி விசாரிப்போம். 'பிறமூர்த்திகள் உபயோகமற்றவை: தன்னதைவிடத் தாழ்ந்தவை: அவைகளைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு நற்கதி இல்லை: அநியாயமாக அவர்கள் அதோகதியை அடைகிறார்களே! அவர்கள் மூர்த்திகளைப் பழித்து நம் மூர்த்தியின் சிறப்பை, எடுத்துக்காட்டி இதை வழிபட்டுக் கடைத்தேறும்படி செய்யவேண்டும்' என்ற எண்ணங்களுடனும், பிறமூர்த்திகளையும், அவைகளை வழிபடு

பவர்களையும் இழிவாகக் கூறி சண்டையிட்டு வருத்தி எப்படியாவது அவர்களை நல்வழி திருப்பிவிடவேண்டும் என்ற மாறு ஆவலுடனும் கூடியதாகஇருக்கும்மூர்த்தித்வேஷம்என்பது. இதனால் வேறு எந்த மூர்த்திகளைக் கண்டாலும், அவைகளைப் பின்பற்றுபவர்களைக் கண்டாலும், வெறுப்பு முதலிய கொடுங் குணங்கள் கண்மூடி பக்தனுக்கு உண்டாகும். வரவர இந்தக்கொடுமை அவன் தன் மூர்த்தியை வழிபடும்பொழுதும் வந்து குறுக்கிட்டு அதைக் கலக்கத் தொடங்கிவிடும். தன் வழிபாட்டிலிருக்கும்பொழுது 'ஐயோ நமது மூர்த்தியை வழிபட்டு ஈடேறமாட்டேன் என்று உலகம் வீணாகக் கெட்டுப்போகிறதே! என்ன சொல்லியும் உலகத்தின் முரட்டுத்தனம் நீங்கவில்லையே!! ஈசா உமது பலத்தால் மற்றைய மூர்த்தங்களையும் அவைகள் பக்தர்களையும் அழித்தாவது அவர்களுக்கு உங்களிடம் நேரிட ஈடுபடும் ஜன்மத்தைத் தரலாகாதா?' என்ற எண்ணங்கள் வருவதுதான் மதத்வேஷத்தின் முதிர்ச்சி. இதன்பின் பக்தனுக்கு வழிபாடுபோய் பிறமத கண்டனம் சாபம் முதலியவைகளே வந்துவிட, அநந்ய பக்திக்கு முயற்சித்தவன் 'சிவபூஜையிலே கரடிவந்தாற்போல' மதத்வேஷத்தால் சின்னபின்னப்பட்டு 'பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்தது' என்ற கதையாக வீண் மனச்சஞ்சலத்தையே கைப்பற்றியவனுவன். இந்த ஸமயத்தில் ஆழ்வார் நாயனாராதிகள் தமக்குப் புறம்பாயுள்ள மூர்த்திகளைத் தாழ்த்தியுள்ள பாசுரங்கள் ஞாபகத்திற்கு வந்து இவன் மனதை நன்றாகக் கலக்கி இவனைப் பரிதாபமான படுகுழியில் கிடத்திவிடும் இவன் அஜாக்ரதையாக விருந்தால். இந்த மதத்வேஷத்திற்கு இடங்கொடுக்காது மற்றைய வைதிக மூர்த்திகளும் வேதஸம்மதமே: பலவகைப்பட்டுள்ள மனங்களையுடைய எல்லோரும் ஈடேறிமோக்ஷமார்க்கத்தில் நிலைக்க பலவாக அமைந்தவை. ஆதலால் இவைகள் விஷயத்தில் த்வேஷம் வரவே கூடாது என்று ஒருவாறு தெளிந்து வீண் மனச்சஞ்சலத்திற்கு இடம் கொடாதிருக்கவேண்டும்.

இப்படியே செய்துவிட்டு நிதானமில்லாது இந்த எண்ணத்திலேயே அவஸரமாகப் பழகிவிட்டால் நாளடைவில் எல்லாவற்றிலும் வாய்வைக்கும்நாய்போல ஒருமூர்த்தியிலும் நிலைக்கவொட்டாது 'இதைப்பற்றுவோமா? வேறொன்றைப் பற்றுவோமா? எல்லாம் வைதிக மூர்த்தங்கள்தானே!' என்ற மனச்சஞ்சலத்திற்கு இடம் வரும். இதன்படி விட்டுவிட்டால் வழிபாடு ஸரிவர நடவாது. மனம் வெளிமுகப்பட்டு வைதிகமூர்த்த தாரதம்யங்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும்படி யாகிவிடும். இந்நிலை அடுத்தபடியாகிய ராஜபோகத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்காது: மனதை வீணாகச் சிதற அடித்து வெறு் வாசாகைங்கர்யம் மாத்திரம் செய்யும்படி பக்தனை மோசம் செய்துவிடும். இந்தச் சஞ்சலம் வரவொட்டாது தடுப்பதற்குத்தான் ஆழ்வார் நாயன்மாராதிகள் வேதக் கருத்தைத் தழுவி மற்றையமூர்த்திகளை தமது வழிபடு மூர்த்திகளைவிடத் தாழ்த்திக் கூறியுள்ளனர். அவைகள் விஷயத்தில் நமது எண்ணம்போய்ச்சிதறாது நமது மூர்த்திகளில்இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து அவர்களுக்கே ஒழிய இதைக்கொண்டு மற்ற மூர்த்திகளைப் பழித்து த்வேஷமாகிய புயற்காற்றில் அகப்பட்டுத் திண்டாடவேண்டும் என்பதல்ல அவர்கள் கருத்து. ஆகவே நமது இஷ்டமூர்த்தி ஒன்றையே நோக்கி வழிபட்டுக் கூடியவரையில் மற்றைய மூர்த்திகளை த்யானகாலத்தில் மறந்துவிட முயலவேண்டும். வெளிமுகப்படுங்கால் மற்றைய மூர்த்திகள் விஷயம் நேரிட அவைகளாலோ அல்லது அவைகளை வழிபடுப

வாரலோ வந்து தாக்குங்கால் முன்னர் கூறியபடி அவைகளின் வைதிகத் தன்மை மறவாதிருந்து மற்றவர்களுக்கு அவை சிறந்தவை நமக்குசம்மதம், எல்லாம் வேதஸம்மதமானதல்லவா என்ற மரியாதையுடனிருக்கவேண்டும். இது நன்கு விளங்க நாட்டுப்பெண் திருஷ்டாந்தம் பெரியோர் கொடுப்பது வழக்கம். ஒரு குடும்பத்திலுள்ள நாட்டுப்பெண், மாமனார், மாமியார், புருஷன், மைத்துனர், நாத்தனார், அதிதிகள் முதலிய எல்லோரிடமும் மரியாதையாக த்வேஷமே இல்லாதிருந்தும் எப்படி தன்புருஷனிடமே உள்ளபடியான அன்பு வழிபாடுகளில் யாதொரு குறைவுமின்றி நடந்துவருகிறாளோ அதுபோல அநந்ய பக்திநிலையில் திடப்படவேண்டிய பக்தன் தன் மூர்த்தி பிற வைதிக மூர்த்திகள் விஷயங்களில் இருக்கவேண்டும். இந்த பாவனை உள்ளபடி திடப்பட்டு இயற்கையாகிவிடுவது மேல்படியான ராஜயோகத்திலேயாயினும் பக்தியோகி இந்த பாவனை திடப்பட மனப்பூர்வமாக முயன்றுகொண்டே இருக்கவேண்டும், வெளிமுகப்படும்பொழுது. உள்முகப்படும்பொழுது மற்றைய மூர்த்திகளைப்பற்றியவைகளை எல்லாம் முற்றிலும் மறந்துவிட முயலவேண்டும். இப்படிச் செய்துவந்தால் பாஹ்ய நிலையிலிருந்து அநந்யநிலைக்கு வந்த பக்தி அதில் திடப்பட்டு மேல்படிக்குத் தகுந்த தாங்கலாக ஏற்பட்டுவிடும்.

✓ புதுக்கோட்டை ராஜா அவர்களின் 40-வது பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம்:—இந்தச் சுபதினம் புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தானமெங்கும் நவம்பர் மீ 26உ யன்று ரொம்ப சிறப்பாய் கொண்டாடப்பட்டது. டவுன் ஹாலில் பலர்கூடி, ராஜாவுக்கு ஆயுள் ஆரோக்கியத்தை தந்தருளவேண்டுமென்று கடவுளைப் பிரார்த்தனைசெய்தார்கள். பல தமாஷுகளும், சங்கீதகச்சேரியும் நடந்தன. அன்று மத்தியான மேழைகளுக்கு சாப்பாடு போடப்பட்டது; துணிகளும் கொடுக்கப்பட்டன. அன்று மாலை டவுன் ஹாலில் ராஜாவுக்கு சமஸ்தான உத்தியோகஸ்தர்கள் அட்ரஸ்ஸொன்றை வாசித்துக் கொடுத்தார்கள். அன்றிரவு ஸீமர் அரண்மனையில் ராஜாங்க விருந்து நடந்தேறியது. பொலிடிகல் ஏஜெண்டும் பல ஐரோப்பிய விருந்தினர்களும் திருச்சிநாப்பள்ளியிலிருந்து வந்திருந்தார்கள்.

✓ ஐரோப்பிய யுத்தம்

உள்மூலம்

THE EUROPEAN WAR

The underlying causes

யுத்தமென்பது அபூர்வமான ஸம்பவமல்ல. பூலோகம் ஸ்ருஷ்டியானதுமுதல் எவ்வளவோ யுத்தங்கள் நடந்ததாகக் கேட்டும் வாசித்துமிருக்கிறோம். கோபம், மோஹம், மதம், மாற்சர்யமாதி துர்க்குணங்களால் மனிதன் பீடிக்கப்படும்வரை உலகில் சண்டை நிகழ்வது ஆச்சரியமல்ல. இக்குறும்புகள் வேரற அறுபட்டாலொழிய, சச்சரவொழியுமென்றெண்ண இடமில்லை.

ஆயினும் யுத்தம் என்றால், அதற்கும் கணக்கில்லையா? அகங்கொண்ட மனிதர்களோ, ராஜ்யங்களோ பரஸ்பர த்வேஷங் கொண்டாடுவதுண்டு. எளியாரை வலியாரழிக்க முயலுவது ஸாதாரணந்தான். ஆனால் பிரகிருதம் நடக்கும் யுத்தத்திலோ, ஐரோப்பாவிலுள்ள இராஜ்யங்கள் ஒன்று தவறாது அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கின்றன. இந்நாடுகளில் சிறிதும் ஸம்பந்தப்படாது ஜலமத்தியிலிருக்கும் இங்கிலாந்தும், தன் காரியத்தைமட்டுங் கவனித்துப் பிறரைத் தொந்தரை செய்யாத் தனியரசாகிய பெல்ஜியம்போன்ற ராஜ்யங்களும் இப்புயலிலகப்பட்டுத் தவிக்கின்றன.

இத்தகைய பெருங் குழப்பத்திற்கு காரணமென்னவென்று விசாரித்தால், "ஸராஜேவோ"வில் "ஆஸ்டிரிய" இளவரசை, ஸெர்வியச்சிறுவர் புரிந்த படுகொலையே, என்று விடைபிறக்கும். ஆனால் யோசித்துப் பார்க்கின், இது மதுபிந்து கலகம்போலல்லோ முடிகிறது. இக்கொலைதான் காரணமென்றால் ஜெர்மனியும், இங்கிலாந்தும், ருஷ்யாவும், முனைந்து சண்டையிடுவானேன்? ஆகவே இம்மஹா யுத்தத்திற்குக் காரணமிதுதான் என்று சொல்லுவது யுக்திக்கொவ்வாது. வேறு பலமான ஆழ்ந்த காரணமிருந்தே தீரவேண்டும் என்று நம் நண்பர்கள் அநுமானிக்கலாம். அது வாஸ்தவந்தான். "ஐரோப்பா" இந்த யுத்த வெள்ளத்தில் முழுகுவதற்கு பல காரணங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவை எத்தன்மையன என்று சற்று விசாரிப்போம்.

தற்காலம் ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஸ்திதியையும், அவைகளுக்குள்ள ஸ்நேக விரோத பாவங்களையும், அவைகளின் நோக்கங்களையும், தத்வாரா ஏற்பட்டுள்ள ஸகஜ வைரத்தையும் உற்று நோக்கினல் இந்த யுத்தம் விளைந்தது ஆச்சரியமேயல்லவென்பதும், இப்பொழுதில்லாவிட்டாலும், சீக்கிரத்திலாவது ஸம்பவித்துத்தானிருக்கவேண்டு மென்பதும் வெளியாகும்.

10,12-ஆவது நூற்றூண்டுகளில் "வெண்ட்" என்பவரைப்போன்ற சில காட்டுமிராண்டியர், அடிக்கடி ஐரோப்பாவில் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணிவந்ததை நிறுத்தவேண்டி, அவர்களுக்கு தடையாகவிருக்கும்படி "பிரஷ்யா" என்றும், "பிராண்டன்பர்க்" என்றும் இரு சிறு சமஸ்தானங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தன. 15-ஆவது நூற்றூண்டில் "ஸிஸ்மாண்டு" என்றவரசன் "ஹோஹென்ஸாலர்ன்" என்ற வம்சத்தின் ஒரு கிளைக்கு "பிராண்டன்பர்க்கை" விற்றுவிட்டனன். "ப்ரஷ்யாவின்" அரசனும், இந்த வம்சத்தில் மற்றொரு கிளையைச் சேர்ந்தவனே. ஆகவே இரு ராஜ்யங்களும், "ஹோஹென்ஸாலேர்ன்" வம்சத்து இரு கிளைகளுக்கு ஸொந்தமாயின. இரு கிளைகளில் ஒன்று ஸந்ததியற்றுப்போக நேரிட்டால், ராஜ்யத்தைப் பிறரிடம் விடாமல், மிகுந்த கிளையே இருநாட்டையு மாள்வதென்ற உடன்படிக்கையும் சீக்கிரம் செய்யப்பட்டது. 1618ஶுல் அம்மாதிரியே, ப்ரஷ்ய வம்சம் ஸந்ததியில்லாமற் போக, இருராஜ்யங்களும் அப்பொழுது "பிராண்டன்பர்க்" அரசனயிருந்த எலக்டர் "ஜியார்ஜ்" என்பவரால் சேர்த்தாளப்பட்டன. இதுவே இப்பொழுதைய ப்ரஷ்ய ராஜ்பத்தி னாரம்பம்.

காலக்கிரமத்தில் இவ்விராஜ்யமானது மிகுந்த ஸமர்த்தர்களான அரசர்களால் ஆளப்பட்டு உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு வர ஆரம்பித்தது. முக்கியமாக, "பிரெடெரிக் வில்லியம்" என்பவர் காலத்தும். அவர் குமாரனுகிய இரண்டாவது "பிரெடெரிக்"கின் காலத்தும் ப்ரஷ்யர்களின் க்யாதி பூலோகமெங்கும் பாவிற்று. அரசன் யுத்தங்களிற் காட்டிய புயவன்மையாலும், தந்நாட்டிற் செய்த அரிய சீர்திருத்தங்களாலும், ப்ரஷ்யா விருத்தியடைந்தது. ஆனாலும் அப்பொழுது "ஆஸ்டிரியா, ப்ரஷ்யா" விற்கும் பரஸ்பர அவநம்பிக்கையும், சச்சரவுமேமிகுதி. ஜெர்மனியில் மற்றுமுள்ள எண்ணிறந்த சிறு சமஸ்தானங்களுள் த்வேஷமும், போரும், கலகமுமே நிகழ்ந்தன. அவைகளை யெல்லாமொழுங்குபடுத்தி, ஒன்று சேர்த்து ஒரு பலமுள்ள பெரு ராஜ்யமாகச் செய்ய ஆவல்கொண்ட முதலாவது வில்லியம் என்ற அரசன், தன்னால் அது கூடாதகாரியமெனக் கண்டு, "ஆட்டோ வான் பிஸ்மார்க்" என்ற ராஜ்யதந்திர நிபுணரை மந்திரியாக நியமித்தார். ஜெர்மனி தத்காலமிருக்கும் உந்நத ஸ்தாநத்திற்கு வழிதேடியவர் இந்த பிஸ்மார்க் என்ற மேதாவிதான். நாம் விசாரிக்கப் புகுந்த விஷயத்திற்கு இவர் நோக்கங்களும், இவருடைய ஸாமர்த்தியமும் தெரியவேண்டிய தவசியமாகையால், அவற்றைச் சற்று சுருக்கிக் கூறுவோம்.

இராஜரீகத்தில் இவர் காட்டிய திறன் 'நபூதோநபவிஷ்யதி' என்று உலகம் முழுதும் வியப்படையும்படி யிருந்தது. அதிகாரம் வகித்த சில வருஷங்களுள், "டென்மார்க்" அருகிலுள்ள "ஷெலெஸ்விக்—ஹால்ஸ்டீன்" என்னும் சிறு பூஸந்தி மாகாணத்தின் மூலமாய் ஒரு சச்சரவுண்டாயிற்று. அச்சச்சரவைக் கொண்டு ப்ரஷ்யாவின் அபிவிருத்தியை யடைவித்ததில் அவர்காட்டிய சமத்கார மிதுவரை ஐரோப்பா கண்டதில்லை. நேர்ந்த சண்டை ஜெர்மானிய ஜாதியாருக்குள்என்று சொல்லி ஆஸ்டிரியாவை துணைக்கழைத்து, அவ்விருமாகாணங்களையும் வசஞ்செய்துகொண்டார். இம்மாதிரியான செயல்களைக் கண்ட மற்ற நாடுகள் திகிலடைந்தன வென்றுலும், தாங்களதில் நுழைய விடங்கொடாது பிஸ்மார்க் நடந்துவந்ததால், ஒன்றும் செய்ய முடியாது போயிற்று. இது முடிந்ததும், "ஷெலெஸ்விக்" கை பாகித்துக் கொள்வதில் வேண்டுமென்றே ஆஸ்டிரியாவுடன் சண்டையிட்டு, கடைசியாக, ஜெர்மனியினின்றும் "ஆஸ்டிரியாவை" வெளிப்படுத்திவிட்டனர்.

மேலும் தங்கள் ராஜ்பத்திற்கு நேரிடக்கூடிய விபத்தெல்லாம் "பிரான்ஸ்" ஆல்தான் என்றறிந்து 1870ஶுல் நடந்த யுத்தத்தில் "பிரான்ஸை" முறியடித்து, 20 கோடி பொன் அபராதமும், ஆல்ஸேஸ் லொர்ரேன்" என்ற வளமிகுந்த மாகாணத்தையும் பெற்றனர். இம்மாகாண மிழந்ததிற்றான் பிரஞ்சுக்காரருக்கு

ஸகிக்கரிய மனத்தாங்கலும் ப்ரஷ்யர்களிடமுள்ள பகைவிருத்தியு முண்டாயின.

இவ்வாருக பல விதங்களிலும் ப்ரஷ்யாவை முன்னிற்குக் கொண்டுவந்தாலும், துராகிருதமான செயல்களைச் செய்தாரென்று ஒருவரும் சொல்ல முடியாதபடி, தந்நாட்டிற்கு ஹிதத்தைத் தேடினர். அதுவல்லவா ஸாமர்த்யம். ஸேனையை வெகுவாக பலப்படுத்தினர். ஏனென்று யாரேனுங்கேட்டால், நாட்டின் அமைதிக்கும் எதிரிகள் தாக்காது தற்காப்பதற்கும் அவ்வாறு செய்யவேண்டியதவசியமென்று காட்டுவார். ஆகவே அவரை ஒழுங்குமீறி நடப்பவர் என்று ஒருவருஞ்சொல்லத் துணிந்ததில்லை. ஒழுங்கின் அவதாரமெனப் பிறர்நினைக்க நடந்துகொண்டார். பல ராஜ்யங்கள் சேர்ந்து தன்னைத் தாக்காதிருக்கவேண்டி ஸாமத்தாலும் பேதத்தாலும், நாடுகளைத் தனியே பிரித்துவிட்டும் தம்மோடு சில நாடுகளைச் சேர்த்தும் தம்மெண்ணத்தை ஸாதித்தார். அவருடைய நோக்கமோ ஐரோப்பாவில் ப்ரஷ்யா முதன்மை வகிப்பதோடு, ப்ரஷ்யாவை எதிர்ப்பதென்று ஒரு நாடாவது ஸ்வப்நத்திலுமெண்ணக்கூடாதபடி பலப்பட வேண்டுமென்பதே. பூலோகமுழுமையும் ஆளவேண்டுமென்ற தற்காலத்திய ஜர்மனியின் வீணெண்ணம் அவருக்கு இல்லவேயில்லை. அவர் கொள்கைகளையே பின்பற்றியிருப்பார்களானல் ப்ரஷ்யாவும் மிக்க உந்நத ஸ்தாநத்தில் நெடுநாளிருந்திருக்கும்: இந்த கோர யுத்தமும் நேர்ந்திராது. அவர் நோக்கத்தைக் கைநழுவவிட்டு வீண்கர்வம் தலைக்கேறவேதான், வீண்வம்பும் துன்பமும் ஜர்மனியைச் சூழ்ந்துகொண்டன. கெட்டகாலம் வருமுன், மதிகெடுவது இயற்கையல்லவா?

° °

நிற்க, ரஷ்யாவின் சரித்திரத்தையும் அதன் நோக்கங்களையும் சற்று கவனிப்போம். வடசமுத்திரம்வரை பரவியிருக்கும் ரஷ்யா வெருங்காட்டுமிராண்டியரின் தேசமாயிருந்து வெகுப்பிரயாசையின்மேல், நாகரிகமடைந்து முன்வரவாரம்பித்தது. பீடர், காதரெயின்போன்ற மஹாசக்ரவர்த்திகளுடைய ஸாமர்த்தியத்தால் ரஷ்யாவும் வெகு வேகமாக அபிவிருத்தியடைந்து வந்தது. ஆசைக்கோரளவில்லையல்லவா? ரஷ்யாவிற்கு ஆசியாவில் பெரிய ராஜ்யமொன்று ஸ்தாபிக்க. வேண்டுமென்ற ஆசை யுண்டாயிற்று. நிலைகெட்டு, பலங்குன்றி, சீரழிந்திருக்கும் துருக்கி ராஜ்யத்தை மெள்ள சுளைபோல் விழுங்கிவிட்டால் நலமென்ற பேரவா, ரஷ்ய சக்ரவர்த்திகளின் நோக்கமாயிற்று. அவ்விதஞ் செய்து மத்தியதரைக்கடலைத் தங்களாதீனத்திற்குள் கொண்டுவரலாமென்ற ஆசையின்பேரில்தான், ரஷ்யா அநேக யுத்தங்களில் தலையிட்டு, துருக்கியிலும் பால்கன் தீபகல்பத்திலுமுள்ள மாகாணங்களை ஸ்வல்ப ஸ்வல்பமாகக் கைப்பற்ற வாரம்பித்தது. எகிப்து ஸுல்தான் "மகமதாலி" ஸிரியாவைக் கவர்ந்து பலமுள்ள ஒரு ராஜ்யம் சின்ன ஆசியாவில் (Asia-Minor) ஸ்தாபிக்க முயன்றபொழுது, பலம் பொருந்திய வல்லரசொன்று முளைத்துவிட்டால் தங்களெண்ணம் கைகூடாதென்று கருதித்தான் துருக்கிக்கு "ஸார்நிகோலஸ்" உதவிபுரிந்தது.

ரஷ்யாவின் நோக்கம் இதர ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு விளங்க எவ்வளவு காலஞ் செல்லும். சீக்கிரம் தெரிந்துவிட்டது. ஏற்கெனவே விஸ்தீர்ணமான பூமியுள்ள ரஷ்யாவின் கையில் துருக்கியும் அகப்பட்டுவிட்டால் மத்திய தரைக்கடல், கருங்கடல், சின்ன ஆசியா எல்லாமவர்கள் வசம் வந்து மிகுந்த பலமூறிவிடுமென்ற பயம் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குண்டாயிற்று. ஆகவே, துருக்கி ரஷ்யாவிற்கிரையாகாதவண்ணம் பாதுகாக்கத் தலைப்பட்டன. 1828-ல் "க்ரீஸ்" ஸ்வயாதிபத்ய மடைந்தபிறகு, ராஜ்யத்தின் சீரழிவினாலும், அடிக்கடி நிகழுங் கலகங்களாலும், மிகுந்த துர்ப்பலமான ஸ்திதியில் துருக்கியிருப்பதை யுணர்ந்த "ஸாருக்கு" இதுதான் ஸமயமெனத் தோன்ற, "நீ வையாவிட்டாலும், உன்னப்பன் வைதிருப்பான்", என்ற கதையாக, துருக்கி ராஜ்யத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களை ஸுல்தான் கொடுமையாக நடத்துவதாயும், ஆகையால், கிறிஸ்தவ மாகாணங்கள் தங்களுடைய மேல்பார்வையிலிருக்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திக் கேட்க, துருக்கி மறுத்துவிட்டது. இதைச் சாக்காகக்கொண்டு துருக்கியின் நாடுகளிற் சிலவற்றை பலாத்காரமாக ரஷ்ய சக்ரவர்த்தி பிடுங்கிக்கொண்டார். இதை பயத்தோடு பார்த்திருந்த ஏனைய நாடுகள் ஒருமித்து ரஷ்யர்களின் அக்ரமத்தைத் தவிர்த்து, ஒருநாடும்

துருக்கியின் பாட்டிற்குப் போகக்கூடாதென்ற உடன்படிக்கையைச் செய்துகொண்டனர்.

இவ்வாறு ரஷ்யாவிற் கெதிர்பலமாக துருக்கியை "முட்டுக்கொடுத்த" பிரயத்னமும் வீணாயிற்று. துருக்கி முன்னிலும் பதின்மடங்கு துர்ப்பலமாகும்படி நேர்ந்தது. பால்கன் தீபகல்பங்களிலுள்ள மாகாணங்களெல்லாம், சிறிது சிறிதாக ஸ்வயாதிபத்யத்தையடைய வாரம்பித்தன. ஒவ்வொரு சிறு ராஜ்யத்திலும், தீயும் கொலையும், கலகமும் ஏற்பட்டன. தாங்கள் ஒரே ஜாதி ஜனங்கள் என்றும், வேறொரு ஜாதியாரின் ஆளுகைக்குள்ளிருப்பது மெத்த அவமானமென்றும் வெருட்டவாரம்பித்தனர். ஓயாது சீர்திருத்தங்களும், ஸ்வயாதிபத்யமும் அதிகம் வேண்டும் என்று துருக்கியை ஸதா தகைந்தனர். ஓடுபவனை வெருட்டுவது துரத்துப்வனுக் கெளிதுதானே. 1875-ல் "ஹெர்ஸகாவினா" என்ற ராஜ்யம் மூட்டிய கலக நெருப்பு வெகு சீக்கிரம் தீபகல்ப முழுமையுஞ் சூழ்ந்துகொண்டது. முன்சொன்னபடி துருக்கி ராஜ்யத்திலேயே கண்ணாயிருக்கும் ரஷ்யர்கள் இவர்களைத் தூண்டுவதும், யுக்தி சொல்வதும், உதவி புரிவதுமாகத் தலைப்பட்டனர். காரணமென்னவென்றாலோ, தாங்களும் பால்கன் தீபகல்பத்திலுள்ள ஜனங்களும், "ஸ்லாவ்" என்ற ஒரே இனமாகையால், ஸ்வஜாதி யபிமானத்தை முன்னிட்டிவ்வாறு செய்கிறோம்" என்று வேஷம். ஆடு நனைந்ததென்று கோனாப் குலுங்கிக்குலுங்கி யழுததாமென்ற கதையாயிருந்தது இவர்கள் வார்த்தை.

இதன் மத்தியில் 1876-ல் பல்கேரியாவில் மூண்ட கலகத்தை ஸகிக்காத துருக்கர்கள் செய்த கொடுங்கொலைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு "ஸார் அலக்ஸாண்டர்" யுத்தத்திற் காரம்பித்துத் துருக்கியை யழிக்க முயன்றார். ரஷ்யாவின் துரெண்ணம் முற்றிலும் அறிந்த இதர ஐரோப்பிய நாடுகள் குறுக்கிட்டு, ரஷ்யாவைப் பின்னிடச்செய்து, பெர்லினில் ஒரு மஹா ஸபையொன்று கூட்டி ரஷ்ய, துருக்கி, பால்கன் விஷயங்களைப்பற்றித் தீர்மானமான முடிவிற்கு வருகிறது என்று நிச்சயித்தனர். அவ்வண்ணமே, 1878-ல் பெர்லினில், "காங்கிரஸ்" ஒன்று கூடிற்று. ரஷ்யாவின் பேராசைக்கிடங்கொடுக்கலாகாதென்ற ஸங்கல்பத்துடன் கூடியவர்களாகையால் ரஷ்யாவிற்கு இடறுகட்டையாக ஒரு ராஜ்யத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். அதற்கிணங்க, பால்கன் ராஜ்யங்களை பலப்படுத்தி ரஷ்யாவிற்கு தெற்கில் அடியெடுத்து வைக்கமுடியாமற் செய்து விடுவதென்ற நோக்கத்துடன் அநேக ராஜ்யங்களுக்கு ஸ்வயாதிபத்யத்தையும் கொடுத்துவிட்டனர். இவ்விதம் தாங்கள் பட்ட சிரமமனைத்தும் வீணானதைக் கண்ட ரஷ்யர்களின் கோபத்தை நண்பர்களே ஊகித்துக்கொள்ளலாம்.

ரஷ்யர்களின் நோக்கத்தையும் அதற்கவர்கள் செய்த பிரயத்னங்களையும் பார்த்ததுபோல, ஜர்மனியின் நோக்கங்களையும் விசாரித்துவிட்டால் முடிவில் இந்த யுத்தத்திற்கு உள்மூலங்கள் எத்தன்மையன என நன்கு விளங்கிவிடும்.

ஜர்மனி முன்னிற்கு வருவதற்கே, பிஸ்மார்க் என்ற ஒப்புயர்வற்ற ராஜதந்திரிதான் காரணமென்று முன்னர் கூறினோமல்லவா? இவ்வாறு ப்ரஷ்யா முதன்மை யடைந்து விளங்கினால், மற்ற நாடுகளுக்கு திகிலும் பொறாமையும் அதிகரிக்கும்; அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ப்ரஷ்யாவை யடக்க முயலுவார்கள் என்றவர் நிதானித்தார். அவ்வாறாகாமலிருப்பதற்குத்தான், அவர் பிற ராஜ்யங்களுடைய ஸ்நேகத்தை ஸம்பாதித்தனர் என்றும் கூறினோம். வெகுகாலமாக "ப்ரஷ்யா"விற்கு முக்கிய எதிரி "பிரான்ஸ்"தான் என்பது பிஸ்மார்க்கின் துணிபு. ஸமயம் நேர்ந்தவிடத்துத் தானடைந்த அபஜயத்திற்குப் பழி வாங்கவேண்டுமென்று "பிரான்ஸியர்" எண்ணியிருப்பதும் அவர் அறிவார். ஆனால் "பிரான்ஸ்" பலஹீனஸ்திதியிலிருப்பதாலும், "ப்ரஷ்யா" மிக்க வலுவடைந்து கொண்டிருப்பதாலும், தனியே "பிரான்ஸ்" தன்னை யெதிர்க்கத் துணியாதென்றவர் அநுமானித்தார். வேறு ஸஹாய மேற்படாது செய்துவிட்டால், "ப்ரஷ்யா", பிரான்ஸிடம் பயப்படச் சிறிதும் ஹேதுவில்லையென்ற ஸித்தாந்தம் அவருக்குண்டு. இதைக் கருதி, "ஆஸ்டிரியா" 'ரஷ்யா", இவ்விரு ராஜ்யங்களுடனும், ஸ்நேக வுடன்படிக்கையொன்று செய்துகொண்டார். இதை "திரி சக்ரவர்த்தி ஸங்கம்" என்று ஜனங்கள் வழங்கினார்கள்.

ஒருவர் குடியை ஒருவர் கெடுப்பதில் ஆஸக்தியுள்ள ராஜ்யங்கள் ஒற்றுமையுடன் எவ்வளவு காலம் வாழமுடியும்? மேற்கூறியபடி "பெர்லின் காங்கிரஸி"ல் தன்னிடம் பொறுமையும் பயமுமுள்ள "ஆஸ்டிரியாவும்," "ஜர்மனியும்," தன் ஹிதத்தைச் சிறிதும் கருதவில்லையென்பது ரஷ்ய சக்ரவர்த்திக்கு விசதமாகத் தெரிந்துவிட்டது. பின்னர் அந்த ஸங்கத்திலிருக்கப் பைத்தியமா? மெள்ள அந்த உடன்படிக்கையினின்றும் நீங்கிவிட்டார். நீங்கவே, தங்களுடைய அபிவிருத்திக்கு அத்யாவசியமென்று காண்பித்து, "ஆஸ்டிரியாவும்", "ஜெர்மனியும்" ஸமயம் நேர்ந்தவிடத்து பரஸ்பர முதவிசெய்வதென்று, பிஸ்மார்க் ஓர் உடன்படிக்கை வாங்கிக்கொண்டார்.

இவ்வாறிருக்க, 1881-ல், ஆபிரிகாவில் சண்டை நேர்ந்தது. "டியூனிஸ்" என்ற மாகாணத்தை "பிரான்ஸ்" கைப்பற்றி, மத்தியதரைக் கடலை தங்கள் ஆதீனத்திற்கு கொண்டுவர பிரயத்னப்பட்டது. சிறு ராஜ்யமாகிய "இடாலி" இது தனக்கபாயமாய் முடியும் என்ற பயத்தால், ஆவச்யகம் நேர்ந்தபொழுதிருக்கட்டுமென்ற எண்ணத்துடன், ஆஸ்டிரியா ஜெர்மனியுடன் சேர்ந்தது. இதற்குத்தான் "ட்ரிபுள் அலையன்ஸ்" (மூவர் ஸங்கம்) என்று பெயர்.

இந்த ஸங்கத்தினின்றும் விலகிக்கொண்ட ரஷ்யாவின் நிலைமை சற்று விசாரித்து வந்துவிடுவோம். ஜர்மனி, ஆஸ்டிரியா இவைகளின் விருத்தியையும், அவைகள் தன் எண்ணத்திற்குத் தடையாய் நின்றதையும் கவனித்த ரஷ்யாவிற்குத், தனக்கும் ஏதாவது ஒரு பலம் வேண்டியதவச்யமென்றெண்ணி, மிகுந்த அஸம்மதமாயினும், வேறு கதியின்மையால், குடியரசாகிய பிரான்ஸுடன் சேர்ந்துகொண்டது. சிறிது காலத்திற்குள் தொன்றுதொட்டுப் பகைமை பாராட்டிவரும் பிரான்ஸ் இங்கிலாந்து இரண்டிற்கும், காலஞ்சென்ற சக்கரவர்த்தி ஏழாவது எட்வார்டினுடைய அபார முயற்சியால் ஸ்நேகமுண்டாக, இந்த ஸங்கத்தில் இங்கிலாந்தும் சேர்ந்தது. இதற்குத்தான் "ட்ரிபுள் என்டன்டே கார்டியாலே" (அன்பார்ந்த மூவர் ஸங்கம்) என்று பெயர்.

இவ்விதமாக, இந்நூற்றாண்டினாரம்பத்தில் மும்மூன்று ராஜ்யங்கள் கொண்டதாக, இரண்டு ஸங்கங்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்தன. இரு கக்ஷியிலுமுள்ளவருக்கும் பரஸ்பரம் ஒருவரிடமொருவர்க்கு அவநம்பிக்கையும் பொறாமையுந்தான். தங்கள் ஸ்வயநன்மையைக் கருதி இந்த ஸங்கங்களேற்படவில்லையென்றும், எதிர்பாராது எதிரி தாக்காதபடி தற்காத்துக்கொண்டு, ஐரோப்பாவின் அமைதியைக் கருதினவையென்றும் வெளிக்கு வேஷம்; வாஸ்தவத்திலோ அயலான் கண் ஒன்று போவதற்கு தன் கண் இரண்டு போனாலும் போகட்டுமென்று தேங்காயுடைக்க எல்லா நாடும் தயார்தான்.

இப்படியிருக்க ஜர்மனியின் தத்கால ஸ்திதியால் இந்த யுத்தம் திடீரென்று ஆரம்பிக்கவும் எல்லா நாடுகளும் அதில் முனையவுமேற்பட்டது. அவ்வாறு ஜர்மனிக்கு ஏன் அவசியமேற்பட்டதென்பதை விசாரிப்போமானால், நமக்கு இதில் ஸம்பந்தப்பட்ட ஸகலவிஷயங்களும் புலப்படும்.

பிரஞ்சுக்காரருக்குத் தங்களிடமிருக்கும் த்வேஷமும் தாங்களிழந்த நாடுகளைத் திரும்பக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று அவர்களுக்குள்ள ஆர்வமும் ஸ்வய பலமாவது துணை பலமாவதேற் படாததாற்றான் "பிரான்ஸ்" வாலைசுருட்டிக் கொண்டிருக்கிறதென்பதும், வாய்த்தால் கிழவியும் பாடுவாளென்றும், அம்மாதிரியான ஸமயம் நேராதபடி காக்க வேண்டியதவசியமென்பதும், ஜர்மானியருக்குத் தெரியுமென்று மேலே கூறியுள்ளோம். "பிஸ்மார்க்கின்" பின் ராஜ்யாதிகாரம் வகித்த தற்காலத்திய ஜர்மானிய சக்கரவர்த்தி "கெய்ஸர், வில்ஹெல்ம்" என்பவர்க்கு, பிரான்ஸிற்குள்ள ஸ்வல்ப பலத்தையுங் குறைத்து விடவேண்டுமென்றும் ஒவ்வொன்றாக ஐரோப்பியநாடுமுழுமையும் தன் ஆக்ஞாசக்கரத்திற் குள்ளாக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு பேரவா உண்டாயிற்று.

உதவியின்றித் தன்னைத் தனியே யெதிர்க்கக்கூடிய ராஜ்யம் உலகினில்லையென்ற கர்வம் ஜர்மனிக்கு வந்துவிட்டது. ஆகவே, "பிரான்ஸின்" ஸ்வல்பபலத்தையும் குறைத்துப் பற்பிடுங்கின பாம்பாகச்செய்துவிட்டால், ரஷ்யாவின் உதவிக்கு வேறு தேசம் ஸுலபமாக முன்வராதென்பது ஜர்மனியின் அபிப்பிராயம். எனவே, ரஷ்யாவை சிறிது காலத்தில் முற்றிலும் முறியடித்துத் தங்கள் ஆதீனமாக்கிவிடலா

மென்று மெண்ணினர்கள். பல காரணங்களை
உத்தேசித்து ஆஸ்டிரியாவுடன் பலத்த ஸ்நே
கம் செய்தாய்விட்டது. இவ்வாறு மத்தியக்
கடல் முதல் வடஸமுத்திர பரியந்தமுள்ள
நாடுகளெல்லாம் தங்கள் வசம்வர என்ன தடை?
அப்பதவி யடைந்தபின், கைத் தொழிலிலும்
வியாபாரத்திலும் தங்களுக்குக் குறுக்காக விரு
க்கும் இங்கிலாந்தையும் ஒரு நொடியில் ஹத
மாக்கி, பூலோகமுழுமையும் ஓர் குடைக்கீழா
ளலாமென்ற ஆகாசக்கோட்டையை வேகமாக
ஜர்மானியர் கட்டிவிட்டனர்.

இக்கோட்டையை விட்டு ஜர்மனியுட்புகு
ந்து, அதன் நிலைமையை விசாரிப்போம். சிறிது
காலமாக ஜர்மனியில் ஜனத்தொகை விஷமே
றுவதுபோல் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே வந்
தது. ஜனஸங்கியை அதிகமாகவே கணக்கிறந்த
ஜனங்களுக்கு பிழைப்பிற்கிடமில்லாமல் மிகு
ந்த அவதிக்குள்ளாயினர். கைத்தொழில்களுநம்
ஏராளமாக விருத்தி யடைந்தன வென்றாலும்
மேற்பட்ட ஜனங்களுக்குப் பிழைப்பிற் கேது
வாகும்படி அவ்வளவு விரைவாகவாவது முடி
யாதல்லவா?

இவ்வாறு பிழைப்பற்றுத், தங்களுக்கும்
ராஜ்யத்திற்கும் பெரும்பாரமான கோடிகணக்
கான ஜனங்களை என்ன செய்வதென்ற ஏக்கம்
கவர்ன்மெண்டைச் சூழ்ந்து கொண்டது. வேறு
ராஜ்யங்களிற்குடியேறிஜீவிக்கலாமென்றாலோ,
அது முழுவதும் முடியுங் காரியமல்லவென்று
நாம் சொல்லாமலே விளங்கும். மேலும்,
தத்காலம், ஒவ்வொரு ராஜ்யமும், ஸ்வதேசிக
ளைத் தவிர்த்து, அந்நியர்களுக்குதவுவதால்
நஷ்டம் தங்களுக்காதலால், அவ்வாறு செய்யா
திருக்கவேண்டு மெண்ணத்துடன், அந்நியதே
சத்தார்களை வெறுக்க ஆரம்பித்துவிட்டனர்.
தவிரவும், ஜனங்களுக்கு ஸ்வாதிகாரத்தோடு
கூட ஜீவனோபாயமும் தேடிக்கொடுத்தால்,
அவர்களுக்கும் ஸ்வாராஜ்யாபிமான முண்டா
கும்; ராஜ்யத்திற்கும் ஸமயங்களில், சிறந்தபல
மாகுமல்லவா? இன்னமும், ஜர்மனியிற் கைத்
தொழில்கள் விருத்தி யடைந்திருப்பது வாஸ்
தவந்தான். ஸாமான்கள் மிகுதியாயும் விலை
ஸஹாய மாயுமிருப்பதும் வாஸ்தவந்தான்.
ஆனல் இக்காரணங்களை முன்னிட்டு ஜனங்கள்
வாங்கினாலல்லவா பெருத்த லாபமும், மேன்
மேல் அபிவிருத்தியும் அடையலாம். பிரகிரு
தமோ, ஒவ்வொரு தேசத்திலும், ஸ்வதேசாபி
மானக் கிளர்ச்சியதிகரித்து ஒவ்வொருவரும்,
தான் நஷ்டமடைவதானாலும் பொதுவாகத்
தந்நாட்டின் நன்மையை யுத்தேசித்து அந்நிய
தேசஸாமான்களை வாங்கி அவர்களுக்கு லாபம்
விளைப்பதில்லை யென்ற விரதங்கண பத்தாயி
ருக்கின்றனர். இதற்கென்ன செய்யலாம்; யுக்தி
யொன்று பார்த்தார்கள். இங்கிலாந்திற் கிருப்
பதுபோல், அகண்டமான ராஜ்யமிருந்தால், தங்
களுடைய ஜனங்கள் சென்று ஸுக ஜீவனஞ்
செய்வதற்கும், கைத்தொழில்களுக்கு வேண்
டிய ஸாமான்கள் சேகரிப்பதற்கும், தங்கள் ஸா
மான்களை விலைப்படுத்துவதற்கும் தகுந்த ஸாத
னமாயிருக்குமென்ற முடிவிற்கு வந்தனர்.

இதைச் செய்து முடிப்பதற்கு எந்தப் பிர
தேசத்தில் ஜர்மன் ராஜ்யமொன்று ஸ்தாபிக்க
லாமென்று யோசித்தாலோ, ஸகல விஷயங்களி
லும் இவர்கள் யோசனைக்குப் பொருந்தியதாக
சின்ன ஆசியாவிலிருப்பது வெளியாயிற்று.
அநடோலியா, க்ரோயேஷ்யா, ஸலோனிகா
போன்ற பிரதேசங்கள் மட்டும் தங்களுக்கு
கைவசப்பட்டால் மிகுந்த நன்மை யனுபவிக்க
லாமென்ற ஆசை ஜர்மனிக்கு அதிகம்.

ஸாகராதிபத்யத்தில் முதன்மை பெற்று
ள்ள இங்கிலாந்திடம் ஜர்மனிக்கு பொறாமை
யும் துவேஷமும் அதிகமென்று முன் கூறி
னோம். மெள்ள இங்கிலாந்திடமிருந்து ஸா
காராதிபத்யத்தைப் பிடுங்கி இங்கிலாந்தின்
அகண்ட ஸாம்பிராஜ்ய முழுமையுந்தானடைய
வேண்டுமென்ற எண்ணம் வெகுநாளாயுண்டு
ஜர்மானியருக்கு. இவ்வுத்தேசத்தைக் கொ
ண்டே சென்ற 30 வருஷங்களாக, கப்பற்
படையை வெகு தீவ்ரமாக அதிகப்படுத்திக்
கொண்டே வந்தனர். இவ்வாறு கப்பற்படை
யையும் வெகு பலப்படுத்தி, அநடோலியா,
முதலிய பிரதேசங்களையுங் கவர்ந்து, மத்திய
தரைக் கடலிலுமொரு பெரிய கப்பல்படை
யொன்று ஸ்தாபிக்க ஒருதுறைமுகமும்அடைந்
தால், ஸகஜ வைரியான இங்கிலாந்தை யழிப்
பது ஒரு நொடி வேலையென்று, இக்கார்யங்
களை ஸாதிக்கப் பிரயத்தனப்பட்டனர்.

சின்ன ஆசியாவிலும், மத்தியதரைக்கடலி
லும் தங்கள் அதிகாரத்தை ஜர்மனி ஸ்தா
பிப்பதென்றால் பால்கன் தீபகல்பத்திலுள்ள

ராஜ்யங்களின் கதி என்னவாகுமென்று நண்பர்கள் யோசித்துப் பார்க்கலாம். அவ்வாறு ஜர்மனி செய்வது தங்களழிவிற்கு த்வஜாரோகணமென்று தோன்றுமல்லவா? ஜர்மனியின் எண்ணம் நிறைவேறி கிழக்கே ஒரு ஜர்மன் ராஜ்யம் ஸ்தாபனமானால், உரலிற்கு முலக்கைக்கும் நடுவிலகப்பட்ட பண்டம்போல், தாங்களிருந்த விடமறியாமல் அழியும்படி நேரிடுமென்பதை யறிந்தபின் அவர்கள் ஏன் சும்மா இருப்பார்கள்? எவனாவது தான் சாக மருந்துண்ணுவானோ?

இயன்றமட்டும் ஜர்மனியின் யோசனைகளை ஈடேற வொட்டாமலடிப்பது தாங்களடியோடழிந்தாலுஞ் சரி, ஜர்மனியின் கீழ்ப்படுவதில்லை யென்ற தீக்ஷை வகித்தனர். இவ்விராஜ்யங்களுக் கெல்லாம் தலைமை வகித்தது ஸெர்வியா என்ற சிறு ராஜ்யம். மிகுந்த அநாகரிகமான ஸ்திதியிலிருந்து ஆஸ்டிரியாவின் கீழ் வந்தபின்தான் விரைவில் அபிவிருத்தியும் நாகரிகமுமடைந்து விளங்கிற்று. எவ்வளவோ நன்மை ஆஸ்டிரியர்களால் தங்களுக்கும் செய்யப்பட்டிருப்பினும், கீழே விஸ்தரிக்கப்படுங் காரணத்தால் ஆஸ்டிரியர்களிடம் இவர்களுக்குக் கடும் துவேஷமே. சென்ற சில வருஷங்களாக இந்த ராஜ்யம் விளைத்திருக்கும் கலகங்களுக்கும் குழப்பத்திற்கும் கணக்கு வழக்கில்லை. என்றாலும் பால்கன் ராஜ்யங்களுள் ஸகல விஷயங்களிலு மேம்பட்டுநிற்பது ஸெர்வியா தானென்பதற் கையமில்லை. உழுது பயிரிடுங் குடியானவர் தானெனினும், போர்த்திறனில், ஐரோப்பாவில் இவர்களை மிஞ்சுபவர் கிடையாது. இத்தகைய வலிமை வாய்ந்த ஸெர்வியாவிற்கு, பால்கன், பொஹீமியா, போலண்ட் முதலிய தேசங்களில் சிதறிக்கிடக்கும் (ஸ்லாவ்) ஸ்வஜாதியரைத் திரட்டி, ஒரு அகண்ட ஸ்லாவ் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்துத் தான் தலைமையாக விளங்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் சில வருஷங்களாக உண்டு.

இவ்வாறு ஜர்மன் இச்சைக்கு முற்றிலும் இடையூறாக ஸெர்வியர்கள் வந்து முளைக்கவும், ஜர்மனிக்குண்டான கோபத்தை யார் அளவிட முடியும்? ஸெர்வியாவை அடியோடழித்து தங்கள் யுக்தியை ஸபலமாக்கிக் கொள்வதென்ற தீர்மானத்தை யடைந்தனர். ஸெர்வியாவிற்கும் தங்களுக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமில்லையாதலால், நேரிடத் தாங்கள் ஒன்றும் செய்ய வியலவில்லை. ஆஸ்டிரியாவிற்கு தலையணை மந்திரோபதேசம் செய்துதான் இக்காரியத்தை ஸாதிக்க வேண்டியிருந்தது.

இந்த யுத்தத்திற்கு, முக்கியமாக இரண்டு காரணங்கள் காணப்படும். இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் முதலிய ராஜ்யங்களை அழித்துத்தான் முதன்மையாக விளங்கவேண்டுமென்ற மதம் பற்றிய ஜெர்மனியின் மனோரதம் ஒன்று; அநடோலியா முதலிய கீழ்தேசங்களை யாக்ரமிப்பதற்குத் தடையாயுள்ள பால்கன் தீபகல்பத்திலுள்ள ஸ்லாவ் ஜாதியாருக்கும், ஆஸ்டிரியாவிலும், ப்ரஷ்யாவிலுமுள்ள "டியூடன்" என்ற ஜாதியாருக்கும் தொன்றுதொட்டுள்ள பகையின் கொதிப்பு ஒன்று. முன்காரணத்தைப்பற்றி விஸ்தரித்தாய்விட்டது. பின்னர் கூறிய ஜாதிப் பகைக்காய்ச்சலைப்பற்றிச் சற்று விசாரிப்போம்.

கிறிஸ்து பிறந்த முதல் நூற்றாண்டுகளில் ரஷ்யாவின் வடபாகத்திலும், தென்பாகத்திலும் "ஸ்லாவ்" என்ற ஜாதியார் வஸித்து வந்தனர். நாகரிகமென்பது மிகவும் மட்டு; வீண்சச்சரவுகளில் அவர்களுக்கு நாட்டமேகிடையாது. ஒரு வம்பிற்கும் போகாமல் பயிரிட்டு ஜீவனஞ் செய்து வருவார்கள். அதில் மட்டும் அவர்கள் ஸமர்த்தர்களேயொழிய, ராஜ்யமென்றாவது கோட்டையென்றாவது அவர்கள் நினைப்பதுங் கிடையாது. இப்படியிருக்கையில், தென்கிழக்கு மூலையிலிருந்து காட்டு மிராண்டியரும், போனவிடங்களில் கொள்ளையிடுவதும், நகரங்களைப் பிடித்துத் தங்கள் ஜனங்களைக்கொண்டு அந்நாடுகளிலுள்ள செல்வத்தை யநுபவித்தழித்தபின் வேறு தேசங்களை யாக்ரமிப்பதும் இதேதொழிலாக வுடையவருமான அநேக ஜாதியர் ஐரோப்பாவிற்குள் புகுந்தனர். ஹன்ஸ், ஆவார்ஸ், பல்கர்ஸ், டார்டார்ஸ், முதலான மங்கோலிய வகுப்பைச் சேர்ந்த நாடோடிகள் வந்து "ஸ்லாவ்" ஜாதியாரை தங்களாணையின் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களைக்கொண்டு தங்களுக்கவசியமான ஸாதனங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு ஒவ்வொரு ராஜ்யமாக விழுங்கத்தலைப்பட்டனர். நாளடைவில் சிறிது சிறிதாக இம்மூர்க்கரும் ஸ்லாவியரின் குணத்தையேயடைந்தனர். ஆயினும் "ஸ்லாவியர்" இக்காட்டு மிராண்டிக

ளிடம் பட்ட அவஸ்தை கொஞ்சமல்ல. ஹன்ஸ், ஆவார் என்ற இருவகை ஜாதியாரிடம், ஸ்லாவியரடைந்த அவஸ்தைகளை நினைக்கவும் அரிது.

அக்காலத்தில் இப்பொழுது ஆஸ்ட்ரியாவிலும் ஜர்மனியிலுமுள்ள ஜனங்களாகிய ட்யூடன் என்னும் ஜாதியர் ஸ்லாவியரிருந்த ராஜ்யங்களின் மேற்கேயுள்ள ராஜ்யங்களை ஆக்ரமித்திருந்தனர். சிலவருஷங்களில் தென்பாகங்களையும் மேல் ஐரோப்பிய நாடுகளையும் வசமாக்கியிருந்த "காத்யர்" போன்ற சில ஜாதியாழிவடைந்து ஊர்விட்டோட, கிழக்கே தயாராயிருந்த ட்யூடானியர் மெள்ள இடம் பெயர்ந்து காலியான ராஜ்யங்களைக் கைவச மாக்கினர். இவர்கள் இடம் பெயரவே, கிழக்கேயுள்ள ஸ்லாவியர் இவர்களிருந்த பிரதேசங்களிற் குடியேறினர். இவ்வண்ணம் இடம் பெயர்ந்த ஸ்லாவியரில் கடைசியாக பால்கனிற் சேர்ந்த ஸெர்வியரே முதன்மையானவர். நிற்க, மேற்கே புறப்பட்ட ட்யூடானியர் ஜெர்மனியை வசஞ் செய்துகொண்டு தங்கள் ராஜ்யத்தை கிழ்திக்கில் விஸ்தீர்ணஞ்செய்ய வாரம்பித்தனர். ஆஸ்ட்ரியாவும் ட்யூடானியர் வசம் வந்ததும், ட்யூடானியர் மிக்க பலமுற்று விளங்கினர். ஆஸ்ட்ரியாவிற்குக் கிழக்கிலுள்ள தேசங்களோ மேலே கூறிய பிரகாரம் ஸ்லாவியரால் குடியேறப்பட்டிருந்தன. மெள்ள ட்யூடானியர் இந்த ஸ்லாவிய நாடுகளை தம்மாதீனத்திற்குள்ளாக்கிவிட்டனர். பொஹிமியா, போலண்ட் என்ற விரண்டு ராஜ்யங்களிடம் மட்டும் ட்யூடானியரின் ஜம்பம் செல்லவில்லை. எனவே ஆஸ்டிரியா ஹங்கேரியிலுள்ள மற்றொரு ஜாதியாராகிய 'மாகியாரு' டன் நேசவுடன்படிக்கை யொன்று செய்துகொண்டு, இருவருமாக பொஹிமியாவையும் தம்வசப்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்விதம் ஸ்லாவியரைத் தாக்கித் தங்களாளுகைக்குட் கொணர்ந்தது மல்லாமல், ஹன்ஸ், ஆவார்ஸ், இவர்களுக்கு முன்செய்து வந்ததுபோலவே ஸ்லாவியருடைய ஸாமர்த்தியத்தையும், வலிமையையும், சிரமத்தையும், தங்களுக்கு லாபத்தை யளிக்கும்படியான வழிகளிற் செலுத்திவந்தனர். ஸ்லாவியர் என்ன அவஸ்தைப்பட்டாலும் பாதகமில்லை; தங்களுக்கேதேனும் ஸாதகமேற்பட்டால் போதும் என்று எண்ணி ஸ்லாவியரை மிக்க தொந்திரவுக்குள்ளாக்கினர். மேலும் பொஹிமியா ஒன்றைத் தவிர மற்ற ஸ்லாவ் நாடுகளில் வெகுகாலம்வரை கிறிஸ்துமதம் பரவவில்லை. கிறிஸ்து மதத்தை அவர்கள் தழுவாதிருக்கவே மதவேறுபாட்டாலுண்டான பகையும் சேர்ந்தது. கிறிஸ்தவரல்லா ஸ்லாவியருக்கும் விலைகொடுத்து வாங்கின அடிமைகளுக்கும் பேதமில்லையென்றெண்ணிய ட்யூடானியர் தாங்கள் ஸுகஜீவனஞ் செய்யவும் அதற்கு ஸ்லாவிய ருழைக்கவுமாக ஆக்ஞை நடத்திவந்தனர். நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் வடிய அபலானுடைய ஸுகத்திற் குழைப்பதென்றால், யாருக்குத்தான் மனக்கொதிப்பிராது? யார்தான் அவ்வித அடிமைத்தனத்தினின்றும் நீங்க வழிதேடாமலிருப்பார்? பொஹிமியாவிலுள்ள ஜனங்கள் மட்டும் சீக்கிரம் கிறிஸ்தவர்களாய்விடவே, ட்யூடானியருக்கும், ஸ்லாவியருக்கும் இங்கவ்வளவு கொழுந்துவிட்டெரியும் துவேஷமில்லையென்றாலும், துவேஷம் அடியோடு போகவில்லை. எவ்வாறுபோகும்? "போலண்டி" லுள்ள ஸ்லாவியரோ ஸ்வஜாதி யபிமானக் கிளர்ச்சி மிகுதியாக உடையவர். ஜெர்மனியின் வாடை வீசியும், ரஷ்யாவுடன்* தங்கள் நாடு ஐக்கியமாகியும், ஜாதி யபிமானமும், ஸ்வேச்சையடைந்து ஸ்லாவ் ராஜ்யமொன்றுண்டாக்கி அதில் வாழ வேண்டுமென்ற தீரா ஆவலுங்கொண்டவர்.

இவ்வாறு "பால்கன் தீபகல்ப மென்ன", "பொஹிமியா" வென்ன, "போலண்ட்" என்ன இவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஸ்லாவ் ராஜ்யமொன்று ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்ற ஆசையை வெளிக்காட்டக்காட்ட, ட்யூடானிய ராஜ்யமாகிய ஜர்மனியும், ஆஸ்டிரியாவும் ஒன்றுசேர்ந்து தொன்றுதொட்டு தங்கள் நன்மைக் குழைத்துவரும் ஸ்லாவியரை ஸ்வேச்சையடையும்படி விட்டுவிட்டால் தங்களுக்கு நஷ்டமும் விபத்தும் விளையுமெனக் கருதி, ஜாதி யபிமா

---

* ரஷ்யா "ஸ்லாவ்" தேசந்தான் என்றாலும், மிகுதியாக ட்யூடனுடைய ஆளுகையின்கீழ் வெகுகாலமிருந்தபடியால்தான், ட்யூடனுடைய போர்த்திறன், ராஜரீக விஷயவிச்சை முதலிய குணங்கள் காணப்படுகின்றன. "ஸெர்வியா" முதலான ஸ்லாவ் தேசங்களுக்கு உதவி புரிவதாக ரஷ்யா முன் வந்தாலும் மிகுதியும் ஆஸ்டிரியாவை வருத்துவதற்கும் தன்னபிவிருத்தியை யுத்தேசித்துந்தான் சிறிது சிறிது ஜாதி யபிமானமுமிருக்கலாம்.

னக் கிளர்ச்சியை யடக்க விருந்த பிரயத்னங்கள் செய்தன. ஸ்வேச்சையைத் தவிர வேறெதுவும் தரத் தயாராயிருப்பதாகவும் ஆஸ்டிரியா சொல்லிற்று. நாகரிகத் தேர்ச்சிக்கடையாளமான அநேக சீர்திருத்தங்களை யுண்டு பண்ணிற்று. என்ன பண்ணித்தானென்ன? வேண்டாப் பெண்டாட்டி கைப் பட்டாற் குற்றங் கால்பட்டால் குற்றம். என்ன வுதவி செய்யினும் தங்களைக் கொடுமையாய் நடத்துவதாயும் தங்கள் ஸுகதுக்கங்களை முற்றிலு மலக்ஷியஞ் செய்வதாயும் ஸெர்வியா குற்றங் கூறிக்கொண்டே வந்தது.

ஆஸ்டிரியர்கள்தாம் என்ன செய்வார்கள்! இருவரும் பிடித்தபிடியை விடுவதாகக் காணோம். ஸ்லாவியரோ ஸ்வேச்சையைத் தவிர வேறொன்றையும் ஒரு பொருளாகக் கருதவில்லை. ஆஸ்டிரியாவோ ஸ்வேச்சை யொன்று மட்டும் அளிக்க இஷ்டப்படவில்லை இதற்கு முடிவுண்டோ? வரவர இரு ஜாதியாருக்கும் வைஷம்யம் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. இருபக்கங்களிலும் சண்டையை பலமாக மூட்ட அநேகர் தலைப்பட்டனர். இரு ஜாதியாருக்கும் ஒருவரை யொருவர் நிர்மூலமாக அழித்து விடவேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியில்லை யென்று தோன்றிவிட்டது.

இந்நிலைமையை யறிந்த ஜர்மெனி தன்னெண்ணத்தை ஸாதிக்க இதுவே தருணமெனக் கருதியது. ஸெர்வியர்களிடமும், மற்றபால்கன் ராஜ்யங்களிடமும் ஜர்மனிக்குள்ள அடங்காக் கோபமும், அவைகளை அடியோடழிப்பதில் ஜர்மனிக்குள்ள ஸாதகமும் முன்னேயே கூறினோமல்லவா? அதற்கு ஆஸ்டிரியா மூலமாகத்தான் முடிக்கவேண்டியதென்றும் சொன்னோம். ஸெர்வியருக்கு ஆஸ்டிரியடமுள்ள வேரூன்றிய த்வேஷத்தையும், ஆஸ்டிரியரை நாசஞ்செய்து ஸ்வேச்சையடைய அவர்கள் அடிக்கடி செய்யுங் கலகங்களையும் நன்றாக எடுத்துக் காட்டி, சீக்கிரம் கண்விழித்து ஸெர்வியர்களைத் தகுந்தபடி சிக்ஷித்துக் கீழ்ப்படுத்தினாலொழிய தங்களுக்காபத்தாய் முடியும் என்று ஜர்மானியர் போதித்தனர். இயற்கையிலேயே இப்பயமுடைய ஆஸ்டிரியருக்கு இப்புத்திமதி மனதிற் சுருக்கெனப் பதிந்தது. தகுந்த முகாந்தரமகப்படட்டுமென்று, மீன் வருகையை யெதிர்பார்த்த கொக்கென விருந்தனர். வீராவேசமும், மூட்டுத்தனமும், பயமின்மையும், த்வேஷமும் நிறைந்த ஹ்ருதயமுள்ள ஸெர்வியரிடங் குற்றங் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமா? சிறிது காலத்தில் ஸெர்வியர்களே தங்களுடைய அகிருத்யத்தால், ஆஸ்டிரியாவிற்குத் தகுந்த போக்கொன்று ஏற்படுத்தினர். விஷப்பகையிலழுந்திய ஸெர்வியர் "ஸராஜீவோ"வில் ஆஸ்டிரிய இளவரசைப்புரிந்த படுகொலையை ஆதாரமாகக்கொண்டு தங்கள் கருத்தை நிறைவேற்றலாம் என்று ஜர்மானியர் ஆஸ்டிரியரைத் தூண்டினர். ஆஸ்டிரியாவைக் கொண்டே தன்வழியிற் குறுக்கிட்ட ஸெர்வியாவை நாசம் பண்ணி விடலாமென்பது ஜர்மனியின் எண்ணம். எதற்கும் தெய்வ ஸங்கல்பமல்லவா வேண்டும். ஜர்மானியர் இவ்விதம் நகத்தாற் கிள்ளியெறிந்து விடலாமென்றெண்ணிய ஸெர்விய யுத்தப் பூண்டு, கோடாலி கொண்டும் தகைய முடியாப் பெரும் விஷவிருக்ஷமாய் வளர்ந்துவிட்டது அதன் முடிவோ என்னவாகுமென்று ஒருவரும் நிச்சயஞ் சொல்ல முடியாது. தானிந்த யுத்தத்தில் தோற்றால் இருந்த விடம் புல் முளைக்க வழித்து விடுவார்கள் என்று ஸெர்வியாவுக்குத் தெரியும். இதில் ஜர்மானியர் ஜயமடைந்தால் தங்களுடைய ஸாகராதி பத்யத்திற்கும் ராஜ்யங்களிற்கும் அழிவு வெகு சீக்கிரம் வந்துவிடும் என்று இங்கிலாந்திற்குத் தெரியும். அவ்விதமே 'பிரான்ஸ்' ரஷ்யா, இவைகளும் தாங்களொன்று சேர்ந்து ஜர்மனியை முறியடித்தாலொழிய தனித்தனியே தங்களை ஜர்மனி விழுங்கிவிடுமென்பது தெரியும்.

எனவே, இந்த யுத்தத்தில் ஸம்பந்தப்பட்ட ராஜ்யங்களெல்லாம் முக்கியமாக தங்கள் தங்கள் உயிரைக்காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கே போரிடுவதாகச் சொல்லலாம். ஆனால் துருக்கி மட்டும் இந்த ரணகளத்தில் நுழையவேண்டிய அவசியமட்டுந் தெரியவில்லை. ரஷ்யா துருக்கியை யாக்ரமியாது காப்பதிலும், ஜர்மனி சின்ன ஆசியாவை யடையாது தடுப்பதிலும், ஐரோப்பிய நாடுகள் ஜாகரூகரா யிருந்தனரென்று கூறினோம். ஆகவே துருக்கிக்கு அந்த பயமிருக்கக் காரணமில்லை. இருந்தால்தான் என்ன? திருடினவன் தலைபாரிவீட்டில் ஒளிவதுபோல், ஜர்மனியோடா ஸ்நேகம் செய்யவேண்டும்? துருக்கியின்

(இதன் தொடர்ச்சி 210-ம் பக்கம்.)

அமெரிகா ஆதி ஹிந்து கோயில் *

FIRST HINDU TEMPLE IN AMERICA

உலகில் புராதனமாக இருக்கும் தத்வஞான மே இப்பொழுது புதிதாக அமெரிக்காவிலுள்ள ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ என்னும் பட்டணத்தில் வெளியாகி இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தப்பட்டணத்தின் குரு பீடத்திலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் அரியமத விஷயங்கள் ஆதியில்—மனுஷ்யர்கள் தமது இலக்கியங்களில் அரிய எண்ணங்களை வெளியிடத் தொடங்கிய காலத்தில்—வெளிப்பட்ட சிறந்த உண்மைகளே. புராதன விஷயம் ஆராய்பவர்களால் மனிதர்கள் ஆதியில் வஸித்த இடம் என்று குறிப்பிக்கப்பட்டதும், புராதன கதைகளில் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதுமாகிய ஸிந்து கங்கா மைதானத்திலிருந்து வருவது இவ்வரிய விஷயங்கள்.

மனிதர்களது அற்புத எண்ணங்கள் எப்பொழுதும் பூமியின் கிழக்குப் பாகத்திலிருந்து மேற்குப் பாகத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறதாம். ஆதியில் கிழக்கு தேசத்தியஞானிகளே பரம்பொருளைப்பற்றி தாம் த்யானத்திலறிந்த விஷயங்களை வெளியிட்டு மானிடர்களுக்கு தைர்யத்தை உண்டாக்கினர். இந்த ஞானம் கடவுள் பாதமாம் உலகெங்கும் பரவி அஞ்ஞான இருளை நீக்கியது. இந்த ஞானம் ஒருதரம் ப்ரதக்ஷிணம் செய்துகொண்டு மறுபடியும் ப்ரதக்ஷிணம் செய்யத் தொடங்கவேண்டியது நியாயமே.

பூமியிலுள்ள மேற்குக் கண்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முதல் ஹிந்துக் கோவில் இப்பட்டணத்தில் வெப்ஸ்டர் தெரு, பில்பார்ட் தெரு இரண்டும் ஸந்திக்கும் தென் மேற்கு மூலையில் இருக்கிறது. ஆதியில் வேதங்களில் அடக்கப்பெற்றுப் பின்னர் ஆதி ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் எழுதப்பெற்ற தத்வஞானமானது பூமியின் குடகோளார்த்தத்தில் பிரஸங்கிக்கப்படும் இடமாக உள்ள கோயில் இது ஒன்றுதான். இது கட்டி ஸ்தாபனமானது 1908ஹு ஏப்ரல்மாதம் ஐந்தாம்தேதி. இது இந்தியாவிலுள்ள கல்கத்தா நகரம் பேலூர்மடம் ராமகிருஷ்ண ஸங்கத்தார் மேல்பார்வையில் கட்டப்பட்டது.

இம்மடத்தைச் சேர்ந்த சில வேதாந்திகள் சேர்ந்து இக்கோயிலைக் கட்டிய விமரிசையை நோக்கில் இது இவ்வூரில் அநேக காலம் இருக்காமல் போகாது என்ற பூர்ண நம்பிக்கை அவர்களிடம் குடிகொண்டிருந்தது என்பதற்கு ஐயமில்லை. இதற்கேற்பவே கொஞ்சவருஷங்களுக்குமுன் இவ்வூரில் உண்டான பூகம்பத்தில் இக்கோயிலைச்சுற்றி கட்டிடங்கள் எல்லாம் சின்னபின்னமாகச்சிதறி அழிந்துபோக இக்கோயில் மாத்திரம் யாதொரு குறைவுமின்றி நிலை நின்றது. இக்கோயில் மிகப்பெரியதாக இல்லாவிடினும், ஏழு செயற்கை அற்புதங்களுள் ஒன்றாகிய அகராபுரி தாஜ்மஹாலைப்போலவும், மிகக் கீர்த்திபெற்ற ஜீவன்முக்திக்ஷேத்ரமாகிய காசியில் உள்ள கோயில்போலவும் இது கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஹிந்துக்கள் கோயில், கிறிஸ்தவர் கோயில், துலுக்கர் கோயில், ஸந்யாஸி மடம் முதலியவைகளின் முக்கிய சின்னங்கள் எல்லாம் இதில் அமைந்திருக்கிறது. அமெரிக்கர்கள் வஸிக்க யோக்கியமான வீட்டின் லக்ஷணங்களும் இதில் அமைந்துள்ளன. புராதன கோயில்களில் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுள்ள ரத்னங்கள்,

* இந்த விஷயம் அமெரிக்காவிலுள்ள ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ என்னும் பட்டணத்தில் தினம் பிரசாமாகும், ஈவினிங் போஸ்ட் என்ற பத்திரிகையில் ஓர் அமெரிக்காவாஸி எழுதியது. ப. ர.

(209-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சின்ன ஆசியப் பிரதேசங்களையடையத்தானே ஜர்மனி பிரயத்தனப் படுவதெல்லாம்? பின் துருக்கி ஏன் இந்த யுத்தத்தில் தலையிட்டது?

ரஷ்யாவிடம் துருக்கிக்குள்ள பயமும் த்வேஷமுந்தான் நண்பர்களுக்குத் தெரியுமே. மெள்ள எகிப்து, தங்கள் ஜாதியாளுகையின் கீழிருந்து, அநேக உபாயங்களில் பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தது முதல், இங்கிலாந்திடம் துருக்கிக்குக் கோபமும் பகையும் அதிகம். இதையறிந்து இங்கிலாந்தின்மேல் தீர்க்க வைரமுடைய ஜர்மனி மெள்ள துருக்கியுடன் ஸ்நேகஞ்செய்து, தான் என்ன சொன்னாலும் கேட்கும்படி துருக்கியை மயக்கிவிட்டது. மெள்ள மெள்ள உபதேசஞ்செய்து இந்த யுத்தத்திலும் புகுத்திவிட்டது. முடிவோ நாமறிய முடியாது. கருணாகரமான கடவுளருள் இருந்தவாறுதான் நடக்கும். எல்லாம் சுபமாகவே முடியுமாக.

ஸலவைக்கற்கள் முதலியவைகளுக்குப்பதிலாக ஸாதாரண மரம் கல்முதலியவைகளால் கட்டிய சிறு கோயிலாயினும் இதில் புராதன கோயிலினுள்ள அறிகுறிகள் எல்லாம் ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வறிகுறி விஷயங்களைப்பற்றி அநேக உதாரணங்கள் கொடுக்கலாம். பில்பர்ட் தெருவிலிருந்து சிரவணாலயத்தில் கொண்டுவிடும் வாயிலில் மேல் உள்ள விசித்திரவர்ண வேலைகள் அமைந்த ஸலவைக் கல் மேற்கட்டியானது யோக சாஸ்திரத்தில் ஆத்மானுபவஸ்தானம் என்று கூறப்படும் ஸஹஸ்ரா புரி என்னும் ஸஹஸ்ரதளபத்மத்தைக் குறிக்கின்றது. மிகுந்த விசித்திர வேலைகள் அமைந்த இதன் மத்திய வழி ஒரு கருடனிடம் நம்மைக் கொண்டுசேர்க்கிறது. இந்த கருடன் தனது இறகுகளைப் பிரித்துக் கொண்டு நமது நாட்டு மூன்று வர்ண (வெள்ளை, சிவப்பு, நீலம்)க் கொடியின்மேல் பறக்கிறது. இம்மாதிரி இந்நாட்டுச் சின்னத்தை இங்கு அமைத்தது, நமதுநாட்டார் இந்தக் கோயிலை எவ்வளவு மதிக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிக்கின்றது. மேலும், கருடன் திவ்ய தேஜஸ், அனந்தம் முதலியவைகளைக் குறிக்கின்றது. அது இறகை விரித்துக்கொண்டு பறந்து போவது, ஆகாயத்திற் கிளம்பி நமது நாடு மாத்திரமன்றி உலகமுழுவதையும் காப்பாற்ற முயலுவதைக் குறிக்கிறது. ஹிந்து தத்வசாஸ்திரத்திலோ கருடன், பலம், ஸ்திரபக்தி, விடாமுயற்சி, தயங்காது மேல்நோக்கிச் செல்லுதல் ஆகிய இக்குணங்களுக்கு அடையாளம். இக்கோயிலினுள்ள ஒவ்வொருசிறியசிகரத்திற்கும் தெளிவான உட்பொருள் உண்டு. உட்பொருளில்லாத அழகிற்காக மாத்திரம் எந்தச் சிறு பாகமும்கூட இதில் அமைக்கப்படவில்லை. இதில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு வளைவிற்கும் வைதிக உட்பொருள் இல்லாமல் போகவில்லை. கோயிலிலிருக்கும் காற்று திசை காட்டிகூட ஸதாமாறிக்கொண்டிருக்கும் காற்று வரும் திசையைக் காட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மாத்திரம் அல்லாமல் வேறு சிறந்த உட்பொருளை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோயிலில் இருக்கும்படியான தனித்தனியாக நிற்கும் நான்கு கோபுரங்கள் நான்கு சிறந்த தத்வங்களையும், அவைகளில் அலங்காரத்திற்கு அமைக்கப்பட்ட ஸூர்யன் சந்திரன், பிறை, சூலம் முதலியவைகளும் அவைகளுக்கு ஏற்ற உட்பொருளையும் அடக்கியுள்ளன. இதில் உள்ள உட்கருத்துகளின்படி எல்லோரும் இங்கு இவைகளை மதித்தே வழிபடுகின்றனர்.

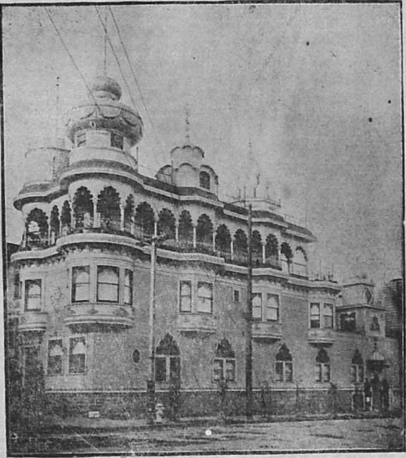

அமெரிக்கா ஆதி ஹிந்து கோவில்

இந்தக்கோயில் இரண்டுமாடியை உடையது;

அடிபாகத்தில்தான் சிந்தனைச்சாலை, உபதேசச் சாலை, சிரவணச்சாலை ஆகிய இடங்கள் அமைக் கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சிரவணச்சாலை யில்தான் வாரந்தோறும் நடக்கவேண்டியவை களும், ஞாயிற்றுக்கிழமை நடக்க வேண் டியவைகளுமான மத விஷய கர்மங்கள் நடத்தப்படும். ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் மூன்று உபந்யாஸங்கள் இங்கு நடக்கின்றன. ஒன்று காலை 10-45-மணிக்கும், மற்றொன்று பகல் 3-மணிக்கும், மூன்றாவது மாலை 7-45 க்கும் நடந்து வருகின்றது. முதல் மாடி சிஷ் யப்பிள்ளைகள் தங்கும் இடம். மூன்றும் மாடி இந்த அரியசாஸ்திரவிஷயமாக பாடபடத் துற விகளாகவந்திருக்கும் ஸ்திரீபுருஷர்கள் இருக் கும் மடம்.

முற்கூறிய பூகம்பத்திற்கு முன்னமேயே இந்தக் கோயில் மடத்தில் அநேக துறவிகள் சேர்ந்திருந்தனர். இந்தக் கோயிலில் நடக் கும் உபந்யாஸாதிகளை எல்லா ஜாதி ஸ்திரீ புருஷர்களும் வந்து கேட்டு ஆனந்திக்கின்ற னர். ஆனால் இதில் ஹிந்துக்கள் ஒருவரும் இல்லை என்பது ஆச்சரியகாமான ஸங்கதி. இங் குள்ள மடத்தில் துறவிகளாக வந்திருப்பவர் வேதாந்த சாஸ்திரத்தை எங்கும் பாவச்செய் யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் வந்திருப்ப வர். இவர்கள் முற்றும் துறந்தவர்கள் அல்லர். இவர்கள் தமது தொழில்களைச் செய்துகொ ண்டு அவைகளில் வரும் வரும்படியை இந்த வேதாந்த விஷயத்திற்கே அர்ப்பிதம் செய்து விடுகின்றனர். வேதாந்திகளுக்கு மதம் மாற் றல் என்ற கெட்ட பழக்கமே இல்லாததால் அவர்கள் தூண்டுகோலால் இந்தக் கோயிலில் ஒருவரும் பலவந்தமாகச் சேர்க்கப்படுவதில்லை. கேட்பவர் மனம் கனிந்து வேதாந்த உண்மை களின் சிறப்பை ஒப்புக்கொண்டு மடத்தில் ஒருவராகத் தாமே புகுவர். இதில் சேர்ந்திருக் கும் கந்யாமடம் ஸந்யாஸிமடத்தை விட்டு விலகி வேறாக இரண்டாம் மாடி மட்டத்தி லேயே இருக்கிறது.

இம் மடவாஸிகளுக்கு ஸாதாரணவாழ்க்கை யேமுக்கிய நோக்கம். இதனால் இவர்களுக்குச்சா ப்பாடு, உடைமுதலியவைகளுக்குச்செலவாகும் பணத்தை கேள்விப்பட்டால் இங்கு உள்ளோர் நகைப்பர். இப்படி இருந்தும் மடவாஸிகளில் ஒருவராவது வெளுத்து, கண் உள்ளேபோய் சாப்பாடு குறைந்தவர்கள்போலக் காணப்பட வில்லை. எல்லோரும் மிகவும் ஸௌக்கியமா கவே இருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு ஜீவகா ருண்ய குணம் வந்திருப்பதால் மாம்ஸ பக்ஷண த்தை சிலர் அடியோடு விட்டுவிட்டனர். இவர் கள் பருப்பு பழங்களையே ஆகாரம் செய்கின்ற னர். ஆனால் இம்மடத்தில் சேருவதற்கு மாம்ஸ பக்ஷணம் விடவேண்டும் என்பதை ஒரு நிபந் தனையாக வைக்கவில்லை. இந்த மடத்தில் ஸு மார் வயது 35 முதல் 40-க்குள்ளாக இருக் கும் ஒருவன் அச்சுக்கூட அதிபதியாக இரு ந்தவன். அவன்தான் கோயில் விஷயமான அச் சுவேலைகளை ஸரிவர நடத்திவருகிறான். மற் றவர்கள் தமது வரும்படிகளைக் கோயிலுக்கு அர்ப்பிதம்செய்து அன்னவஸ்திரங்களை மாத்தி ரம்தான் பிரதிபலனாகப் பெற்று அதோடு இஹலோக விஷயத்தில் திருப்தியாக இருக் கின்றனர்.

இத்தகைய கோயிலை நான் பார்க்கப் போயி ருந்த ஸமயத்தில் காலை மத விஷய கர்மங்களை நடத்துபவராயும் மடாதிபதியாயும் உள்ள திரி குணாதீதஸ்வாமிகள் என்னை எதிர்கொண்ட ழைத்து கைகுலுக்காது தமது மார்போடு கவசரூபமாக தமது கைகளை மடக்கிக்கொ ண்டு எனக்கு நல்வரவு கூறினர். இவ்வித வந் தனத்தின் உட்பொருளே மிகச் சிறந்தது. "உ ன்னையும் என்னையும் சிருஷ்டித்த பரம்பொரு ளது குழந்தை நீ. என் மனதை உன்னிடம் தடையின்றிக் கலக்க விட்டுவிடுகிறேன். இவ் வித ஸம்பந்தம் உனக்கும் எனக்கும் இருப் பதை உணர்ந்து உனக்கு வந்தனம் அளிக்கி றேன் என்பதே இவ்வித வந்தனத்தின் உட்க ருத்து. ஆதலால் நாங்கள் கைகுலுக்குவதில்லை. அது இவ்வுளவு சிறந்த உட்கருத்துடன் செய் யப்பட்டு வருவதல்ல" என்று ஸ்வாமிகள் எனக் கு தங்கள் வந்தனமுறையை விளக்கினர்.

ஸ்வாமிகள் சிந்தனைசெய்யும் சாலையில் ஏரா ளமாக இருந்த புஸ்தகங்கள் மிகவும் ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தா லும் ஒழுங்காகவும், சுத்தமாகவும் இருக்கும். இதில் இருந்துகொண்டு ஸ்வாமிகள் என்னு டன் பேசிய பரிவும், காம்பீர்யமும் அடிக்கடி பேசும் விஷயங்களை வற்புறுத்த அவர் சுழல் நாற்காலியைச் சுழற்றி கையைநீட்டி புத்தகக் கூட்டங்களில் வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து

வேண்டிய புத்தகங்களைத் தயங்காது எடுத்து வெகு ஸ்வலபமாக பக்கம் திருப்பி எனக்கு வேதம் முதலியவைகளிலிருந்து மேற்கோள்கள் எடுத்துக் காட்டிய அழகும் என் மனதை அவருக்கு அடிமைப்படுத்திவிட்டன. அவர் சிந்தனாலயத்தில் உலகிலுள்ள தத்வசாஸ்திரிகள் எழுதிய புஸ்தகங்கள் மதபுஸ்தகங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஸ்வாமிகள் நமது கிறிஸ்தவமத புத்தகத்திலிருந்து லகுவாக மேற்கோள்கள் காட்டுவதை ஒருவராலும் உபேக்ஷிக்கவே முடியாது.

இதன் பின்னர் இந்த வ்யாஸம் எழுதியவர் தமக்கும் திரிகுணாதீதஸ்வாமிகளுக்கும் வேதாந்தவிஷயமாக நடந்த ஸம்பாஷணையை எடுத்துரைக்கிறார்.

இதில் வேதாந்தம் மனிதனுக்கும் உலகத்திற்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தை இரண்டிலும் இருக்கும் பரம்பொருள் மூலமாக உள்ளபடி காட்டி, மனிதனை ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அடையும்படி செய்து அவனை கெட்டகுணங்களிலிருந்து இவ்வாறு விடுவித்து அவனை எல்லா விஷயத்திலும் ஸௌக்யப்படுத்துகிறது. இங்கே இப்பொழுதே விடடைவதற்கும் ஸாதாரண வாழ்க்கை, கபடமின்மை (அதாவது மனநேர்மை) ஆகிய இவைகளே ஸாதனங்கள். அமெரிக்காவில் இஹலோக விஷய ஆசைக்கு அளவில்லை என்ற உண்மை நன்கு வெளியாகின்றது. ஆதலால் புதிய நாகரிகத்தின் விருத்தியால் மனிதர்களுக்கு சித்தசஞ்சலம் அதிகமாகிக் கஷ்டம் அதிகரிக்கும்: மோசம், பணத்தாசை, பொறாமை வ்யாபாரத்தில் வரம்புகடந்த போட்டி முதலியவைகளுக்கு இடங்கொடுக்கும் புதிய நாகரிகம் மனிதர்களுக்கு நிலைத்த ஸுகத்தைக் கொடுக்காது. ஆசை, விஷயங்களால் தீராது நெய்விட்ட நெருப்புப்போல் மூண்டெழும். ஆதலால் அதை அடக்கி, ஸாதாரண வாழ்க்கை நிலைக்கு வரவேண்டும். கிறிஸ்து, வேதாந்த சாஸ்திர உண்மைகளை வெளியிட வந்த மஹான்களுள் ஒருவர். எவன் எம்மதத்தானாகிலும் அவன் தடையின்றி அதைப் பின்பற்றி மோக்ஷத்தை இங்கே இப்பொழுதே அடையக்கூடும் என்ற பொதுவான வேதாந்த நம்பிக்கையை விடாது இருக்கவேண்டும்; நாம் மிருகப்பிராயத்திலிருந்து மனிதர்களாகி இருக்கிறோம்; இனிமேல் பரம்பொருளாக வேண்டியது; இவ்வாறானால் துக்க ஸாகரமாக இருக்கும் இவ்வுலகமே ஆனந்த ஸாகரமாக மாறிவிடும்; இதுதான் கிறிஸ்துநாதர் கூறிய 'பரமபதம் உன்னுள்ளேயே இருக்கிறது' என்பதன் உண்மைப் பொருள், என்ற அரிய விஷயங்களை மிக உருக்கத்துடன் பரவசமாகப் பேசி இந்த வ்யாஸம் எழுதியவரை ஆனந்த ஸாகரத்தில் அமர்த்திவைத்தாராம். நண்பர்களே பாருங்கள்! கோயில் என்றால் இவ்வாறல்லவோ இருக்கவேண்டும்! அமெரிக்காவில் ஸாதாரணமாக செய்யக்கூடிய, ஒழுங்காகச் செய்யும், ஜனங்களுக்குப் பொதுவான மதவிஷய கர்மங்கள், கூட்டு ஆராதனை, கந்யாமடம் ஸந்யாஸிமடங்களை ஒன்றாகக் கோயிலோடு சேர்த்தல் முதலியவைகளை நாம் இங்கு பின்பற்றுவது அஸாத்தியம். ஆனால் உபந்யாஸங்கள், பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தல் வேத ஆகமசாஸ்திர ஞானங்களை அர்ச்சகர்கள், அவசியம் உடையவராக இருக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை மூலமாக வரவர அர்ச்சகர்கள் நிலையை உயர்த்தல், அர்ச்சகர்கள் மூலமாக உபந்யாஸங்கள் நடத்தல், அர்ச்சகத்தொழிலை மாத்வர்களிருக்கும் நல்லொழுக்கப்படி தாழ்ந்ததொழில் என்று எண்ணாதிருத்தல், கோயிலில் எல்லா வித்வான்களும் சென்று உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொது மத விஷயப் புஸ்தகாலயம் ஏற்படுத்தல், கோயிலில் ஆஸ்தான பண்டிதர்களை ஏற்படுத்தல், கோயில் மத விஷயப் பத்திரிகை நடத்தல், முதலிய அரிய விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டு நம் கோயில் தர்மகர்த்தர்கள் நடத்தினால் ஏன் நமது கோயிலில் பகவான் வந்து நேரே தோன்றமாட்டார்? ஏன் நம் நாடு இழிவான குணங்கள் நீங்கிக் கடைத்தேராது? இவ்வமெரிக்காக்கோயிலில் இருக்கும் நல்ல விஷயங்களை நாமும் பின்பற்றி நடத்துவோமாகில் நமக்கு மிகுந்தசாந்தம் உண்டாகி நாம் ஸுகம் அடையமாட்டோமா?

√ஸைப்பிரஸ்—இத்தீவு இப்பொழுது பிரிட்டிஷார் ஸ்வாதீனத்திலிருக்கின்றது. இது ஒரு காலத்தில் சுபிக்ஷமான தீவாயிருந்தது. அப்பால் துருக்கிராஜ்ய ஆட்சியினால் சீர்கெட்டுப்போயிற்று 1878-ம் வருடத்தில் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் துருக்கியர்களுக்கும் நடந்த உடன்படிக்கைப்பிரகாரம் ஆங்கிலேயர்கள் துருக்கியர்களுக்கு பிரதிவருடமும் 92800 பவுன் ஜீவனாம்சமாகக் கொடுத்துவந்தார்கள். பிரிட்டிஷ் அரசாட்சியினால் இங்குள்ளவர்கள நன்மை யடைந்திருக்கின்றனர் இது மத்தியத் தரைக்கடலில் இருக்கின்றது.

உச்சுவாஸ நிச்சுவாஸங்கள்

RESPIRATION

நான்காமதிகாரத்தில் ரக்த ஸஞ்சாரத்தைப்பற்றிப் படிக்ககாலத்தில் ரக்தாசயத்திலிருந்து வெளியே ரக்தம் கொண்டுபோகும் குழாய்களுக்கு ஆர்டரிகள் என்று பெயர் எனவும், தேகத்தில் பல விடங்களிலிருந்தும் ரக்தத்தை ரக்தாசயத்திற்குக் கொண்டுவரும் குழாய்களுக்கு வெயின்கள் எனவும் பெயர் என்று கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் இவ்விருவகைக் குழாய்களிலும் ஓடும் ரக்தம் ஒரு தன்மையானதல்ல. நம் விரலின் நுனியில் ஒரு கயிற்றையெடுத்து இறுகக் கட்டிப்போடுவோமானால் அவ்விடத்தில் ரக்தம் கருமையாய் கட்டிப்போவதை நாம் பார்க்கலாம். இப்படிக்கு ரக்தம் கட்டுவதற்குக் காரணம் ரக்தவோட்டம் தடைபடுவது. கயிற்றை இறுக்கிக் கட்டியதால் ரக்தக் குழாய்கள் இறுக்கப்படுகின்றன. அதனால் அவ்விடத்திலுள்ள ரக்தம் வெயின்கள் மூலமாய் ரக்தாசயத்திற்கு வருவதற்குத் தடையுண்டாகிறது. ரக்தாசயத்திற்கு வாராமற்போவதால் ரக்தத்திற்குரிய நல்ல சிவப்புவர்ணம்போய் கருப்புவர்ணம் வருகிறது என்று அறிந்துகொள்ளலாம்.

நம்முடைய ஆர்டரிகளின் வழியே ஓடுகிற ரக்தமானது சுத்தமான சிவப்புவர்ணமுடையதாகவும் வெயின்களின் வழியாக ஓடும் ரக்தமானது கருப்புவர்ணமுடையதாகவுமிருக்கிறது. வெயின் ரக்தங்கள் வர்ணம் மாறுவது மட்டுமல்ல, அவைகளில் பலவிதமான அசுத்தங்களும் கலந்து விஷமாகின்றன. அதனால் அந்த ரக்தமானது சுத்தப்படுத்தப் படாமல் நம்முடைய சரீர ரக்தக்குழாய்களில் மற்றொரு தடவை பிரவகிக்குமானால் பிராண ஹானிக்கு இடமுண்டாகும் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. இப்படி ரக்தத்திற்கு விஷத்தன்மை கொடுக்கக் கூடிய முக்கியமான விஷ பதார்த்தம் கரியமிலவாயுவாம். இது நம்முடைய சரீரத்தில் எங்கெங்கு எவ்விதமாய் உண்டாகின்றதென்பதை 5-வது அதிகாரத்தில் விஸ்தாரமாய் சொல்லியிருக்கிறோம்.

நான்காவது அத்தியாயத்தில் கூறியுள்ள ரக்த ஸஞ்சாரத்திற்கு ரக்தத்தின் சுத்திகரணந்தான் பிரயோஜனம். இப்படி ரக்தம் சுத்தமாவது நம்முடைய உச்சுவாஸ நிச்சுவாஸங்களால்தான்.

நான்காவது அத்தியாயத்தில் தேகத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் ரக்தத்தைச் சேகரம் செய்து வலது ஆரிகிளில் கொண்டுவந்து ஒரு வெயின் சொரிகிறது என்று சொன்னோமல்லவா? அந்த ரக்தம் வலது வெண்ட்ரிகிளில் பாய்ந்து அங்கிருந்து பல்மனேரி ஆர்டேரிகள் வழியாய் சுவாஸாசயங்களுக்குக் கொண்டுபோகப் படுகிறதென்றும் சொன்னோம். இந்த ரக்தமானது சரீர பாகங்களிலிருந்து சேகரம் பண்ணப்பட்ட வெயின்களால் கொண்டுவரப் பட்டதாதலால் கருப்புவர்ணமுடையதும் விஷத்தன்மை யுடையதாயு மிருத்தல் வேண்டுமென்பது நாம் ஊஹித்தறியலாம். இதற்கு பல்மனேரி ஆர்டேரி என்று பெயர் கொடுத்திருப்பது இது சுவாஸாசயத்திற்கு ரக்தத்தை கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும் குழாய் என்பதனால்தான் இந்த ஆர்டேரி ஒன்றுதான் அசுத்தமான ரக்தத்தையேற்றுப் பரவ வைக்கிறது. மற்றவை சுத்தச்சிவப்பு நிறமான ரக்தத்தையே பரவ வைக்கின்றன. இந்த ஆர்டேரி ரக்தாசயத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சற்று தூரம் போகுமுன்னர் இரண்டு கிளைகளாகப் பிரிந்து வலது இடது சுவாஸாசயங்களுக்குச் செல்கின்றது.

மறுபடி சுவாஸாசயங்களிலிருந்து ரக்தத்தை ரக்தாசயத்திற்குக் கொண்டுவரும் குழாய்கள் பல்மனேரி வெயின் என்று நமக்கு முன்னமேயே தெரியுமே. இக் குழாய்களிலுள்ள ரக்தமானது மற்ற வெயின்களிலுள்ள ரக்தம் போலல்லாது சுத்தச்சிவப்பாயும் விஷத்தன்மையற்றதாகவு மிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் பல்மனேரி ஆர்டேரிகள் வழியாய் சுவாஸாசயங்களுக்குப்போகும் ரக்தமானது அங்கே சுத்தம் செய்யப்பட்டு ரக்தாசயத்திற்கு மறுபடி யனுப்பப்படுகிறதென்றிருக்க வேண்டும். ரக்தம் சுவாஸாசயத்தில் எவ்விதம் சுத்தப்படுத்தப்படுகிறது என்பதுதான் இந்த அத்தியாயத்தின் முக்கிய விசாரணை.

சுவாஸாசயங்கள் என்பன மார்பகத்தின் இருபுறத்திலும் பரவி ரக்தாசயமும் அதன் குழாய்களும் இருக்குமிடம்தவிர பாக்கி இடங்களை ஆக்கிரமித்து நிற்கும் பைகள் போன்ற

இரண்டு அவயவங்கள். இவைகள் ஒரு விதமான சிவப்பு வர்ணமாயும் மிருதுவாயும் சுருங்கி விரியக்கூடியனவாயு மிருக்கின்றன. நாம் வாயினாலும் நாசியினாலும் உட்கொள்ளுகிற காற்றானது ட்ரகீயா என்று பெயர் கொண்ட ஒரு குழாய்வழியாக வந்து இரண்டு பிரிவாகப் பிரிந்து இரண்டு சுவாஸாசயங்களுக்கும் போகிறது. இக்குழாய் ஆஹாரவாஹினி என்ற கல்லேட்டுக்கு முன்புறமாகவே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உட்செல்லுமாகாரம் இக்குழாய்க்குள் செல்லாமலிருக்கவேண்டியதற்காக இதில் ஒரு மூடி போடப்பட்டிருக்கிறது. இது சுலபமாய் மூடவும் திறக்கவும் செய்யும். இது திறந்திருக்கும்பொழுது ஆஹாரம் தண்ணீர் முதலியவை இக்குழாய்க்குள் செல்லுவதைத்தான் புரையேறுதல் என்கிறோம்.

இந்த சுவாஸாசயங்கள் மார்பகத்தின் வெளிச்சுவர்களோடும் — டயாப்ரம் என்ற குடலகத்தையும் மார்பகத்தையும் பிரிக்கிற அவயவத்தோடும் ஸம்பந்தப் பட்டிருக்கிறது. முற் கூறியபடி ஆஹாரவாஹினியின் முன்புறமாக வருகிற ட்ரகீயாக் குழாய் சற்றுதூரம் வந்தவுடனே இரண்டு பிரிவாகி அதிலிருந்து அநேகம் கிளைகள் வெடித்து மரத்திலிருந்து கிளைகள் வெடிப்பதுபோல் வரவர அதிகமாகி மரத்தினிலைகள்போல வெகுசிறிய ஏர் ஸேல்ஸ் (air cells) என்ற உருண்டையான சிற்றறைகளால் முடிகிறது. ஆகவே நாம் உட்கொள்ளும் ஆகாயமானது இக்குழாய்களின் வழியே இந்த ஏர் ஸெல்ஸ் என்ற அறைகளிற்போய் எட்டுகிறது.

பல்மனெரி ஆர்ட்டரி பல பாகங்களாகப் பிரிந்து கடைசியில் மயிரிழைபோன்ற குழாய்களாகி இந்த ஏர் ஸேல்ஸ்களுடைய மேற்புறம் முழுவதும் படர்ந்து பாவி நிற்கின்றன. இந்த ஆர்ட்டரிகளிலுள்ள ரக்தம் அசுத்தமான ரக்தம் என்றும், அதிலுள்ள முக்கியமான அசுத்தம் கரியமிலவாயு வென்றும் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா ? ஆகையால் இவ்விடத்தில் ரக்தத்திலுள்ள கரியமிலவாயுவை ரக்தமானது ஏர் ஸேல்ஸ்களில்வெளியிலிருந்து வந்தடைந்திருக்கும் சுத்தமான காற்றினிடங் கொடுத்து அந்த வாயுவினிடத்துள்ள பிராண வாயுவை மாற்றிக்கொள்ளுகிறது. இப்பிராண வாயுவானது கரியமிலவாயுவை விரட்டி ரக்தத்தைச் சுத்தப்படுத்துவது மன்றியில் ரக்தத்திற்குச் சிவப்பு வர்ணத்தையும் ஒரு விதமாக சுறுசுறுப்பையும் இப்படி சுவாஸாசயங்கள் சுருங்குவதனாலும் மறுபடி விரிவதனாலும், மார்பகம் தாழ்ந்தும் வீங்கியும் மாறுதல்களையடைகிறது. ஒரு பெரு மூச்சு உட்கொண்டோமானால் அப்பொழுது நம்முடைய மார்பின் மேற்புறமானது கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் மேலே கிளம்பி மார்பகம் வீங்குவதை நாம் பிரத்தியக்ஷத்தில் காண்கிறோம். இதற்குக் காரணம் சுவாஸாசயம் விரிந்து இக்காற்றையுட்கொள்ளுவது. இப்படி மறுபடி மார்பகம் தாழ்வது சுவாஸாசயங்கள் சுருங்குவதாலென்றறிக.

இவ்விதம் வினிமயம் (பண்டமாற்று) நடந்தவுடன் சுவாஸாசயங்கள் சுருங்குகின்றன. அப்படிச் சுருங்கும்போது அவைகளின் உள்ளிடம் குறைவதால் அங்குள்ள கரியமிலவாயுவை மிகுதியுங்கொண்ட வாயுவானது விரட்டப்படுகிறது. இது நம் நாசியின் வழியாய் வெளியே வருகிறது. இது நிச்சுவாஸம். இதற்குள் சுத்தம் செய்யப்பட்ட ரக்தத்தையேற்று பல்மனெரி வெயின்கள் ரக்தாசயத்தை நோக்கிச்செல்கின்றன. உடனே மறுபடியும் பல்மனெரி ஆர்ட்டேரிகள் புதிதாக விஷத்தன்மையேற்ற ரக்தத்தைக் கொண்டுவந்து இந்த ஏர் ஸேல்ஸ்களில் தயாரக வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

இப்பொழுது சுவாஸாசயங்கள் மறுபடி விரிவடைகின்றன. அதனால் அவைகளின் உள்ளிடம் அதிகப்படுகிறது. வெளியில் விரட்டப்பட்டதுபோக மீதமிருக்கும் சொல்ப வாயுவானது அந்தவிடம் முழுவதிலும்பாவி தாக்குசக்தியில் (Pressure) குறைகிறது. அப்பொழுது வெளி ஆகாயத்திலுள்ள காற்றானது உள்ளே செல்லும்படி நேருகிறது. இப்படி காற்று நாசித் துவாரத்தின் வழியாய் உள்ளே செல்லுவதற்குத்தான் உச்சுவாஸம் என்று பெயர்.

இப்படி சுவாஸாசயங்கள் சுருங்குவதனாலும் மறுபடி விரிவதனாலும், மார்பகம் தாழ்ந்து வீங்கியும் மாறுதல்களையடைகிறது. ஒரு பெரு மூச்சு உட்கொண்டோமானால், அப்பொழுது நம்முடைய மார்பின் மேற்புறமானது கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் மேலே கிளம்பி,

மார்பகம் வீங்குவதை நாம் பிரத்தியக்ஷத்தில் காண்கிறோம். இதற்குக் காரணம் சுவாஸாசயம் விரிந்து இக்காற்றையுட்கொள்ளுவதுதான். இப்படி மறுபடி மார்பகம் தாழ்வது சுவாஸாசயங்கள் சுருங்குவதாலென்றறிக

நம்முடைய நிச்சுவாஸக்காற்றில் கரியமிலவாயு மிகுதியுமிருக்கிறதென்பதையும், ஸாதாரணவாயுவில் அவ்வளவு கரியமிலவாயு இல்லையென்பதையும் நாம் ஸுலபமாய் நிரூபணம் செய்து காண்பிக்கலாம். சுண்ணாம்பை யெடுத்து நீராகக் கரைத்து, ஒத்துதாளைக்கொண்டு வடிகட்டுவோமானால் நல்ல சுத்த ஜலம்போல தெளிவான சுண்ணாம்பு ஜலம் நமக்கு கிடைக்கும். அதை இரண்டு பாத்திரங்களில் தனித்தனியே வைத்து, ஒன்றைத் துருத்திகொண்டு ஊதியும், நம் வாயால் ஊதவும் செய்தால், பின் கார்யத்தில் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரானது கலங்கிப் பால்நிறமாக வெகு சீக்கிரத்தில் மாறிவிடுவதையும் மற்ற பாத்திரத்தண்ணீரை அப்படி சீக்கிரமாக மாற்ற முடியாதென்பதையும் நாம் காண்போம். இதன் காரணம் நாம் வாயால் ஊதும் காற்று நம்முடைய நிச்சுவாஸக்காற்று. துருத்தியால் ஊதப்படும்காற்றுசாதாரணவாயு. கரியமிலவாயுவிற்குத் தெளிந்த சுண்ணாம்புத் தண்ணீரைக் கலக்கி பால்நிறமாக்கும் சக்தியுண்டு. நம்முடைய நிச்சுவாஸக்காற்றில் கரியமிலவாயு மிகுதியுமிருப்பதால், சுண்ணாம்புத் தண்ணீரை அவ்வளவு சீக்கிரம் பால்நிறமாக்கியது.

கரியமிலவாயு விஷத்தன்மை யுடையதென்றும் அது நிச்சுவாஸத்தால் மிகுதியும் உண்டாகிறதென்றும் சொன்னோம். ஆகலால் ஒரு சிறு அறையில் அநேகம் பேர்கள் உட்கார்ந்திருக்கும்பட்சத்தில் அதிலுள்ள பிராணவாயு வரவரக் குறைவதுமட்டுமில்லாமல் கரியமிலவாயுவு மதிகமாகிக்கொண்டே வருகிறதென்பது நன்றாய் விளங்கும். ஆதலால், அவ்வறையிலுள்ளவர்களுக்குச் சீக்கிரத்தில் தலைவலியும், தலையில் ஓர்விதபாரமும் உண்டாகும். இப்படிப்பட்ட அறைகளில் காற்றோட்டத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் பூரணமாகச் செய்யப்படவேண்டும்.

இதுபோலவே, நாம் இந்த தேகதத்வசாஸ்திரத்தைப் படித்ததினால், அநேகம் சுகாதார விதிகளையும் அந்த விதிகள் ஏற்பட்டிருப்பதின் காரணங்களையும் ஸுலபமாய் அறிந்துகொள்ளலாம். ஆகையால் இதனுடன் ஸம்பந்தமுடைய முக்கியமான சில ஸுகாதாரவிதிகளை இனியெடுத்துக்கூறுவோம்.

காலஞ்சென்ற எர்ல் ராபர்ட்ஸ்
THE LATE EARL ROBERTS

அநேக நூற்றாண்டுகளாய் இங்கிலாந்தின் பெருமையைக் காத்து அதன் ஏகாதிபத்தியத்தை பிரபகரிக்கா வண்ணம் போர்புரிந்து தங்கள் கீர்த்தியை நாட்டிய வீர சிகாமணிகள் பலராவர். ஸுமார் முந்நூற்றைம்பது வருஷங்களுக்கு முன் இங்கிலாந்தின் ராணியாயிருந்த எலிஸபெத் காலமுதல் கடற்படையிலும் தரைப்படையிலும் தேர்ச்சியடைந்து, தம் நாட்டார் என்றும் மறவாதிருக்கக்கூடிய வீரச் செயல்களைப் புரிந்துவந்தவர்களில் லார்ட் ராபர்ட்ஸ் முதல்வராய் விளங்கியுள்ளார். இவர் போரில் மாத்திரமன்றி ராஜதந்திர விஷயங்களிலும் 'மந்திரிக்கழகு வரும்பொருளுரைத்தல்' என்னும் முதுரைக்கிணங்க சிறந்தவராய்த் தோன்றினர்.

இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த எர்ல் ராபர்ட்ஸ் புண்ய பூமியாகிய பாதகண்டத்தில் கான்பூர் என்னும் ராணுவ ஸ்தலத்தில் 1832ஆம் பிறந்தார். சிறுவயதிலேயே இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அங்குதான் வளர்ந்துவந்தார். பத்தாவது வயதில் பாடசாலைக் கனுப்பப்பட்டு இங்கிலாந்தில் மிக ப்ரஸித்திபெற்றுள்ள ஈடன், ஸாண்ட்ஹர்ஸ்ட் முதலிய விடங்களில் கல்வி பயின்றார். இவ்விடத்துப் பாடசாலைகளே ஆங்கில வீரர்கள் பால்யப்பருவத்தில் போர்ப்பயிற்சி செய்யத் தகுந்ததாயுள்ள இடங்கள். நாம் இங்கிலாந்து தேச சரித்திரத்தில் படிக்கும் வீரர்கள் எல்லாம் ஏறக்குறைய ஈடன் பாடசாலைகளில் படித்துத் தேர்ந்தவர்கள் எனத் தெரியவருகிறது. இளமை முதற்கொண்டே ராபர்ட்ஸுக்கு கணித நூலில் மிக்க ஆர்வமுண்டு. சிறந்த போர்வீரர்களிடத்திலுள்ள நுண்ணிய அறிவிற்கும் அவர்கள் குறிக்கும் விஷயங்களின் நேர்மைக்கும் காரணம் அவர்கள் கணித நூலில்கொண்டுள்ள தேர்ச்சியே யெனத் தெரியவரும். இவரது கணிதநூல் திறமையை முன்னிட்டே இவரதுநண்பர்கள் இவருக்கு 'டிடக்ஷன்ஸ்' (கணக்குகள்) எனப் பெயரிட்டனர் போ

னும்! பிறகு 1852ஆ௵ வங்காளக் குதிரைப் படையில் உத்யோகம்பெற்று இந்தியாவிற்கு வந்துசேர்ந்தார். இவர் குழந்தையா யிருக்கும்போதே இந்தியாவினின்றும் அனுப்பப்பட்டனராதலின் தம்தகப்பனாரைக்கண்டவரில்லை. இந்தியாவிற்கு வந்து நான்கு மாதங்கள் கழிந்தவுடன் பஞ்சாப் மாகாணத்தில் அடிக்கடி அக்காலங்களில் உண்டாகும் சச்சரவுகளை அடக்க வேண்டி தம் ஸைன்யத்துடன்சென்றபொழுது அங்குதான் கண்டனராம். தாம் அவ்வங்கப் போர்களில் தம் திறனைக்காட்டி மேலதிகாரிகளின் அபிமானத்தை அடைந்தனர். 1857ஆ௵ இந்தியாவில் உண்டான பெரும் ராணுவகலகத்தில் இவர் தம் ஸாமர்த்யத்தையும் தீரத்தையும் காட்டினர். எதிரிகளுக்கும் அவர்களுடைய குண்டுகளுக்கும் சிறிதேனும் அஞ்சாது, தம் ஸஹாக்களுக்கு உதவிபுரிந்ததினிமித்தம் அரசாங்கத்தார் அவரை மெச்சி அதற்கறிகுறியாக 'விக்டோரியா க்ராஸ்'என்னும் ஸன்மானத்தையும் அளித்தனர். பிறகு அபிஸீனியா, லூஷேய் முதலிய பல இடங்களுக்கும்போய் ராணுவங்களுடன் சேர்ந்து மிக்க தேர்ச்சியடைந்தார். இதற்குள் ஆப்கானியருக்கும் இங்கிலீஷ்காரருக்கும் யுத்தம் தொடங்கிவிட்டது. யுத்தாரம்ப முதற்கொண்டே மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஆப்கானியருடன் போர்புரிந்துவந்தார். ஆங்கில ப்ரதிநிதியை வஞ்சகமாய்க் காபூலில் ஆப்கானியர் கொலை செய்ததைக் கேட்டு அவ்விடம் உடனே தம் ஸைன்யத்துடன் சென்று ஆப்கானியரை முறியடித்ததும் காபூலுக்கு வெகு தூரத்திலுள்ள காண்டஹார் என்னுமிடத்தில் மற்றொரு ப்ரிடிஷ் ஸைன்யத்தை ஆப்கானியர் முற்றுகை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்டார். என்ன செய்வார்? காண்டஹார்ஸமீபத்திலுள்ளதல்ல. மலைப்ரதேசத்தில்—எதிரிகள் வெகு எளிதாய் எதிர்க்கக்கூடிய வழிகளில்—ப்ரிடிஷ் ஸைன்யத்தின் உதவிக்கு அந்த க்ஷணத்திலேயே ஒரு ஸைந்யத்துடன் செல்லுவது ஸுலபமான காரியமல்ல. இருந்தாலும் மனவுறுதியும், தைர்யமும் பொருந்திய ராபர்ட்ஸ் தாம் குறிப்பிட்ட கணக்கின் பிரகாரம் காபூலிலிருந்து காண்டஹார் வந்துசேர்ந்து, அங்கு நம்பிக்கையிழந்து கிடந்த ப்ரிடிஷ் ஸைந்யங்களின் ரக்ஷகராய் விளங்கி ஆப்கானியரை முறியடித்து விரட்டிபோட்டினர். இவர் செய்த வீரச்செயல்களில், இவர் காபூலிலிருந்து காண்டஹார் வந்ததே முதன்மையானது. இத்தகைய வீரத்தைக் காட்டியவர் வெகு சிலரேயாவர். அவரது தீரத்திற்கும் செய்கைக்கும் அவரை மெச்சி அரிய பட்டங்களளித்ததுமன்றி சென்னை ராஜதானியின் ஸைன்யத்திற்கு தலைவராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். பிறகு இந்திய ஸேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டு, இந்திய ராணுவ விஷயங்களில் அனேக நூதன சீர்திருத்தங்களை நவீன முறைகளுக்கேற்பக் கொண்டுவந்தார். அவர் இந்தியாவிலிருந்துபோவதற்குமுன், அவைகள் நிறைவேறவில்லை யாதலால் அவரையே நேரிலிருந்து அவைகளை முடிக்கும்படி இன்னும் இரண்டு வருஷம் அவ்வுத்தியோகத்திலேயேயிருக்கும்படி வேண்ட அவ்வண்ணமே யிருந்து எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார். இவர் தம் வேலையினின்று நீங்கி இங்கிலாந்திற்குப் போவதற்கு முன், அவர் இந்தியாவில் உத்யோகத்திற்கு வந்தநாள் முதற்கொண்டு தம் ராணுவப் போர்வீரர்களில் தாமும் ஒருவராகவே பாவித்து அவர்களுடன் அளவளாவி அவர்களது அன்பையும் நன் மதிப்பையும் பெற்றனராதலின், இந்தியாவைவிட்டுப் பிரிவது அவருக்கும் இந்திய ஸைந்யங்களுக்கும் ஆற்றொணாத் துயரைத் தருவதாயிருந்தது. அவர் இங்கிலாந்தை அடைந்தவுடன் உயர்ந்த பட்டங்கள் மறுபடியும் கொடுக்கப்பெற்றவராய்ப் பிறகு ப்ரிடிஷ் படைகளுக்கு முக்ய ஸேனாதிபதியாகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

இதற்குள் இவர் ஆதியில் உத்தியோகம் பெற்றது முதல் 43 வருடங்களுக்கு மேலாயின. பிரிட்டிஷ் ஸேனாபதி பதவியிலிருந்து நீங்கினதும், ஸகஜமாய் விருத்தாப்ய காலத்தில் சமாதானத்துடன் ஏதாவதொரு விடத்தில் வாழ்வாரென்று நம்பலாம். ஆனாலப்படியில்லை. 63 வயதாகியும் அவருக்கு தேக தார்ட்யமும், சரீரவன்மையும், விடாமுயற்சியும், யௌவன புருஷனிடத்தில்போல் குன்றாது காணப்பட்டன. தென்னாப்பிரிக்கா சண்டை யாரம்பித்ததும், ஸேனாதிபதியாக ஒரு மஹாவீரன் தேவையேற்பட்டதும், எல்லோரும் லார்ட் ராபர்ட்ஸையே நோக்கினார்கள். அவர் செய்ததைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஜனங்கள் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி,

தம் சகாயத்திற்காக லார்ட் கிச்சனர் (Lord Kitchener) என்பவரைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டு தம் கியாதியை விருத்தி செய்தும், தம் நண்பருடைய கியாதியைப் பரவவும் செய்தது லோகப் பிரஸித்தமானது.

தாம் இங்கிலாந்து திரும்பியதும், அச்தேசத்தின் ராணுவ நிலைமையையும், மற்றைய தேச ராணுவ நிலைகளையும் பரிசோதிப்பதிலும், தத்காலம் புதிது புதிதாய் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட யந்திர தந்திரங்களை ராணுவங்களில் எப்படி உபயோகிக்கமுடியு மென்பதையும்பற்றி ஆராய்வதிலும் ஊக்கத்தைச் செலுத்துபவரானார்.

ஜெர்மனியி லிருப்பதுபோல், நம் தேசத்திலும், ஸகல வாலிபர்களும் கொஞ்சகாலம்கட்டாயமாய் ராணுவ ஸேவகம் செய்யவேண்டுமென் கிறசட்டம் இன்றியமையாததென்றும், அப்படியேற்பாடுகள் செய்யத்தவறினால், ஜெர்மனிக்கும் நமக்கும் சண்டையேற்படும்பட்சத்தில் ஸைன்யங்கள் யதேஷ்டமாய் சீக்கிரத்தில் நாம் தயாரிக்க முடியாமற் போகுமென்றும், இதரகண்டங்களிலுள்ள நம் ஆதீனத்திற்குட்பட்ட ராஜ்யங்களை சத்துருக்களினின்றும் பாதுகாப்பது வருத்தமாயிருக்கு மென்றும், இங்கிலாந்திலுள்ளோர்க்கு, ஸமயம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் வற்புறுத்துபவரானார். ஆனால் இவர் பிரயாசை யெல்லாம் செவிடன் காதில் சங்கூதுவது போலாயிற்று. இவருடைய புத்திகளைக் காது கொடுத்துக் கேட்டு, கொஞ்சமாவது அனுஷ்டித்துவந்திருக்கும் பட்சத்தில், வர்த்தமான சண்டையானது நமக்கு ஸாதகமாய் முடிந்து வெகுநாட்களாயிருக்கும்.

நிற்க, லார்ட் ராபர்ட்ஸ் தாம் சாவதற்கு முன் நடந்து கொண்டது கணக்கில்லா வியப்பையுண்டாக்குகிறது. எண்பத்திரண்டு வயதாயிருந்தும், மனவன்மை, சரீரவலிமை குறையாது, யுத்தமந்திரிகளுக்கு யுக்தி உபதேசங்கள் செய்ததையும், தாம் நேரில் தம்ஸொந்த சரீரத்தைப் போற் பாவித்த தன் இந்திய ஸைன்யங்களைப் பார்த்து உத்ஸாகப்படுத்துவதற்கு ப்ரான்ஸ் தேசம் போய், தம்மைக் காணவேண்டுமென்கிற அவாவினால் குழந்தைகளைப்போல் பெருங் கம்பளிச் சட்டைகளைக் கூடத் திரஸ்கரித்து வந்த இந்திய துருப்புகளைப்பற்றி நினைத்ததும் தாமும் தம் கம்பளிச் சட்டையைத் தூரவிலக்கி தம் துருப்புகளையும் பார்த்து அவர்கள் நல்வரவேற்பை யங்கீகரித்து தாம் அவர்களை உத்ஸாகப் படுத்தினதையும் யோசித்தால், ஸாக்ஷாத் பீஷ்மாசார்யர் பழுத்த விருத்தாப்யத்திலும் குருக்ஷேத்திரத்தில் சத்துரு ஸைன்யங்கள்நடுங்கும்படி யுத்தம் புரிந்ததையும், அந்த யுத்தகளத்திலேயே மரணகாயம்பட்டு சரதல்பமாகிற அம்புப்படுக்கையிலமர்ந்து பரலோகமடைந்ததையும் ஞாபகப்படுத்துகிறது. ஆனால் ஒரு வித்தியாஸ மட்டும் உண்டு. பீஷ்மர் அர்ஜுனனா லடிபட்டு மரண காயமடைந்தார். ராபர்ட்ஸோ, பீரங்கி சப்த மத்தியில் தேவாஸுர யுத்தத்தையும் பழிக்கும்படியாய் கோடிக்கணக்கான ஸைன்யங்கள் இருபுறத்திலும் யுத்தம் செய்ய தாம் ஒரு மனுஷ்யனாலடிபட்டு பிராணனை விடுவது இகழ்ச்சியென்று கருதினதால், தெய்வமே அவர் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி ஸ்வச்சந்த மரண சக்தியைக் கொடுத்ததன்பேரில் தாமே இஷ்டப்பட்டு ரணகளத்தில் ரக்த வெள்ளப் பெருக்குகளினிடையில் பீரங்கிசப்தப் பேரொலியினிடையில் தேகவியோகமடைந்தார். கர்மாவினால் யுத்த வீரனானபடியாலும், ஜன்மதேசத்தினால் இந்தியரானதாலும், குணத்தினால் மஹாரதனானதாலும், இவர் யுத்தகளத்தில், இந்தியர்கள் மத்தியில், அனுபாஸமாய் பிறராலடிபடாமல் உயிர் நீத்தது இவருக்கே தகும். அவர் வீரஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தாரென்பதிற் சையமுண்டோ?

வைரம் நிறைந்த நாடு.—தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் லூடரீட்ஸ்பே என்னும் நகரமானது ஜர்மன் ஆதீனத்திலிருந்தது. இப்பொழுது இந்நகர் ஆங்கிலேயர்களால் பிடிக்கப்பட்டு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்யத்தின் கீழிருக்கின்றது. இது ஆரேஞ்ஜ் நதிக்கு வடக்கில் 200 மைலிலுள்ளது. இது ஜர்மன் பிராந்தியத்தில் முக்கியமான துறைமுகப்பட்டணமாயிருக்கின்றது. லூடரிட்ஸ்பே என்னும் இந்நகர் ஒன்றே ஐரோப்பியர்கள் குடியேறத்தகுந்த வசதியாயிருக்கின்றது. 1908-ம் வருடத்தில் ஜூலை மாதத்தில் வைரம் நிறைந்த நாடென்று தெரியப்பட்டு அநேகர் குடியேறினார்கள். இவ்வைரங்கள் அநேகமாகச் சிறியனவையாயினும், அதிக விலையுயர்ந்தவை. இந்நகரம் 1908-ம் வருடத்தில் 39,000 காரட்டு மதிப்புள்ள வைரங்களைக் கொடுத்தது. 1909-ம் வருடத்தில் 1000000 பவுன் மதிப்புள்ள வைரங்களையும், 1912-ம் வருடத்தில் 766405 காரட்டுகள் கொண்ட வைரங்களையும் இந்நகர் ஈன்றது. இது 322450 சதுரமைல் கொண்டது. இதின் ஜனத்தொகை 14816. இதில் 12292 பேர் ஜர்மானியர்கள்.

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

1. ஆத்திசூடி விளக்கம்

45. சான்றோரினத்திரு

பெரியோர்களிடமே நீஎப்பொழுதும் சேர்ந்திருஎன்பது இந்த ஸூத்திரத்தின்பொருள். இங்கு பெரியோர் அல்லது சான்றோர் என்னுமிடத்து லௌகிகப் பெரியோரையும் வைதிகப் பெரியோரையும் கொள்ளலாம். லௌகிகப் பெரியோராவது உலக வ்யவஹாரச் சுழலில் அகப்பட்டு அதனுள் தமது அறிவின் வல்லமையாலும் பழக்கத்தின் வல்லமையாலும் ஸரிவரநடந்து மொத்துண்டு தேறிவருபவர்களான கல்விகேள்விகளினாலும், சீர்சிறப்பு பெருந்தன்மை இவைகளினாலும் பெரியோராகக் கருதப்படுவர். வைதிகப் பெரியவராவது நமது வேத சாஸ்திராதிகளில் தேர்ச்சி அடைந்து உலகவாழ்க்கையை ஒருபொருட்டாக மதியாது வைதிக அனுஷ்டானங்கள் பக்திகள் த்யானங்கள் ஸமாதிகள் இவைகளையே வாழ்க்கைத் தொழிலாக உடைய மஹான்கள். இவ்விருவித சான்றோரையும் இங்கு கொள்ளலாம்.

இந்தச் சான்றோர் இனத்திருப்பது அதாவது நல்லோர் இணக்கமே, பாமரன்கூட பண்டிதனாகிவிட எளிதானவழி. தானே நேரேகற்றுணர்ந்து அதன்படி நடக்க முயன்று அநேகந்தரம் தவறித் திண்டாடி முடிவில் ஒரு நல்நடத்தையைக் கடைப்பிடிப்பதைவிட சான்றோர் இனத்திருந்தால், அதை வெகு எளிதாய் இயற்கைபோல நடத்திக்கொண்டிருக்கும் அவரைக்கண்டு, நாமும் அப்படியே நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற மனஉறுதி ஏற்பட்டுவிடும். இம்மனஉறுதி ஏற்பட்டபின் பின்பு ஒருவன் ஒரு ஸத்விஷயத்திலிறங்குவானாகில் உத்ஸாஹச்சிறப்பால் வெகு எளிதில் அதை ஒழுங்குப்படி நடத்திவிட திறன் உண்டாகிவிடும். பெரியோர்களிடமே பழகிவரும் ஒருவனுக்கு நல்லவிஷயங்களில் ஈடுபட்டிருக்கத்தான் பொழுதிருக்குமே ஒழிய கெட்டவழிகளில் மனம் செல்லத் தருணமே வாய்க்காது. ஆதலால் நல்லோரிணக்கத்தால் மனம் எப்பொழுதும் நல்லவைகளிலே பாய்ந்துகொண்டுபோக அந்த வாஸனையே திடப்பட்டுவரும் கெட்டவாஸனைகள் தலை எடுக்கமுடியாது. பழக்கக் குறைவால் வலிவுகுன்றி மங்கிக் கொண்டேவரும். இப்படி சான்றோர் இனத்திருந்து பின்னர் தனித்து சிலகாலம் ஒருவனிருக்கும்படி நேரிட்டாலும் அப்பொழுது கிளம்பக்கூடிய கெட்ட வாஸனைகளை எளிதில் தலை எடுக்கவொட்டாது செய்யும் திறன் வந்துவிடும். அவைகள் வலிவுகுன்றியிருப்பதும் நல்ல வாஸனைவிடாப் பழக்கமுமே இதற்குக் காரணம். வியாபாரியிடம் போனால் வியாபாரப்பேச்சும், வக்கிலிடம் போனால் சட்டப் பேச்சும், உபாத்யாயரிடம் பள்ளிக்கூடப் பேச்சும், இவ்வாறு யாராரிடம் போனபோதிலும் அவரவர் தொழிலைப்பற்றிய பேச்சு ஏற்பட்டுநமது மனதை அந்தந்த விஷயங்களில் ஊறச்செய்து அவைகளுக்குத்தகுந்த எண்ணங்களை நமது மனதில் திடப்படுத்திவிடுவதுபோல, தமது சாப்பாட்டு விஷயங்களுக்காகக் காலத்தைச் செலவிட வேண்டிய திண்டாட்டமும், உலக விஷயப்பற்று, உலக ஸுகத்தைத்தேடிச்செல்லும்வழியும்இல்லாது பொதுஜன நன்மைக்கே உழைக்கத் தயாராகவிருக்கும் கவடற்ற சான்றோரிடம் இணங்கியிருந்தால் அவர் மனப்போக்குக்கேற்ற பேச்சில்தான் முழுகிஇருந்து சற்றுவாழ்க்கை இழிவை மறந்து எங்கிருந்தபோதிலும் நல்ல விஷயங்களையே கருதியிருக்கும் திறன் நமக்குவரும். இச்சான்றோர் இணக்கம் இல்லாது வாழ்நாளைக் கடத்த எண்ணுபவன் வாணாள் வீணாகப்போய் வயிற்றின்ப சிற்றின்பமாகவே மிஞ்சிவிடும்.

லௌகிகச் சான்றோர் விஷயச் சிறப்பே இவ்வாறிருக்க வைதிகச் சான்றோர் விஷயத்தைக் கூறவும் வேண்டுமா! அவர்கள் வெறும் ஸந்நிதான மாத்திரத்திலேயே கொடியவர்களின் எண்ணங்களே நல்லதாகிவிடும் என்று புராணங்கள் கதறும். பிராஹ்மணனாய்ப் பிறந்து இனக்கக் கேட்டால் வேடர்தொழிலைப் பின்பற்றி பாட்டைசாரிகளைக் கொள்ளையிட்டுக் கொன்று சாய்த்து வந்த வால்மீகி, ஸப்தரிஷிகளைக் கொள்ளையிடப்போய் அவர்களைக் கண்டஉடன் மனம்மாறிவிடப் பின்னர் அவர்கள் உபதேசத்திற்கும் தகுந்தவரானார். ஸநத்குமாரரை, தன் திக்கு விஜயபாத்திரையில் காண நேரிட்டபொழுது, ராவணன் மனம் கனிந்து மாறிவிட 'ஸ்வாமி எனக்கும் ஈடேற வழி உண்டோ?'

என்று கேட்டான். அதற்கு ஸனத்குமாரர் ‘அப்பா என்னிடமிருக்கும் வரையில் உனக்கு இந்த நல்ல எண்ணம் இருக்கும். நான் என்ன நல்லவழி கூறினும் அப்புறம் போனால் இது மாறிவிடும். இதை முற்றிலும் மறந்துவிடுவாய். ஆதலால் உனக்கும் ஞாபகமிருக்கும்படியான ஒரு மோக்ஷவழி கூறுகிறேன் கேள். எந்தப் பெரியோரைக் கண்டாலும் அவரிடம் தீராப்பகையைத் தேடிக்கொள். இதைவிட வேறு வழியில்லை நீ ஈடேற’ என்றார். இதனால் சான்றோர் ஸந்நிதான விசேஷம் இப்படிப்பட்டது. அதுமாத்திரமாக எவ்வளவு பயன்படும் என்பதும் விளங்கும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சான்றோர் தர்சனமும் இணக்கமும் கிடைத்ததும் அவரோடு சேர்ந்தே பழகவேண்டும் என்று மனப்பூர்வமாக முயலுவாராயின் காட்சிகாலங்களில் தோற்றும் நல்லெண்ணங்கள் நிலைத்து அவரது எண்ணங்களை உயர்த்தி மனதைமுற்றிலும் மாற்றத் தொடங்கிவிடும். இம்மாதிரி மாறியவர்கள் அநேகர். சூத்திரப் பிள்ளையாக இருந்த நாரதர் தன் யஜமானன் வீட்டிற்கு வந்த சாதுர்மாஸ்ய விரதத்திற்குத் தங்கிய சான்றோரிடம் பழகிஈடுபட்டுவிட அவர்கள் சிறப்பால் அவர்பக்தி சிறப்புற்று ஓங்கி அடுத்த ஜன்மத்தில் நாரதராகும்படி செய்தது. முன் கூறிய வால்மீகியும் இந்த விஷயத்தில் திருஷ்டாந்தந்தான். அஜாமிளனுக்குப் பகவான்நாம உச்சாரண விசேஷத்தால் விஷ்ணுதூதர் தர்சனமாக அவன் எண்ணம் மாறிவிட்டது: பின்னர் இதை மனப்பூர்வமாகக் கைப்பற்றி முயற்சித்து ஹரித்வாரத்தில் கொஞ்சகாலம் தவம் செய்து கடைத் தேறினான். இம்மாதிரியான வைதிகச் ‘சான்றோர்களிடம் செய்யப்படும் கூட்டுறவை ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத் பாதாசாரியாள் ‘ஸத்ஸங்கத்தால் (உலக விஷயங்களில்) ஸங்கமின்மையும், இதனால் முறையே ஒன்றன்பின் ஒன்று காரியமாக மோஹமின்மையும், அழிவில்லா உண்மைவஸ்து அடைவும் ஜீவன் முக்தியும் கைகூடிவிடும் என்று முடிவு வரையில் எடுத்துக்காட்டிவிட்டார். அதாவது ஸத்ஸங்கத்தால் அஸத்ஸங்கம் நீங்கி அதற்குக்காரணமாகவிருக்கும் உண்மைப் பொருள் மறைப்பு விலக அது விளங்கி முடிவில் அதாகவே இருப்பதாகிய நிஜ ஸத்ஸங்கம் ஏற்பட்டுவிடும்.

இங்கு ஸத்ஸங்கம் என்ற சான்றோரினத்திருத்தலுக்கு ஸரியான ஸம்ஸ்கிருத பதத்தின் பொருள் நுட்பத்தைக் கவனித்தல் நலமாகும். இது ஸத்துக்களாகிய சான்றோரிடம் செய்யும் கூட்டுறவு என்று பொருள்படுவதோடும் உண்மைப்பொருளுடன் சேர்ந்துவிடுதல்என்ற பொருளையும் தரும். இப்பொருள்தான் மிக நுட்பமான பொருள். ஸத் என்ற பதத்திற்கு முக்காலத்திலும் மாறாதிருப்பது என்பது பொருள். சான்றோரினத்திருந்து அவர்களுடன் பழகுவது எவ்வளவுசிறந்ததாயினும் அவர்களுடனிருக்கும் சேர்க்கை மாறுபடாமல் எக்காலும் ஒரேமாதிரி இருக்குமா? அபிப்ராய பேதம், எப்படி நெருங்கி இணங்கி இருப்பவரையும் பிரித்து விடும். ஒருவனிடம் நெருங்கிப் பழகப்பழகத்தான் அவன்குறைகள் வெளியாகி மஹானென்று இணங்கவந்தவன் மனதின் ஆவல் குன்ற இடம் உண்டாகிவிடும். எல்லாவழியிலும் இசைந்த ஸத்ஸங்கம் ஒருபெரியவரோடு ஒருவனுக்குக்கிடைத்தாலும்மரணத்தால்பிரிவு ஏற்பட்டு மனச்சஞ்சலம் முதலிய மாறுபாடுகள் உண்டாகாமலிருக்குமா? ஆதலால் ஸத்ஸங்கம் என்ற சொல்லுக்கு ஸாதாரணமாக உள்ள பொருளைவிட ஸத்வஸ்துவான ஆத்மாவுடன் ஏற்படும் சேர்க்கை என்பது மிகப்பொருத்தமாக இருக்கும். ஸத்வஸ்துவான ஆத்மாவுடன் ஒருதரம் ஸரிவர சேர்க்கை ஏற்பட்டுவிட்டால் பின்னர் அது மாறவே மாட்டாது. எதனாலும் அதை பாதிக்கவே முடியாது. ஆகவே சான்றோரினத்திருத்தலுக்கு நேரான ஸம்ஸ்கிருத பதமான ஸத்ஸங்கம் இவ்வாறு ஸாதனத்தையும் ஸாத்யத்தைக் குறிக்கும் ஆற்றலையுமுடையது.

இந்த ஸூத்திரப்படி நடக்க இக்காலக் கொடுமை மிகுந்த தடைகளை உண்டாக்கி விடும். பொதுவாக சான்றோர் குறைவாகத்தான் காணப்படுவர். இக்காலத்திலோ அவர்கள் தொகை மிகக் குறைவே: ஆனால் பெரியோர் வேஷம் தரித்து நடித்து ஜனங்களை மோசம் செய்து தம்நோக்கங்களை மறைவாக முடித்துக்கொள்ளும் மஹாத்மாக்கள் அநேகர் காணப்படுவர். இவர்களைக்கண்டு மோசம் போகாது உள்ளபடி இருக்கும் சான்றோரைக்கண்டு பழகிவந்தால்தான் முற்கூறிய நன்மைகள் எல்லாம் விளையும். இக்காலத்திற்குப் பொதுவாக ஒரு அடையாளம் கூறிவிடலாம் சான்றோர்களை உணர

மோக்ஷத்தைக் கைகூடும்படி செய்யவேண்டும் என்ற கருணையுடன் மானிடர்களுக்குதவியாக இருத்தற்பொருட்டு வேதம் ஏற்படுத்தியுள்ள ஜாதிவரம்பு, ஸ்திரீபுருஷவரம்பு, விக்ரஹாராதனம், யோகவழி, கர்மானுஷ்டானம் இவைகளைக் கனவிலும் பழிக்க எண்ணுமையே சான்றோரிலக்கணம். இந்த அடையாளம் இல்லாதவர் எவ்வளவு சிறந்தவராகக் காணப்படினும், ஔவை இந்த ஸூத்திரத்திற் குறிக்கும் சான்றோரைச் சேர்ந்தவரே அல்லர். இப்படிப்பட்டவரோடு இணங்குபவர் குருடரால் வழிகாட்டப்படும் குருடர் ஒன்றுசேர்ந்து குழியில் விழுவதுபோல அதேகதியை இப்பிறப்பிலேயே அடைந்து தத்தளிப்பர். வெள்ளத்தில் அடித்துக்கொண்டுபோகும் கரடியைக்கண்டு தன் வெள்ளாடுள் ஒன்று இது என்று ஏமாந்து கரையிலிருந்த ஆட்டிடையன் ஒருவன் தண்ணீரில் விழுந்து அதைப்பிடிக்க அது இவனைப் பிடித்துக்கொண்டது. அவன் கரையிலிருந்த ஒரு தோழனை நோக்கி 'அண்ணே! வெள்ளாடு என்ன பாரமடா! என, தோழன் 'தண்ணிதானே இழுத்து வாடா கடக்கட்டும்' என 'அப்பா தாளாது அப்பா' என 'அதை விட்டுவிட்டுவந்துவிடேன்,' 'அது விடமாட்டேன் என்னாதே!' என்று பரிதவித்து மூழ்கி மாண்டதாக ஒருகதையுண்டு. இக்கதிதான் வரும் வேஷதாரிகளான சான்றோரை அணுகிப்பழகும் அவஸரக்காரருக்கு. ஆகவே இக்காலக்கொடுமைக்கேற்ப முற்காலத்திய சான்றோர்களான, மகரிஷிகள், வித்வான்கள் முதலியோரையும் கடவுளையும் மானஸீகமாக வழிபட்டு, அவர்கள் வெளியிட்ட விஷயங்களை அன்புடன் ஆராய்வதே சான்றோரினத்திருத்தலாகும். இதைத்தான் பொதுவாக இக்காலத்தவர் செய்ய முயலவேண்டும். இது நிஜமான சான்றோரைக் கண்டறியும் ஆற்றலையும், அவரோடு பழகநேரிடுங்கால் அவர் உபதேசமொழிகளால் ஈடேறும் ஆற்றலையும்தந்துவிடும்.

மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம்

TRANSLATION MODELS

We are but too apt to consider things in the state in which we find them, without sufficiently adverting to the causes by which they have been produced, and possibly may be upheld. Nothing is more certain, than that our manners, our civilization and the good things which are connected with these, have, in this European world of ours, depended for ages on two principles; and were indeed the result of both combined; I mean the spirit of a gentleman and the spirit of religion. The nobility and the clergy, the one by profession, the other by patronage, kept learning in existence, even in the midst of arms and confusions, and whilst governments were rather in their causes than formed. Learning paid back what it received to nobility and to priesthood; and paid it with usury, by enlarging their ideas and by furnishing their minds. Happy if they had all continued to know their indissoluble union, and their proper place! Happy if learning, not debauched by ambition, had been satisfied to continue the instructor, and not aspired to be the master! Along with its natural protectors and guardians, learning will be cast into the mire, and trodden down under the hoofs of a swinish multitude.

நம்முன் காணப்படும் நிலைமைகள் எக்காரணங்களால் ஏற்பட்டன, எவைகளால் அவைகளை நிலைக்கும்படி செய்யலாம் என்பவைகளைக் கருதாமலே அவைகளின் தன்மைகளை நேரிற்கண்ட அளவே மதித்திருப்பது சற்றேறக்குறைய நமது இபற்கையாகி விட்டது. நமது ஐரோப்பிய ப்ரபஞ்சத்தில் இப்பொழுது காணப்படும் நடை உடை பாவனைகள், நாகரிக நிலைகள், இவைகளோடு பொருந்தியுள்ள நல்லவைகள் எல்லாம், தொன்றுதொட்டு இரண்டு ஆதாரங்களைப் பொருத்தது என்பதைவிட தெளிவாயுள்ளது வேறொன்றுமில்லை. சிற்சிலவைகள் இவ்விரு ஆதாரங்களின் கூட்டுறவாலேயே ஏற்பட்டவை. அவையாவன: உயர்குல ஆற்றலும், மதவிஷய ஆற்றலுமே என்பவைகளே என்றுதான் நான் கருதியிருப்பது. பிரபுக்களும், பாதிரி

(இதன் தொடர்ச்சி 222-ம் பக்கம்.)

ராமாயண அகவல்

RAMAYANA AGAVAL

அண்ணனின் மனத்தை அறிந்த இலக்குவன்
அண்டம் அளாவிட அக்கினி வளர்த்தினன்.
அம்மையக் கினியைச் சுற்றி வணங்கி,
"மனம்வாக் காயம் மாசடைந் திருப்பின்
என்னை எறிப்பீ ரெந்தையே" என்று
அக்கினி பகவனை அன்புடன் தொழுது
பத்தா இராமனைப் பலசொலால் துதித்து
செங்கா லன்னம் செந்தா மரைக்கயம்
புகுந்திடும் போலும் புகுந்தா ளெரியில்.
அக்கினி தேவன் அம்மையை ஏந்தி
ஆலிலை துயின்ற அய்யனை வணங்கி,
"பாதி விரத்யம் பண்புடன் பூண்ட
அம்மையை யேற்பீ ரய்யனே" என்றான்.
இராமனு மேற்றான் எழில் மிக்காளை.
இந்திரன் தேவர் யாவரும் வந்து
மாராமரம் துளைத்த மகிபனை வணங்கி
வீரத் தோளையும் வில்லையும் புகழ்ந்து
அம்மையின் அருந்ததித் தன்மையைப் புகன்று
தசரத தரிசனம் தயாபரற் களித்து,
"அயோத்தியா புரியின் அரசினை யேற்று
சீதா சமேதனுய்ச் செல்வனே வாழ்க.
மற்றும் வரத்தை மதிபனே கேளா"
யெனலு மெம்பிரான் இன்ப மெய்தி,
இறந்த வானரர் இயாவரும் உயிர்பெற
வரமும் கேட்க வரத்தினை யீந்து
இந்திர லோகம் இயாவரு மேகினர்.
இந்திரன் தேரில் ஏறிச் சென்றான்
மகிமையைக் கொண்ட மாதலி சாரதி
மகிமையைக் கொண்ட மன்னனைத் தொழுது.
அப்பால்,
சீதா சமேதன் சீதையை நோக்கி
ஆலிங் கனஞ்செய் தழியா வன்புடன்,
"உந்தன் மகிமையை உலகிற் பரத்திட
எண்ணியே இவ்வணம் செய்தனன் யானும்,
'கற்புடை யவட்குக் கணவனே தெய்வம்
என்னு முறுதியை இனிதிற் காட்டினை.
கற்புடையாளே! காதலி!" என்று
செப்பலும் சீதை மகிழ்வெய் தினளே.
விண்ணுவாம் தலைவன் வீடணன் நோக்கி,
"பதினன் குவருட மாயது பரதன்
இன்றெனைக் காணு திருப்பி லிறப்பன்.
இன்றே இலங்கையை நீத்து அயோத்தியை
இன்றே கிட்டிடற் கென்செய் வேனென
புகலலும் வீடணன் புட்பக மெடுத்து
அய்யனின் பாதத் தருகே வைத்து
இணையடி மனத்தே இருத்தினன் மாதோ.
அதன்மேல் யாவரும் ஆரோ கணித்து
பரம னறிந்த் பாரத் வாசனின்
ஆச்சிர மத்தரு கமர்ந்தனர் வந்து.
விருந்தாய் ரிஷியு மேற்றார் விண்ணுவை,
இராம னனுமனை இன்புட னழைத்து,
"அனுமனே! அன்பன் குகனைக் கண்டு
எந்தன் வரவைக் கண்டு பின்னர்
பரதசத் திருக்கரைப் பார்த்தஎன் வரவை
அறைந்து மீளுதி அஞ்சனு புத்திரா"
எனவே விடுத்தலு மேகினன் மகிழ்ந்தே.
அனுமன் விண்ணில் அன்புடன் வருகையில்
குகப்பிரா செத்திட எண்ணலும், "குகனே!
இராமன் வந்தான். இறந்திடாதிருத்தி" யென்
றறைந்து அன்னவர்க் குயிரினை யளித்து பின்
வாயுவேகத் தொடும் வந்தன னயோத்தி
அயோத்தியில் பரதன் அக்கினி வளர்த்தி
சத்துருக்கனேடும் சடுதியிர் பாய்ந்திட
முவ்வலம் வரலும், முகுந்தனின் தூதன்,
'வந்தா னிராமன் வந்தான்' என்று
அக்கினி யவித்து அருள்மொழி கொடுத்து,
"அயோத்தி நீங்கி அரணியம் புகுந்து
இலங்கையை யாண்ட இராவணன் தங்கை
மூக்கு முலைதனை முனிந்து அறுத்தபின்

(221-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.)

களும் முறையே ஆதரவு, அப்யாஸங்களாலே, சண்டைகள் குழப்பங்கள் மிகுந்த காலங்களிலும், ஆட்சி ஒழுங்குகள் ஏற்படாமல் காரண நிலையில்மறைந்திருந்த காலங்களிலும் கல்வியை ஓங்கி நிற்கும்படி செய்து வந்தனர். அவர்கள் பாவனைகளை விரிவாக்கி மனதை நிறையும்படி செய்து கல்வி, அவர்களிடமிருந்து தான்பெற்றஉதவிக்கு வட்டியும் முதலுமாக கைம்மாறு செய்துவிட்டது. இவர் மூவரும்பிரபுக்கள், பாதிரிகள், கல்விமான்கள் தமது இணைபிரியாவொற்றுமையை நன்குணர்ந்து தத்தம் நிலையை மாறாது உணர்ந்துகொண்டே இருப்பாராயின் எவ்வளவு இன்பம் உண்டாயிருக்கும்! கல்விமான்கள் பேராசையால் மயங்கி அதிகாரநிலையை அடையக்கருதாது வழிகாட்டும் போதகர் நிலையில் திருப்தியுட னிருந்தால் ஸுகம் என்பதற்கு என்ன ஸந்தேஹம்! அவர்களுக்கு இயற்கையி லமைந்துள்ள பாதுகாப்போரும், ஆதரிப்போரும் உலைக்கு நிகரான எந்த குழப்பத்துள் புகுத்தப்படுவரோ அதனுள்ளேயே கல்விமான்களும் புகுத்தப்பட்டு பன்றிக்கு நிகரான பொது ஜனக் கூட்டத்தால் தொகைக்கப்பட்டு உருவிழந்தே போய் விடுவர் (முற்கூறிய ஒழுங்கிற்கு விரோதமாக நடக்கப்புகின்).

மாயமா னாக வந்த அரக்கனை
அம்பினை ஏவி அடித்து மடித்து
சீதையைத் தூக்கிய அரக்கனைத் தேடையில்
வலிமிகக் கொண்ட வாலியை மடித்து
சுக்ரீ பனுக்கு சுவர்ன கிரீடம்

தலைதனி வேற்றிபின் தாண்டி கடலை
இலங்கைக் கரசன் இராவண வேந்தனை
படுகளந் தன்னில் படுத்து உடுவினால்
பாரத் வாசரின் பண்புடை குடிசையில்
சீதா சமேதராய்ச் செல்வர் சூழ்ந்திட
இராவண னிளையோன் வீடண னுடனே
சிந்தை மகிழ்ந்து சிறப்புட னிருக்கும்
இராமனின் தூதன் என்பேர் அனுமான்!!
என்று விளம்பி எழுந்து கிளம்பி
இராமரை யடைந்து இராமரின் பரிகலம்

பரமனின் பத்தரின் பந்தியிலிருந்து
இருகர மேந்தி வாங்கிப் புசித்து
சென்று மீண்ட செய்தியைச் சொன்னான்.
எம்பிரா னிராமனு மனுமனைப் புகழ்ந்தான்.
காலையி லெழுந்து கங்கையை யடைந்து

குகனைக் கூவி கூடவே யழைத்து
அயோத்தியா புரியைக் கடிதிற் கிட்டினன்.
இராமனின் ஜனங்கள் இன்பமெய்தினர்,
பரதசத் துருக்கள் பாதம் பணிந்தனர்.
இருவரை யெடுத்து இன்புறத் தழுவி
ஆசீர் வசனம் அன்புடன் கூறி
தாய்மார் பாதம் தனயர் தொழுதபின்
வசிட்டரை வணங்கினன் மாமுனி நோக்கி,
"தாய்மார் களிக்க தம்பியர் களிக்க
மந்திரி மாரொடு மண்டலம் களிக்க

அண்டர் களோடு தொண்டர் பலரும்
கண்டு களிக்க கவின்முடி சூட்டிட
இன்றுநா" ளென்று இயம்பிப் பின்னர்
தம்பியாருடனே சடைமுடிகளைந்து
அம்பு வியாள அணிமுடி தரிக்க

புண்ணிய தீர்த்தம் புனிதமாய் மூழ்கி
மண்ணில் வேதியர் மகிழ்ந்து வாழ்த்திட
ஓமாக் கினிவளத் தோதிட மந்திரம்,
சீதா சகிதம் சிம்மா சனத்தில்
ஸ்ரீ ராமபிரான் சிறப்புட னிருக்க
எங்கோன் வசிட்டன் எடுத்து முடியை:
"திங்கள் மும்மாரி சீர்பெற விளங்க
வேதம் வாழ வேதியர் வாழ
தேவ ராலயம் தினந்தோறும் வாழ
சத்திய மோங்கி நித்திய மாக
மன்னுயிர் யாவையும் தன்னுயிர் போல
காத்திரட் சிக்க கடவை. கருப்ப!
தேவ னுமாபதி தேவரின் தேவன்
சத்து சித்து ஆனந்த சற்குரு
சிற்றம் பலவன் சிருனக் கருள்வன்"

எனவே இயம்பி அணிமுடி தரித்தனர்.
வேத வேதியர் வேதம் சாற்றினர்.
மங்கள ஓசை மழையென முழங்கிய,
தருமம் தழைத்தது தானம் ஓங்கிய
அமரர் யாவரும் அலர்மழை பெய்தனர்.
பின்னர்,
மந்திரி மார்கள் மனுமுறை யியம்பிட
செல்வம் ஓங்கி செழித்து வளர்ந்திட
பாலை யோதியாம் பாவை ஜானகியுடன்
பரதசத் துருக்க இலக்குன ருடனே.
அயோத்தியை யாவரும் களித்திட ஆண்டனன்
இரவி குலத்தின் திலக னிராமன்
அருமறை தேடிடு மடியாய் போற்றி
எண்டிசை நிறைந்த எந்தையே போற்றி
திருவருள் தருவாய் திருவடி போற்றி.
இக்கதை கேட்டோர் இயம்பினோர் எழுதினோர்
நிச்சய மனத்துடன் நினைந்து இராமனை
பத்தியாய்த் துதித்தோர் பாவிய ராயினும்
இன்பம் துய்த்து இகத்தினில் வாழ்ந்து
பரத்தின் நற்பயன் பண்புட னடைந்து
ஐயன் திருவடி அடைந்து வாழ்வரே.

ராமாயண அகவல் முற்றிற்று

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

கோவர்த்தனன் (ஒரு சிறிய கதை)

GOVARDHANA—(A Short Story)

செட்டியார் வண்டியிலிருந்து இறக்கப்பட்டார். முகம் பயத்தால் வெளுத்துப்போயிற்று. உடல் நடுங்கியது. குடல் பதறியது. இன்ன செய்வதென்று விளங்கவில்லை. "ஐயோ! தெய்வமே!" என்று அலறினார். "கொலைசெய்யத் துணிந்தவனுக்குத் தெய்வமா?" என்றான் போலீஸ் அதிகாரி. தானொன்றும் செய்யவில்லையென்று செட்டியார் ஸத்தியம் செய்தார். கத்தி தன்னுடையதல்ல வென்றார். ரூபாய் நோட்டுகள், திருடியதல்லவென்றும் தன்னுடைய ஸ்வந்த ரூபாயென்றும் சொன்னார். போலீஸ் தலைவன் தன்னுடன் கொண்டுவந்த ரத்நவ்யாபாரியினுடைய கைப்புத்தகத்தை யெடுத்து அதில் குறிக்கப்பட்டிருந்த நோட்டின் நம்பர்களையும், இவர் பையிலிருந்தெடுக்கப்பட்ட நோட்டின் நம்பர்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தான். இவைகள் அதே நோட்டுகள்! "நீர் வைத்திருந்த நோட்டுகளின் நம்பர்கள் தெரியுமா?" என்று போலீஸ் தலைவன் கேட்டான். அவர் எடுத்துக் கொடுத்தார். அவைகளுக்கும் இதற்கும் ஸம்பந்தத்தையே காணோம்.

ஜனங்களுக்கு செட்டியார்தான் கொலை செய்துவிட்டாரென்று நம்பிக்கையாகிவிட்டது. போலீஸ்

(இதன் தொடர்ச்சி 224-ம் பக்கம்.)

காரர்கள் அவ்விடத்திலேயே ஒரு மகஜர் எற்படுத்திக்கொண்டு, செட்டியாரையும் அவரிடமிருந்தெடுக்கப்பட்ட பொருள்களையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். செட்டியார் லாக்கப்பில் அடைக்கப்பட்டார்.

விசாரணை நடப்பதற்கு முன் கோவர்த்தன செட்டியாருடைய நடவடிக்கைகளைப்பற்றித் திருச்சினப்பள்ளியில் வந்து போலீஸ்காரர்கள் விசாரித்ததில், கல்யாணத்திற்கு முன்பு (அதாவது மூன்று வருஷங்களுக்குமுன்) அவன் தறுதலையாகத் திரிந்தவன்தானென்றும், சில ஸமயங்களில் கட்குடித்து போதையுடன் ரோட்டில் கிடந்து புரண்டிருக்கிறானென்றும், ஆனவிப்பொழுது கொஞ்சகாலமாக அவ்விதம் தான்தோன்றித்தனம் அவனிடம் காணப்படவில்லையென்றும் பலர் பலவாறாகச் சொன்னார்கள். கேஸில் வேறுவித ஸாக்ஷ்ய மில்லாததால், இவைகளைக்கொண்டும், நோட்டு முதலிய மற்ற ஸாக்ஷ்யங்களைக்கொண்டும் கேஸ் தீர்மானிக்கப்பட்டது. செட்டியாரைத் தண்ணீர் மேலேற்றி விடுகிறதென்று தீர்மானம் சொல்லப்பட்டது.

அவருடையபெண்சாதியாகிய கோமதியம்மாளுக்கு இன்ன செய்கிறதென்று விளங்கவில்லை. பாலஸம்ஸாரம். கையில் ஒரு குழந்தை. முன்னணைக் குழந்தையொன்று. சாப்பாட்டிற்குக் கஷ்டமில்லையென்றாலும் தன்னுடைய புருஷனில்லாமல் எதிலும் ஸந்தோஷம் காண்பவளல்ல. நல்ல பதிவ்ரதை, குழந்தைகளையெல்லாங் கூட்டிக்கொண்டு தன்னுடைய புருஷன் ஜயிலிலடைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திற்கு வந்து, அவரைப் பார்க்கும்படி தனக்கு உத்தரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகளை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டாள்.

உத்தரவும் கடைசியில் அளிக்கப்பட்டது. ஜயிலுக்குள்போய் தன்னுடைய கணவன் மற்ற கொலை பாதகர்களோடும், திருடர்களோடும், அயோக்யர்களோடும் ஒன்றாய் அடைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்ட கோமதியம்மாள் வயிறும், குடலும் மண்டியெரிந்தது. அப்படியே தன் கணவன் காலடியில் குழந்தைகளைப் போட்டுக்கொண்டு விழுந்து மூர்ச்சித்தாள். அரை மணிநேரம் கழித்து ஸ்வயப் பிரக்ஞை வந்தவுடன் "இனி நாமென்ன செய்யலாம்" என்று தன் கணவனைக் கேட்டாள்.

"இனி என்ன செய்வதற்கிருக்கிறது! நம்மால் செய்யக்கூடிய பிரயத்தினங்களெல்லாம் செய்தாய்விட்டது. பிரபலமான வக்கீல்களுடைய யோசனையெல்லாம் கேட்டாய்விட்டது. அப்பீல் செய்வதிலுமொன்றும் பிரயோஜனமில்லையென்கிறார்கள். எதை நாம் விலக்கமுடியாதோ, அதை நாம் அநுபவித்தே தீரவேண்டும். தெய்வத்திற்கும் கண்ணில்லாமற் போய்விட்டதே யென்பதுதான் எனக்கு வருத்தம்."

"தெய்வத்திற்குக் கண்ணில்லாமற் போகவில்லை. ஆனால் தெய்வம் நின்று செய்யும் இது உம்முடைய ப்ராரப்த கர்மம். அநுபவிக்கவேண்டிய காலம். என்னுடைய அதிருஷ்டம்."

இரண்டுபேரும் கட்டிக்கொண்டழுதார்கள். "நான் அன்றைக்கு நல்லதிற்கா ஸ்வப்நங்கண்டேன்? அன்றைக்குப் போக வேண்டாமென்றேனே. கேட்காமல் போனீர்களே. என்துரையே! அதனால் வந்த அநர்த்த மல்லவா இது?" என்று பல சொல்லி வருத்தப்பட்டாள். ஜயிலிற்குள் எந்நேரம் கைதியுடன் பேசிக்கொண்டிருக்க உத்தரவுகொடுப்பார்கள்? அவர்கள் பிரிய வேண்டியகாலம் வந்தது. அப்பொழுது கோமதியம்மாள் ரகஸ்யமாக, "நாதா! என்னிடம் நிஜத்தைச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் தானே அதைச் செய்தது?" என்று கேட்டுவிட்டாள்.

ஆஹா! நீயுமா என்னை ஸந்தேஹிக்கிறாய்! ஐயோ! வென்று மேல் வஸ்திரங்களால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு விம்மிவிம்மி யழத்தொடங்கினான். இதற்குள் ஜயில் உத்யோகஸ்தர்வந்து மனைவியையும் புருஷனையும் பிரித்துவிட்டனர். குழந்தைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு கோமதியம்மாள் வீட்டிற்குவந்துவிட்டாள்.

கோமதி போனபிறகு தன்னுடைய ஸ்திதியை கோவர்த்தனன் ஆதியோடந்தமாய் ஆலோசித்துப் பார்த்தான். தன்பேரில் தீர்ப்புச் சொன்னவர்கள் மீது எள்ளளவும் குற்றமிருந்ததாகச் சொல்லமுடியவில்லை. தன்னுடைய மனைவியே, நடந்த ஸமாசாரங்களைக் கவனித்துப் பார்க்கும்பொழுது— தன்னிடம் ஸந்தேஹிப்பாளானால், மற்றவர் ஸந்தேஹிப்பதிலென்ன ஆச்சர்யமிருக்கிறது! தானே, ஆழ்ந்து யோசிக்கும் பொழுது, "ஒரு வேளை நம்முடைய ஞாபகமில்லாமல், தூக்கக்கலக்கத்தில்தான் செய்துவிட்டோமோ? துயிலில் விழிப்பு (Somnambulism) என்கிறார்களே! அந்த வ்யாதி நமக்கிருக்குமோ? அப்படியிருந்தாலும் என்னிடத்தில் கத்திகிடையாதே! அதெங்கிருந்து வந்தது? நோட்டுகளின் நம்பர்கள் மாறியிருக்கிறதே! இதன் உண்மையை மனிதர் அறியமாட்டார்; ஈசன் தான் அறியவேண்டும்" என்று தோன்றலும் தான் குற்றவாளியல்லவென்று ருஜுக்கொடுக்கிறதற்கு ப்ரயத்நம் செய்கிறதென்ற யோஜனையே அவனுடைய மனதை விட்டகன்றது.

அதற்கேற்ற காலம் வந்ததும், கோவர்த்தன செட்டியாரையும் மற்றக் குற்றவாளிகளையும் ஏற்றிக்கொண்டு ஒரு கப்பல் அண்டமான் தீவுகளுக்குப் புறப்பட்டது. எல்லாருமாக அங்கேயே யிறங்கினார்கள். அங்கே அவர்கள் தகுந்தபடி பந்தோபஸ்து செய்யப்பட்டார்கள். பகல் வேளைகளில் அவர்கள் எங்கும் போகலாம். இரவில் படுப்பதற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு அறை அங்கே கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த அறைகள் எல்லாம் சேர்ந்து ஜயில் கட்டடம்.

அண்டமான் தீவில் இங்ஙனம் கொண்டுவந்து விடப்பட்டவனும் நிரபராதியுமான கோவர்த்தனன் இருபத்தாறு வருஷங்கள் கழித்தான். ஒரு வருஷமல்ல இரண்டு வருஷமல்ல. அவனுடைய புத்தி வா

வர பக்வமடைந்தது. அவனுக்கு சாந்த ஸ்வபாவம் இயற்கையாயிற்று. காலத்தை வீண்போக்குவதிலவனுக்கு மனமில்லை. ஜோடுகள், பூட்ஸ், முதலியனதைப்பதற்குக் கற்றுக்கொண்டான். கையில் ஸ்வல்பப் பணம் மீதம் பிடித்தான். அவைகளைக்கொண்டு தமிழில் ஒரு பகவத்கீதை புஸ்தகம் வாங்கினான். அதைத் திருப்பித் திருப்பி வாசித்தான். முதலில் அதனுடைய தத்வார்த்தங்கள் அவனுக்கு விளங்கவில்லை. கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அதனுடைய விஷயங்கள் அவன் மனதிற்கு வந்தன. மற்றவர்களுக்கு ஸாவகாசப்பட்ட வேளைகளில் அவர்களையும் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு, தான் கீதையிலிருந்து தெரிந்துகொண்டவைகளை அவர்களுக்கும் சொல்லுவான். இவனுக்கு நல்ல ஸங்கீத ஞானமுண்டென்று சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா? பகவந் நாமத்தைக்கொண்ட அநேக கீர்த்தனங்களைப் பாடுவான். குற்றவாளிகளையும் நாமாவளிகளைச் சொல்லும்படி வற்புறுத்துவான். ஜயில்காவலர்களும் அடிக்கடி வந்து இவன் பாடல்களையும் ப்ரஸங்கங்களையும் கேட்பார்கள். கோவர்த்தனனிடத்தில் எல்லாருக்கும் பெரியமதிப்பு. அநேகம் பெயர்கள் அவனை ‘தாதா’ வென்றழைத்தார்கள். வேறுசிலர் அவனை ‘யோகீச்வரர்’ என்றார்கள். மற்றுஞ்சிலர் அவனை ‘ஸ்வாமிகள்’ என்றனர். இவ்விதம் தன்னுடைய குடும்ப ஞாபகத்தைக்கூட விட்டு, கடவுளிடத்திலேயே செலுத்தப்பட்ட நாட்டமுடையவனாகக் காலம் கழித்துவந்தான்.

அவனுடைய தலைமயிர் நரைத்தது. தாடி வெளுத்து நீண்டது. அவனுக்கு இயற்கையான ஸந்தோஷஸ்வபாவம் முற்றிலும் மாறிவிட்டது. உடல் கூனிற்று. மெதுவாய் நடந்தான். அதிகமாய் ஒருவரோடும் பேசுவதில்லை. சிரிப்பென்பதே அவன் முகபாவத்தில் இல்லாததாயிற்று. பகவானை த்யானம் செய்வதில் அவன் காலத்தில் பெரும்பாகம் சென்றது.

பிறந்த தேசத்திலிருந்து இங்கு ஸமாசாரம் எட்டுவதற்கு வழியே கிடையாது. தன்னுடைய பெண்சாதி பிள்ளைகள் உயிரோடிருக்கிறார்கள் அல்லது இல்லையென்று சொல்லுவார்கள் ஒருவருமில்லை. அடிக்கடி அவர்கள் ஞாபகம்வந்து அவனைத் தொந்தரவு செய்யவுமில்லை.

இருபத்தாறும் வருஷம் முடிந்தது. அடுத்த நாள் தண்ணீர்மேலேற்றப்பட்ட சில குற்றவாளிகள் அண்டமான் தீவில் கொண்டுவந் திறக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் வரவும் பழைய குற்றவாளிகளெல்லாம் புதிதாய் வந்தவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு, “அவர்கள் யார்? எந்தவூர்? எங்கிருந்து வருகிறார்கள்? என்ன குற்றத்திற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்?” என்று இவைகள் போன்ற கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இந்த யோக க்ஷேம விசாரணைகளெல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது கோவர்த்தனன் விசாரந்தங்கிய மனத்தனாய்ப் பக்கத்திலுட்கார்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

புதிதாய் வந்தவர்களில் ஒருவன் வயதில் மூத்தவனாகக் காணப்பட்டான். அவனுக்கு அப்பொழுது வயது சுமார் அறுபது இருக்கும். நல்ல உயரம். ஆஜாநுபாஹு. கட்டுள்ள சரீரம். அவனை எல்லோருமாக விசாரித்தார்கள்.

‘என்னை எதற்காக இங்கே யனுப்பினார்கள்’ என்றல்லவா கேட்கிறீர்கள். கேளுங்கள். ஒரு ஜட்கா வண்டிக்குதிரையை யோட்டிக்கொண்டு போனேனாம். அது என்னுடையதல்லத்தான். இந்த ப்ரமாதத்திற்காகத் திருடினானென்று போலீஸ் புலிகள் என்னைப் பிடித்துவிட்டார்கள். திருட்டுக்குற்றத்திற்காக என்னை விசாரித்தார்கள். நான் சொன்னேன் “நான் குதிரையைத் திருடவில்லை. நானோட்டிக்கொண்டு போனது வாஸ்தவந்தான். அதை யெனக்கு ஸ்வந்தமாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்பது என் அபிப்ராயமல்ல. ஆனால் எனக்கு வீட்டுக்கு அவஸரமாகப் போய்ச் சேரவேண்டியிருந்தது. வாசலில் குதிரை கட்டியிருந்தது. குதிரைக்கு ஸொந்தக்காரன் எனக்குத் தெரிந்தவன். குதிரையின் மீதேறி ஸவாரிவிட்டேன். வீட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்ததும் குதிரையை விட்டுவிட்டேன். குதிரை, ஸொந்தக்காரன் வீட்டிற்கு வந்திருக்கும். ஆகையால் அது திருடாகாது”? இன்னம் என்னென்னமோ கார்யகாரணங்களெல்லாம் சொன்னேன். என்னைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நானெவ்வளவு சொன்னாலென்ன உபயோகம்? நான் எடுத்துச்சொன்ன நியாயங்களெல்லாம் எங்கேயோ போய்விட்டன. “போகிறது. நான் எப்போது குதிரையைத் திருடினேன்? எப்படித் திருடினேன்? எங்கேயிருந்து திருடினேன்? அதையாவது த்ருப்திகரமாக நிரூபணம் செய்யுங்கள்” என்றேன். நான் சொல்லுவதொன்றும் அவர்கள் காதில் விழவேயில்லை. நான் யோக்யன் என்று சொல்லவரவில்லை. நான் எத்தனையோ குற்றங்கள் செய்திருக்கிறேன். அப்பொழுதெல்லாம் என்னைப் பிடிக்கவில்லை. இப்பொழுதென்னைப் பிடித்த கேஸில் மட்டிற்கும் நியாயமே கிடையாது. கடைசியாய் என்னை இங்கே யனுப்பி விட்டார்கள்” என்று சரமாரியாய்ப் பொழிந்தான்.

இந்த ஸமயத்தில் வெகு ஸர்வீஸ் பார்த்த ஒரு ஜயில் வார்டர் அங்கு வந்துசேர்ந்தான். அவன் புதுமனிதனை உற்றுப்பார்த்தான். “ஓஹோ! நீ பழைய ஸ்நேஹிதனன்றோ? இங்கேயிருந்துமுன்னமேயே தப்பித்தோடினாயே. மறுபடி வந்து சேர்ந்தாயா?” என்று குசல ப்ரச்னம் செய்தான்.

புது மனிதன் “ஆம்! ஐயா! நான் சொன்னதெல்லாம் பொய். முன்னமேயே இவ்விடத்தில் எனக்கு க்ரஹப்ரவேசம் ஆகிவிட்டது, நான் தப்பித்துக் கொண்டோடினேன். மறுபடி கொண்டுவந்து விட்டார்கள்” என்றான்.

“ஆனால் நீங்களிருக்கும் ஊர் எதுவோ?” என்று ஒருவன் கேட்டான்.

'திருச்சினப்பள்ளி' என்று பதில் சொன்னன் புது மனிதன்.

"உன் பெயர்?"

"கட்டாறி."

"ஜாதி?"

"கள்ளப்பிள்ளை."

"திருச்சினப்பள்ளியோ? அதற்கு ஸமீபமாகவுள்ள க்ராமங்களிலொன்றோ உன் வாஸஸ்தலம்?" என்று கேட்டான் கோவர்த்தனன். "ஸமீபத்தில் ஒரு கிராமம் தான்."

கோவர்த்தனன்: உன்க்குத் திருச்சினப்பள்ளியிலேதாவது பழக்கமுண்டோ? கட்டாறி: எனக்குத் திருச்சினப்பள்ளியில் தெரியாத தனவந்தர்களு மிருக்கிறார்களோ?

கோவர்த்தனன்: அப்படியானல் சின்னக்கடைத் தெருவில் கோவர்த்தன செட்டியாரென்றிருந்தாரே! அவருடைய வம்சஸ்தர்களைப்பற்றி ஏதாவது தெரியுமா?

கட்டாறி: கோவர்த்தன செட்டியாரா! அவரைத் தெரியாதா! கொழுத்தபணக்காரர். அவருடைய மனைவியும் இரண்டு பிள்ளைகளும் ஸௌக்கியமாக விருக்கிறார்கள். பாவம்! அவர் (பெரிய செட்டியார்) நம்மைப்போலேதான் குற்றம் செய்தவர். இங்கேதான் அவரும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். அது கிடக்கட்டும், உம்மைப்பார்த்தால் வெகு நல்லவராகவும் யோக்யராகவும் காணப்படுகிறதே! நீர் இங்கு வரும்படியாக எப்படி நேர்ந்தது?

கோவர்த்தனனுக்குத் தன்னுடைய துரதிருஷ்டக் கதைகளை யெல்லாம் அவனிடமெடுத்துச் சொல்ல மனமில்லை. ஆதலால் "என்னமோ! நான் செய்த பாவங்களுக்காக இவ்விடத்தில் இருபத்தாறு வருஷங்களாக அடைக்கப்பட்டிருக்கிறேன்" என்று மட்டும் சொன்னன்.

"என்ன பாபங்கள் செய்தீர்?" என்றான் கட்டாறி.

ஆனல் கோவர்த்தனன் அக்கேள்விக்கு ஸரியான பதில் சொல்லவில்லை. "என்னமோ பாபங்கள் செய்ததினல்தானே இப்படி யனுபவிக்கிறேன்." இதற்குமேல் சொல்லுவதில் அவனுக்கிஷ்டமில்லை. ஆனல் அவனுடைய பூர்வகதை தெரிந்த மற்றவர்கள் அவன் தண்டனையடைந்த விதத்தை ஸவிஸ்தாரமாய் எடுத்துரைத்தார்கள்.

இதைக்கேட்டவுடனே கட்டாறி முகத்தில் ஒரு வித மாறுதலுண்டாயிற்று. கோவர்த்தனனை உற்றுக் கவனித்தான். தன்னுடைய தொடையில் அடித்துக் கொண்டான். "பலே! அப்படியா! என்னவேஷம் அதிசீக்கிரத்தில் உமக்குக் கிழட்டுக்களை வந்து விட்டதே" யென்றான். இக்கடைசிவார்த்தைகள் கோவர்த்தனனை நோக்கிச் சொல்லப்பட்டன. நடந்தவைகளைக் கவனித்த கோவர்த்தனன் கட்டாறியைப்பார்த்து "அந்த ஸமாசாரங்களைப்பற்றி நீ இதற்குமுன் கேள்விப்பட்டதுண்டா? அல்லது எங்கேயாவது என்னைப் பார்த்திருக்கிறாயா? நீ ஆச்சர்யப்படுவது எனக்கு விளங்கவில்லையே" என்றான்.

அதற்குக் கட்டாறி: 'நான் எப்படிக் கேட்காமலிருக்கமுடியும். உலைவாயை மூடலாம், ஊர்வாயை மூடலாமா? அந்தக்காலத்தில் இது ஏகப்ரஸ்தாபம். என்னவென்னமோ காதில்வந்துவிழுந்தன. அதெல்லாமிப்பொழுது ஞாபகமிருக்கிறதா?" என்றிழுத்தாற் போல பதிலளித்தான்.

மறுபடி கோவர்த்தனன் "ரத்னவ்யாபாரியைக் கொன்றவனின்னனென்றாவது உன்னுடைய காதில் விழவில்லையா? அதுவுமா ஞாபகமில்லை"? என்று கேட்டான்

கட்டாறி சிறித்துக்கொண்டே "வ்யாபாரியை யார் கொன்றிருக்கக்கூடும். யாருடைய பையில் அவனைக் கொன்ற கத்தியிருந்ததோ அவன்தானே கொன்றிருக்கவேண்டும். வேறு யாராவது கொன்றுவிட்டு, கத்தியை அவன் பைக்குள் வைத்திருக்கக்கூடாதோ என்று கேட்பீர்கள். அப்படியாராவது செய்திருந்தால், அவன் அகப்பட்டு ருசுவாகும்வரை யார் கொன்றவன் என்று எண்ணுகிறது. அல்லாமலும் அவன் அந்தக் கத்தியைக் கொண்டுவந்து எப்படி உம்முடைய பைக்குள் வைக்கமுடியும்? நீர்தான் பையைத் தலைக் குயரமாய் வைத்துக்கொண்டு படுத்திருந்தீர்களே?" அதையெடுத்தால் நீங்கள் விழித்துக்கொண்டிருக்கமாட்டீர்களோ?" என்றான்.

அவனுடைய நடவடிக்கைகளையும் அநாவசியமாக, வந்தவுடன் கொஞ்சங்கூடக்கூசாமல் ஒரு பொய் அவன் சொன்னதையும், முன்னமேயே குற்றவாளியாகி இவ்விடத்திற்கு வந்தவன் அவன் என்பதையும், தன்னுடைய கதையை மற்றவர்கள் அவனிடம் சொன்னபோது அவன் முகத்திலுண்டான மாறுதல்களையும், தன்னைக் கோவர்த்தனன் என்று தெரிந்துகொண்டவுடன் அவன் முகத்திலுண்டான ஆச்சர்யக்குறிகளையும், குற்றம் செய்தவன் கோவர்த்தனனே யென்று ஸ்தாபிப்பதற்கு (அனவசியமாகப் போன்று) வெகு, ஆத்திரமாய் அவன் பேசுவதையும், கண்ட கோவர்த்தனனுக்கு "இவனே தான் ரத்னவ்யாபாரியைக் கொன்று என்மீது பழிவரும்படி செய்தவனோ"? என்று ஒரு ஸந்தேஹம் பளிச்சென்று உண்டாயிற்று. ஸந்தேஹத்தைக் கொண்டென்ன செய்யமுடியும்? யார் நம்புவார்கள்? என்ன அத்தாக்ஷி? அப்புறமங்கிருக்க அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தன்னுடைய அறைக்குவந்துவிட்டான். அன்றிரவுமுழுவதும் அவனுக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவேயில்லை. மனது சொல்லவொண்ணுதபடி சஞ்சலமடைந்தது. பலவிதமான உருவெளித்தோற்றங்கள் அவன் கண்களுக்கு முன் தென்பட்டன.

முதலில் அவன் பெண்சாதியின் உருவெளித்தோற்றம் காணப்பட்டது. அவள் கண்களும் முகமும் அப்படியே தெரிந்தன. அவள் ஸ்வபாவமாய்த் தன்

னுடன் பேசவதுபோலும் சிரிப்பதுபோலுந்தோன்றின. தான் திருச்சியைவிட்டு வரும்பொழுது தன்னுடைய சிறு குழந்தைகள் எவ்வாறிருந்தார்களோ அவ்விதமே கண்களில் புலப்பட்டனர். பிறகு தான் அந்தக்காலங்களில் பரமோத்ஸாஹத்துடன் மாடியில் கைடார் வாத்யத்தை வைத்து வாசித்துக்கொண்டு ஸங்கீத ஸுகத்தை யனுபவிப்பது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. கடைசியாய் மணற்பாறையிலிருந்து தான் ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலிறங்கியதும், அங்கே போலீஸ்காரர் தடுத்ததும், தான் கைதியாகப் பிடிக்கப்பட்டதும் அவன் மனதை வருத்தின. தான் ஜயிலில் பட்ட கஷ்டங்களும், பெண்டு பிள்ளைகளைவிட்டு அண்டமான் தீவில் வந்து இருபத்தாறு வருஷம் துன்ப்பப்பட்டதும் வரிசைக்ரமமாக மனதில் தோன்றின. இவ்வளவு நரகாவஸ்தையும் வெகு ஸ்வல்ப காலத்திற்குள் அவன் மனதில் தோன்றித் தொந்தாவு செய்ய, ஒன்றும்தோன்றாது, சரீரம் விலவிலக்க, உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளலாமாவென்று கூட எண்ணிவிட்டான்.

“அடா! அந்தப் பாபி த்ரோஹி செய்ததல்லவா இத்துணையும்?” என்று தன் பற்களுக்கிடையே முணுமுணுத்துக் கொள்ளுவான். “இந்தப் பழிக்குப்பழி எப்பொழுது வாங்குவேன்! அப்பொழுதல்லவோ என் மனங்குளிரும்!” என்பான் இன்னொருஸமயம். “என்னுயிர்போனாலும் போகட்டும் இவனைக் கொல்லாமல் விடுகிறதில்லை” என்று சொல்லி, முஷ்டியை த்ருடமாகப் பிடிப்பான். இவ்வெண்ணங்களெல்லாம் நல்ல எண்ணங்களல்லவென்று ஸத்புத்தியும் இடையிடையே தோன்றும். அந்த ஸமயங்களில் நல்ல புத்தியைக்கொடுக்கும்படி ஈசுவரனை மனதாரத் துதிப்பான். என்ன செய்தும் மனது ஸமாதானப்படவில்லை; இரவு இப்படிக் கழிந்தது.

மறுநாள் முழுவதும் கட்டாரியை ஏறெடுத்துப் பார்க்கவேயில்லை. இரவு வந்தால் மறுபடி இந்த நரகாவஸ்தைதான். இந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்தித்துக் கொள்ள இன்ன செய்வதென்று அவனுக்கு விளங்கவில்லை,

இப்படி இரண்டு வாரங்கள் கடந்தன. அப்பொழுதும் கோவர்த்தனனுக்கு இரவில் தூக்கம்பிடிக்கவில்லை. கோவர்த்தனன் விஷயமாக ஜயில் காவலாளர் எல்லாருக்கும் மிகுந்த நம்பிக்கையாதலால் இவனறையை இரவில் இவனிஷ்டப்பட்டாலொழியப்பூட்டி வைக்கிற வழக்கமில்லை. ஒரு நாள் காவலாளர் வந்தபோது அறையைப் பூட்டவேண்டாமென்று சொல்லி வைத்திருந்தான். அன்றையதினம் அவனுடைய மனது அதிக அஸமாதானமடைந்திருந்தது. வெளியில் போய்ச் சற்றுக் காற்றாடி வந்தால் தாவிளைபோல் புத்தி தோன்றிற்று. அப்படியே ஜயிலுக்கு வெளியில் ஸ்வைரமாய் நடமாடிக்கொண்டிருந்தான். அவன் மனது யோசனையிலாழ்ந்திருந்தது. சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் அவனறியாமலே, அவன் கவனம் சுவற்றின் புறமாய் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டது. அதென்னவென்று அந்தப்புறமாய்த் திரும்பினான், சுவற்றிலிருந்து மண் சலசலவென்று உதிர்ந்தது. அந்தவிடத்திற்கு ஸமீபமாய்ச்சென்று கவனித்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் மனது சூன்யமாயிருந்தது. அதை அவன் வேண்டுமென்றும் கவனிக்கவில்லை. அப்புறம் போக வேண்டுமென்கிற எண்ணமும் உண்டாகவில்லை. சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் சுவற்றில் ஒரு த்வாரம் காணப்பட்டது. அந்த த்வாரம் வரவரப்பெரிதாயிற்று. ஒரு மனிதன் நுழையக் கூடியவளவு பெரிதானவுடன் ஒருமனிதவுருவம் வெளியேவந்தது. அப்பொழுது நடு ராத்ரி. அந்த மனிதன் கீழே குதித்தான். கோவர்த்தனனிடத்திற்கு வந்தான். “நான் வெளியே தப்பியோடுவதற்கு வழி செய்திருக்கிறேன். ஆனாலின்றைய ராத்ரியே வெளியில் போவதாக வுத்தேசமில்லை. அதற்கு இன்னம் சில கார்யங்கள் செய்து கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த த்வாரத்தை யொருவரும் கவனிக்காதபடி அடைத்துவிட்டு நான் உள்ளே போகப்போகிறேன். உள்ளிருந்தபடியே யடைக்கவேண்டி வருமென்று பயந்திருந்தேன். நல்லவேளையாய் நீ வெளியே வந்திருக்கிறாய். அடைத்துவிட்டு இப்படியே உள்ளே போய் விடுகிறேன். நீ ஒருவரிடமும் சொல்லாதிருந்தால் உன்னையும் வெளியே கூட்டிக்கொண்டு போவேன். ஏதாவது ஜயிலாரிடம் உளறிவிடப் போகிறாய். உளறிவிட்டாயோ, என்னுயிரை யெடுத்துவிடுவார்கள். ஆனால் என் உயிர் போவதற்குமுன் உன்னுயிரை யெடுத்துவிடுவேன். ஜாக்ரதை. ஞாபகமிருக்கட்டும்” என்று கட்டாறி சொன்னான்.

இவ்வளவையும் இவன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கோவர்த்தனன்மனம் கோபத்தால்தடுமாறியது. கைகள் பதறின. “எனக்குத் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற எண்ணம் கிடையாது. என்னை நீ இனிக்கொல்லவேண்டிய அவச்யமுமில்லை. நீதான் முன்னமேயே என்னைக் கொன்றாயிற்றே. உன் ஸமாசாரங்களை வெளிப்படுத்துவதைப்பற்றிக் கேட்பாயேயானால், நானொன்றும் உனக்கு வாக்களிக்க முடியாது. கடவுள் எப்படிக் கட்டளையிடுவாரோ!” என்று கோவர்த்தனன் சொல்லி முடித்தான்.

‘அதெல்லாமெனக்குத் தெரியாது. ஜாக்ரதை’ என்று சொல்லிவிட்டு கோவர்த்தனன் அறைக்குள் சென்று அங்கிருந்து தன்னறைக் கேற்பட்டிருந்த பாதைவழியாக ஓடிப்போனான்.

சற்றுநேரங்கழித்து, களைத்துப்போன கோவர்த்தனன் தன்னறையில் வந்து படுத்துக்கொண்டான். அன்றிரவும் அவனுக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லையென்று நாம் சொல்லவும்வேண்டுமோ?

மறுநாட்காலையில் காவலாளர் ஏதோ சில அடையாளங்களால் ஜயிலுக்குள்ளிருந்து மண் வெளியே போகிறதென்று கண்டுகொண்டார்கள். அதன் பிறகு அறைகளைப் பரிசோதனை செய்தார்கள். கட்

டாறியிருந்த அறையில் த்வாரம் காணப்பட்டது-அவனைக் கேட்டதில் தனக்கொன்றும் தெரியாதென்று சொல்லிவிட்டான். இந்த ஸங்கதி அதன்பிறகு ஜயிலரிடம் சொல்லப்பட்டது. அவர் எல்லாரையும் கேட்டார்கள். எல்லோரும் எனக்குத் தெரியாது; உனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். கடைசியாய் ஜயிலர் கோவர்த்தனனை நோக்கி "உனக்கேதாவது தெரியுமா இதைப்பற்றி?" என்று கேட்டார். கோவர்த்தனன் உடனே "நான் செய்யவில்லை அந்த அபராதத்தை" என்றான். ஜயிலர் "நீ செய்திருக்கமாட்டாயென்று எனக்கு நன்றாய் நீ சொல்லாமலே தெரியும். இது யார் செய்ததென்று உனக்குத் தெரியுமா ?" என்று கேட்டார்.

கோவர்த்தனன் மலைத்து நின்றுபோனான். பேசுவதற்கு நாவெழவில்லை. தேகமாத்யந்தம் கம்பித்தது. உதடுகள் துடித்தன. முகம் வியர்த்தது. உண்மையைச் சொல்லிவிடுகிறதா? அல்லது சொல்லமாட்டேனென்று மறுத்துவிடுகிறதா? என்று அவன் மனதில் போராட்டம் பலமாகநடந்தது. 'என் வாணாளை இவன் வீணாளாக்கினவன். இவனை ஏன் நான் மறைத்துக் காப்பாற்றவேண்டும்? நான் பட்ட கஷ்டத்திற்கு, இவன் கொஞ்சமனுபவிக்கட்டுமே. நானுண்மையைச் சொல்லிவிட்டால், இவனை வெள்ளுரியாய் உரித்துவிடுவார்கள். அவன் உயிர்போனாலும் போய்விடும். ஒருவேளை நான் ஸந்தேஹிக்கிறபடிதானிருக்கவேண்டுமென்பது என்ன நிச்சயம்? நான் ஸந்தேஹிப்பதே தவறுதானோ? இல்லையென்றே வைத்துக்கொள்ளுவோம். இவன் கஷ்டப்படுவதனால் எனக்கென்ன ப்ரயோஜனம்?" என்றிப்படிப் போய்க்கொண்டிருந்தது அவன் எண்ணங்களின் வரிசை.

ஜயிலர் மறுபடி கேட்கலானான். "பெரியவரே! உண்மையைச் சொல்லுங்கள். த்வாரம் செய்ததார் ?"

கோவர்த்தனன் அங்கு நின்றுகொண்டிருந்த கட்டாறியை ஏற இறங்க வொருமுறை பார்த்தான். ஜயிலரையும் பார்த்தான். "ஸ்வாமி! நான் உங்கள் அதிகாரத்தின் கீழிருக்கிறேன். என்னை யென்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்யுங்கள். அதைச் செய்தவன் இன்னாரென்று நானறிவேன். ஆனால், அவனைக் காட்டிக்கொடுக்க முடியாது. இது கடவுளாணை" என்றான்.

ஜயிலர் என்ன மன்றாடிக் கேட்டும் கோவர்த்தனன் தான் பிடித்த பிடியை விடவில்லை. ஜயிலருக்கு ஒருவரையும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. கோவர்த்தனனைத் தண்டிக்கவும் மனது வரவில்லை. கட்டாறியை மட்டும் வேறு அறைக்கு மாற்றிவிட்டார்கள்.

அன்றிரவு, படுக்கையில் படுத்திருந்த கோவர்த்தனனுக்குச் சிறிது தூக்கம் வருவதுபோலிருந்தது. அந்த ஸமயம் யாரோ ஒருவன் சத்தமில்லாமல் வந்து கோவர்த்தனன் படுக்கையில் வந்துட்கார்ந்தான். இருட்டில் உற்றுப்பார்த்தான். கட்டாறி !

"இன்னும் என்ன செய்யவேண்டுமென்கிறாய்? இங்கே எதற்காக வந்திருக்கிறாய்?" என்று கோவர்த்தனன் கேட்டான்.

கட்டாறி யொன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. கோவர்த்தனன் படுக்கையிலேயே யெழுந்துட்கார்ந்து "நீ போகிறாயா? காவலாளரைக் கூப்பிடட்டுமா?" என்றான்.

கட்டாறி, கோவர்த்தனன் காதோரமாய்க் குனிந்து "செட்டியாரே! என்னை மன்னிக்கவேண்டும் நான் பெரிய அபராதி" என்றான்.

"நீ எனக்கென்ன அபராதம் செய்தாய்?"

"நான்தான் ரத்ந வ்யாபாரியைக் கொன்றவன். உம்முடைய பைக்குள் கத்தியை யொளித்தவனும் நானே. கத்தியை யொளிக்கும்பொழுது உம்முடைய பையில் நோட்டுகளிருந்ததைக் கண்டேன். ரத்ந வ்யாபாரியிடமிருந்து நானெடுத்த நோட்டுகளைக் கையில் வைத்திருந்தேன். உம்முடைய நோட்டுகளையும் எடுக்க ப்ரயத்னம் செய்தேன். அதில் வ்யாபாரியின் நோட்டுகள் நழுவிவிழுந்தன. உம்முடைய நோட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டேன். அந்த ஸமயம் வெளியில் ஏதோ சத்தங்கேட்டது. வ்யாபாரி நோட்டுகள் உம்முடைய பையிலேயே இருந்துவிட்டன. நான் தப்பித்தோடிவிட்டேன். அந்தச் சத்தம் கேட்டிராவிட்டால் உம்மையும் கொன்று அந்தப் பணத்தையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பேன்" என்றான் கட்டாறி.

இன்ன சொல்லுவதென்று தோன்றவில்லை கோவர்த்தனனுக்கு. சற்று நேரம் சும்மாவிருந்தான். கட்டாறி மெதுவாகநழுவி அவன் கால்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு "ஐயா! என்னை மன்னித்தேன் என்று சொல்லவேண்டும்!" என்று கெஞ்சினான்.

"சொல்வது உனக்கெளிதாயிருக்கிறதப்பா! இருபத்தாறு வருஷம் இங்கு கஷ்டப்பட்டேன். என் கஷ்டம் முடிந்ததாக இல்லை—"

"நான்தான் ரத்நவ்யாபாரியைக் கொன்றவன் என்று ஒப்புக்கொண்டு, உம்மை விடுவிக்க முயலுவேன்."

"என் பெண்சாதி இறந்துவிட்டாள். குழந்தைகளோ என்னை யறியாது: எனக்குப் போவதற்கிடமெங்கே. எனக்கு விடுதலையாகவேண்டுமென்கிற எண்ணங் கிடையாது"

"ஐயா! செட்டியாரே! என்னை மன்னிக்கவேண்டும்! நமஸ்காரம். தயவு செய்யுங்கள். என்னைத் தண்ணீர்மேலேற்றுமுன் சவுக்கினாலடித்தார்கள். அந்தப் பாதையை ஸஹித்துக்கொண்டேன். உம்முடைய முகத்தைப் பார்ப்பதி லெனக்குண்டாகும் பாதை அதிலும் ஆயிரம் மடங் கதிசமாக விருக்கிறதே ! ஐயோ! நானென்னசெய்வேன்" என்று கதறினான் கட்டாறி. கோவர்த்தனனுக்கும் அழுகை வந்து

இதன் தொடர்ச்சி 229-ம் பக்கம்

சிறுவர், ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

CHILDRENS' & LADIES' PAGES

கழுதையும் அதன் சிநேகிதர்களும்

ஐம்பது வருஷத்துக்கு முன்னே தின்னனூரிலே திருவேங்கடத்தான் என்றொரு வண்ணான் இருந்தான். அவனிடத்தில் வெள்ளையான் என்றொரு கழுதையிருந்தது. அது பல நாளாக அவனுக்கு உழைத்துக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தது; பின்பு வயது சென்று வேலை செய்யக் கூடாது போய்விட்டதனால், அவன் அதனைச் சாப்பாடு கொடாமல் துரத்திவிட்டான். அது சில நாள் தின்னனூரிலேயே திரிந்து கொண்டிருந்தது. அதற்கு அங்கே நல்ல உணவு அகப்படவில்லை; தோட்டப் புறங்களுக்குப் போன போது தோட்டக்காரர் தடி கொண்டு நன்றாக மொத்தினர். இந்த அடி பொறுக்க மாட்டாமல் அது பட்டணம் போக நினைத்தது. தைமாசம் பிறப்பதற்குச் சில நாள் இருந்தமையால், அது பொங்கலுக்கு வீடுகள் தோறும் போய்ப் பாட்டுப் பாடினால், தனக்குப் போதிய உணவு அகப்படுமென்று நினைத்தது. "பாட்டுப்பாடுவதற்கு என் குரல் மிகவும் சேர்த்தியானது" என்று எண்ணி அது மனம் பூரித்தது. மற்றெந்தக் காரியத்தில் அது தவறினாலும், பாட்டுப் பாடுவதற்குத் தன்குரல் தக்கதென்று எண்ணினதில் மாத்திரம் அது சிறிதும் தவறவில்லை. ஏனெனில் தைப் பொங்கலுக்குப் பட்டணத்தில் தெருத் தெருவாய்ப் பாடிக்கொண்டு செல்லும் பண்டாரங்களின் குரலுக்கும் பாட்டுக்கும் அதன் குரலும் பாட்டும் கொஞ்சமும் தோற்பவையல்ல.

பட்டணத்துக்குப் போகும் வழியில் அது தன்னைப் போலவே உணவகப்படாது வருந்திப் பட்டணம் நோக்கிச் செல்லும் நாய் ஒன்றைச் சந்தித்தது அதன் சமாச்சாரத்தை அறிந்துகொண்டவுடன் கழுதை அதனை நோக்கி "நீ என்னோடுவா; நான் பட்டணத்துக்குப் போய்ப் பாட்டுப் பாடிப் பிழைக்கப் போகிறேன்; நீ எனக்குப் பின்பாட்டுப் பாடலாம்" என்று அதனையும் அழைத்துக்கொண்டு போயிற்று கொஞ்சத்தூரம் போனபின் அவைகள் ஒரு பூனையைச் சந்தித்தன. அதுவும் பிழைப்புத் தேடிப் பட்டணம் போகின்றதென்பதை அறிந்துகொண்டு கழுதை அதனை நோக்கி "நீ எங்களோடுவா; நாங்கள் பட்டணத்தில் போய்ப் பாடகர்களாகப் போகிறோம்; நல்ல பணம் கிடைக்கும் என்பதிற் சந்தேகம் இல்லை" என்றது. பூனை அதற்கு உடன்பட மூன்றுமாகச் சென்றன. வழியிலே ஒரு கோழிச் சேவலும் அவைகளோடு சேர்ந்தது.

இதற்குள் பொழுதுபட்டுவிட்டது; வழியும் காட்டுப் பாதையாய் வந்து சேர்ந்தது காட்டுள் கொஞ்ச தூரம் போனவுடன் ஒருவெளிச்சம் தெரிந்தது. அங்கே அவைகள் போனபோது ஒரு வீடு இருந்தது. கழுதை தலையை உயர்த்தி ஜன்னல் வழியாக வீட்டுக்குள் என்ன நடக்கின்றதென்று பார்த்தது. மற்றவைகள் மூன்றும் கழுதையை நோக்கி "வீட்டுக்குள் என்ன பார்த்தாய் சொல்" என்றன. "வீட்டுக்குள்ளே என்ன? பத்துப் பன்னிரண்டு திருடர்கள் சாப்பிடப் போகிறார்கள்; இலைகள்போட்டு வெகு திவ்வியமான சாப்பாடு பரிமாறியிருக்கின்றது" என்று கழுதை சொல்லிற்று. இதைக் கேட்டவுடனே மற்ற மூன்றுக்கும் வாயில் நீர் ஊறத் தொடங்கிற்று. எல்லாமாய்த் திருடர்களை எப்படித் துரத்தலாமென்று ஆலோசித்தன. "நாங்கள் ஆகிரி ஆலாபிப்போம்; அதைக் கேட்டவுடனே அவர்கள் ஓட்டமெடுப்பார்கள்" என்று நாய் சொல்லிற்று.

உடனே எல்லாம் வாயிலிலே வந்து நின்று பாடத்தொடங்கின. கழுதை, கத்திற்று; நாய் குரைத்தது; பூனை உறுமிற்று; கோழி கூவிற்று. பின்னர் எல்லாஞ்சேர்ந்து தடதடவென்று வீட்டுக்குள் நுழைந்தன. இந்தச் சத்தத்தைக்கேட்ட கள்வர் தட்டுத்தாமதமின்றிப் புழைக்கடைபாலே ஓட்டமெடுத்தார்கள். கழுதை முதலிய நான்கு விலங்குகளும் உட்கார்ந்து திருடர் சமைத்து வைத்திருந்த உணவை வயிறாரச் சாப்பிட்டன. அதன்பின் அவைகள் விளக்கை அணைத்துவிட்டுப்போய்ப் படுத்துக்கொண்டன. கழுதை முற்றத்தில் இருந்த வைக்கோற் போரின்மேற் படுத்து நித்திரை கொண்டது; நாய் கதவுக்குப்பின்னாலே சுருண்டுகொண்டு கிடந்தது; பூனை அடுக்களைக்குப் போய் அடுப்பின்மேல் படுத்துக்கொண்டது; கோழிச்சேவல் வீட்டின் விட்டத்தின்மேல் பறந்து தூங்கிற்று.

எல்லாம் நித்திரையாய்ப் போய்ச் சத்தமடங்கின பிற்பாடு, முன்னர் ஓடிப்போன திருடரில் ஒருவன், தைரியமாக வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தான். அவன் அடுக்களைக்குள் நுழைந்து கைவிளக் கொன்றைத் தடவி எடுத்துக்கொண்டு அடுப்பின்மேற் படுத்திருந்த பூனையின் கண்கள் தகதகவென்று ஒளி வீசு

(இதன் தொடர்ச்சி 230-ம் பக்கம்)

(228-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

விட்டது. "அப்பா கடவுள் உன்னை மன்னிப்பார். உன்னைக்காட்டிலும் கேடுகெட்டவன்தானோ என்னவோ நான்! யார் கண்டார்" என்று வெகு சிரமப்பட்டுச் சொல்லிமுடித்தான் கோவர்த்தனன். அவன் மனதிலிருந்து ஒரு பெரும்பாரம் நீங்கியதாக அவனுக்குத் தோன்றிற்று. கோவர்த்தனன் தன்னிடம் 'எனக்கு வெளியில் போக அபிப்ராயமில்லை' யென்று சொல்லியிருந்தாலும், கட்டாறி அதிகாரிகளிடம் எல்லாவற்றையும் ஒப்புக்கொண்டான். உடனே கோவர்த்தனனுக்கு விடுதலைஉத்தரவு பிறந்தது. ஜயிலர் அவனை விடுவிப்பதற்காக அவன் அறைக்குள் புகுந்தார்.

கோவர்த்தனன் இறந்துகிடந்தான்!

(இக்கதை முற்றிற்று)

√ விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

ஸர் ஜான் ப்ரஞ்ச்:—இங்கிலீஷ் படைத்தலைவர். 1852௵ பிறந்தவர். 1866௵முதல் நான்கு வருஷ காலம் கப்பற்படையிலமர்ந்து வேலைபார்த்து வந்தார். ஆனால் தரைப்படை என்றால் இவருக்கு விருப்பம் அதிகம். பிறகு அனேக போர்களில் பற்பல உத்யோகங்களில் இருந்து போர்புரிந்திருக்கின்றார். ஆப்ரிக்காவில் நடந்த அனேகயுத்தங்களில் பிரக்யாதியடைந்திருக்கிறார். போவர் யுத்தத்தில் கிம்பர்லி முற்றுகையின்போதும், ப்ளூயம்பான்டென், ப்ரிடோரியா இவைகளைப் பிடிக்கும்போதும், போவர் வீரனாகிய க்ரான்ஜீயைப் பிடிப்பதற்கும் வெகு தீரத்துடன் தம் படையைக்கொண்டு போர்புரிந்தார். காரியங்களை முடிக்கும் துணிவிலும் சுறுசுறுப்பிலும், புத்திசாதுர்யத்திலும் இவருக்கு ஒருவரும் நிகரில்லை யெனவே சொல்லவேண்டும்.

(229-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வதைப் பார்த்து நெருப்புத் தழலென்று நினைத்து' கைவிளக்கை அதில் ஏற்றமுயன்றான். உடனேபூனை அவன் முகத்திலே பாய்ந்து நகத்தால் வறாண்டிற்று. அவன் மிகவும் பயந்து வெளியே போவதற்காகக் கதவண்டை ஓடினான். அங்கே கதவுக்குப்பின்னாலே படுத்திருந்த நாய் அவன் மேலே விழுந்து காலைக் கடித்தது. அவன் கதவைத்தாண்டி முற்றத்திலே போனபோது அங்கே வைக்கோற் போரின்மேல் கிடந்த கழுதைகாலால் உதைத்தது. வீட்டு விட்டத்தின்மேல் உறங்கிக் கொண்டிருந்த கோழிச்சேவல் தன் பல மெல்லாங் கொண்டு உரத்துக்கூவிற்று. அவன் பயந்து பின்னே திரும்பிப்பார்க்காமலோடித் தனது கூட்டாளிகள் இருந்தவிடம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

அவர்கள் அவனை என்ன காரியம் என்று கேட்டார்கள். அவன் "அம்ம! அங்கே ஒரு பெரிய பேயிருக்கிறது; அது கண்ணை உருட்டிப்பார்த்து என் முகத்தில் வறாண்டிவிட்டது; கதவுக்குப்பின்னாலே பிசாசொன்று ஒளித்துக்கொண்டிருந்து என்காலிலே வேலாற்குத்தி விட்டது; முற்றத்திலே ஒரு கரிய பூதம் தண்டாயுதத்தினாலே என்னை யடித்தது; வீட்டின்மேலே ஒரு கூளியிருந்துகொண்டு கொண்டுவா அவனை என்று கூவுகின்றது" என்றான். இதைக்கேட்ட திருடர் கெடிமண்டி அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடத்துக்கு ஓடிவிட்டார்கள். கழுதையும் நாயும் பூனையும் கோழியும் பட்டணத்துக்குப் போகாமல் அங்கேயே யிருந்து பொங்கல் கொண்டாடின. அவைகள் பட்டணத்துக்கு வாராமையால் அவைகளோ பண்டாரங்களோ பாட்டுப்பாடுவதில் கெட்டிக்காரர்கள் என்று பார்க்க முடியாமல் போய்விட்டது.

ஜெனரல் ஜாப்ரே:—ப்ரஞ்ச் படைத்தலைவர். இவரும் 1852௵த்திலே பிறந்தவர். இருபது வயதிற்குள்ளேயே போரில் கைகலந்து யுத்தம் செய்திருக்கிறார். 1870௵த்தில் நடந்த ப்ரஞ்ச்—ஜெர்மன் சண்டையில் இவர்போர்செய்த திறமையைக்கண்டு இவருக்கு மேல் உத்யோகங்கள் கிடைத்தன. கோட்டைகள் கட்டுவதும் அகழ்கள் தோண்டுவதுமான முக்யவேலைகளின் மேற்பார்வை உத்யோகம் இவருக்குக்கிடைத்தது. ஆசியா ஆப்ரிகா கண்டங்களிலும் தரைப்படைகளில் இவர் உத்யோகம் பெற்றிருந்தார். கணித சாஸ்திரத்தில் மஹா நிபுணர். இவர் காரியங்களை ஆரவாரம் யாதொன்றுமின்றி ஸாவதானமாய்ச் செய்வதில் சமர்த்தர். தம் தொழிலில் மிகவும் கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பவர். கபடமற்றவர்.

***

க்ராண்ட் ட்யூக் நிகோலஸ்.—இவர் ரஷியஸேனாதிபதி. மிக்க சிறப்புவாய்ந்த போர்ப்பயிற்சியுடையவர். 1877-ம் ௵த்திலேயே இவருக்கு படைத்தலைமை கிட்டி விட்டதென்றால் இவர் தேர்ச்சிக்குக் கேட்கவும் வேண்டுமோ? ரஷ்ய—டர்க்கி யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்றதினிமித்தம் சிறந்தகௌரவபட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டார். ரஷிய ஜப்பானிய யுத்தத்திலும் படைத்தலைமை வஹித்திருக்கிறார். ஆகையால் யுத்தத்தில் இவருக்கு மிக்க அனுபவம் உண்டு. ஸைன்யங்களைப்பற்றிய எல்லா வ்யவஹாரங்களும் இவருக்கு நன்றாய்த் தெரியுமாம்.

***

ஜெனரல் புட்நிக்.—ஸெர்விய படைத் தலைவர். இவருக்கு வயது அறுபதாகிறது. ஐரோப்பாவிலுள்ள எல்லா முக்கிய தேசங்களுக்கும் சென்று, கல்வி, முக்யமாய் யுத்தப் பயிற்சி, பெற்றுள்ளார். மற்றதேசங்களில் எவைகள் நல்லவைகள் என்றுதோன்றினவோ அவைகளைத் தம் நாட்டில் கொண்டு வந்து அனுசரித்திருக்கிறார். இவருக்கு ஐந்து பாஷைகள் நன்றாய்த் தெரியுமாம். போர்வீரர்களுக்கு இவரைக்கண்டால் வெகு ப்ரியமாம்.

***

ஜெனரல் வான் மால்ட்க்.—ஜெர்மன் யுத்தத் தலைவர். இவருக்கு வயது அறுபத்து நான்காகிறது. இவரது பெயரை வஹித்த கௌண்ட் வான் மால்ட்கைப் போலவே இவரும் மஹாநிபுணர். சிறுவராயிருக்கும்போதே நல்ல உத்தியோகத்திலமர்ந்து அதிசீக்கிரத்தில் பற்பல கௌரவங்களைப் பெற்று கீர்த்தியடைந்தார். ஜெர்மன் சக்ரவர்த்திக்குப் பிறகு இவர் தாம் செல்வாக்குள்ளவர். ஜெர்மனியின் தரைப்படை சிறந்ததாயிருப்பதற்கு இவரது விடாமுயற்சியும் சுறுசுறுப்புமே காரணம். காரியங்களை எவ்விதத்திலாயினும் முடித்துவிடுவார். இவருக்கும் கெய்ஸருக்கும் மிகுந்தநட்புமுன் இருந்தது—இவரது வார்த்தையைக் கேட்காமல் ஜெர்மன் சக்ரவர்த்தி நடந்து விட்டு, இவரின்மீதும் கோபித்துக்கொண்டனராம்,

ஜெனரல் வான் ஹீட் ஸன்டர்ர்ப்.—ஆஸ்ட்ரிய படைத்தலைவர். இவர் யுத்தத்திற்குக் காரணமாயிருந்தவராகத் தெரியவருகிறது. வயது சென்ற ஆஸ்ட்ரிய சக்ரவர்த்திக்கு நல்ல ஆலோசனை சொல்வதுபோல் ஆஸ்ட்ரியா ஸெர்வியா இந்த இரண்டு நாட்டிற்கும் போரை மூட்டிவிட்டனர்.

***

கௌண்ட் ஒகூமா.—ஜப்பான் தேசத்து மந்திரி. 1838-ம் வருஷத்தில் பிறந்தவர், இளமை முதற்கொண்டே கல்விகற்க ஆரம்பித்து, ஐரோப்பிய பாஷைகளிலும் பயின்றுள்ளவர். ஆங்கிலராஜாங்க முறைகளை அனுசரிக்கவேண்டுமென்று அதற்காகப் பாடுபட்டவர். அநேக முக்யமான உத்யோகங்களில் இருந்திருக்கின்றனர். தேசத்தின் அபிவிருத்தியை நாடி உழைத்திருக்கின்றனர், பல தடவைகளில் மந்திரியாக இருந்திருக்கின்றனர். கல்வி விஷயத்திலும் தேசத்திற்காக உழைத்திருக்கிறார். அநேக பள்ளிக்கூடங்கள் இவர் முயற்சியினாலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. எதிலும் தாராள மனஸுடையவர். நம் இந்தியரின்மீது மிகவும் அன்புள்ளவர்

***

ட்ரெட்நாட்.—இந்தப்பதத்திற்கு ஒன்றுக்கும்அஞ்சாததுஎன்றுபொருள். இது தற்காலத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள பெரும் போர்க்கப்பல்களுக்குப் பெயராய் வழங்கி வருகின்றது. இவை பார்க்கப் பயங்கரமான தோற்றத்தை யுடையவை. இவைகளை மிதக்கும் கோட்டைகள் என்றே சொல்லவேண்டும். மிகவும் உறுதியான—சுமார் 11 அல்லது 12 அங்குல கனமான எஃகுத் தகட்டினாலான கவசமுடையவையாய் எப்படிப்பட்ட குண்டுகளினின்றும் காத்துக்கொள்ளும்படி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கப்பல் நீளம் ஸுமார் 500 அடிக்குக் குறையாமலிருக்கும். இவைகளில் மிகச் சிறந்த பீரங்கிகள்–12 அல்லது 13 அங்குலப் பெரும் பீரங்கிகளும் சிறு பீரங்கிகளும் வைக்கப்பட்டு, டார்பீடோ குழல்களும் உள்ளன. கப்பலின் மேல்தட்டில் உயர்ந்த கோபுரமாதிரி கட்டப்பட்டு அதிலேதான் நீண்ட பெரும் பீரங்கிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பெரும் பீரங்கிகளும் அதற்கு வேண்டிய ஸாமான்களும் கொண்டுள்ளவை யாதலால் இவை அதிவேகமாய்ப் போகா. மணிக்கு 21 நாட்டு (நாட்=$1\frac{1}{8}$ மைல்) க்குமேல் போவது அரிது. நீரை அமுக்குவதாலுண்டாகும் சக்தியினாலேயே இப்பீரங்கிகள் இயக்கப்படுகின்றன. இவைகளின் தோற்றமும் பெரும் பிசாசுகளைப்போன்று பயங்கரமாயிருக்கும். ஒரு ட்ரெட்நாட் கட்டி முடிக்கவேண்டுமானால் 1,813,000 பவுன் பிடிக்குமாம். இக்கப்பல்களிலேயே பலத்திற்கும் இவைகளின் வேகத்திற்கும் நிறைக்கும் ஏற்ப பற்பல வித்யாஸங்கள் உண்டு.

***

க்ரூய்ஸர்கள்.—இவை யுத்தக் கப்பல்களானபோதிலும், இவைகள் போருக்கென்றே அமைக்கப்படாமல் வியாபாரக் கப்பல்களைக் காப்பதற்கும் எதிரிகளைத் தாத்தி யடிப்பதற்கும் எதிரிகளின் கப்பல்களுக்கும் துறைமுகங்களுக்கும் தீங்குவிளைத்து ஓடிப்போய்த் தப்பித்துக் கொள்வதற்கும் உபயோகமாகும்படி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அதிகமான பாரங்கள் இதில் ஏற்றப்படமாட்டா. இவைகளுக்கு வேண்டிய நிலக்கரி முதலியவைகளை வைக்கும்படி ஸஹாவாய் மற்றொரு கப்பலைகூடக் கொண்டு செல்வதுண்டு. பெரும் பீரங்கிகளும் வைக்கப்படுவதில்லை. சிறியவையும், ஆனால் வேகத்துடன் குண்டுகளை எறியக்கூடியதுமான பீரங்கிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். எல்லாக் கப்பல்களையும்விட க்ரூய்ஸர்கள்தாம் வேகமாய் செல்லக் கூடியவை. இவைகளின் வேகத்தையும் கனத்தையும் இவைகள் கொண்டிருக்கும் ஆயுதங்களையும் உத்தேசித்து பற்பல வேறுபாடுகள் இவைகளில் உண்டு. இவைகள் செய்வதிற்கும் 20 லக்ஷம் பவுன்களுக்குமேல் செலவாகும்.

***

ஸப்மேரீன்:—இது தண்ணீருக்குள் மறைந்து செல்லக்கூடிய ஓர் அற்புதக் கப்பல். அது ஆகாயத்திலிருந்து பார்க்கப்படுமானால் நீரில் செல்லும் ஓர் திமிங்கிலத்தைப்போல் காணப்படும். அது எஃகினாலும், வெளியிலிருப்பன தெரியும்படி கனத்த கண்ணாடிகளாலும் செய்யப்பட்டுள்ளது. கண்ணாடிகளுக்குப் பாதுகாவலாய் உறுதியான எஃகுக் கவசங்கள் உண்டு. பகைக் கப்பல்களை எதிர்க்க வேண்டுமாயின், நீரடியிலேயே சென்று அருகில் நெருங்கியவுடன் தான் வைத்திருக்கும் டார்பீடோ குழல்களைச் செலுத்திவிடும். அதனுள்ளே யுத்தாயுதங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். நீரதனுள் நுழையாதபடியும் உள்ளிருப்பவர்களுக்குத் தகுந்த காற்று வசதிகள் இருக்கும்படியும் ஏற்பாடுகள் மிக்க சூக்ஷமமாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஸாதாரணமாய் நான்குமணி நேரம் நீருக்குள் மூழ்கியிருக்கலாமாம். இதன் நீளம் ஸுமார் 130 அடியிருக்கும்.

***

லெப்டினண்ட் ஹார்டிஞ்ச்:—இவர் நமது ராஜப்ரதிநிதியவர்களின் நீராகிய குமாரர். இவர் போர்முனைக்குச்சென்று காட்டிய வீரதீரச் செயல்களினால் ராணுவத்தில் உயர்ந்த பல பட்டங்கள் அளிக்கப்பட்டார். யுத்தத்தில் காயமடைந்து சில நாட்களாய் ஆஸ்பத்திரியில் சிகித்ஸை செய்யப்பட்டு நாளது மீ 23உ புகழுடம்பை நாட்டி உயிர்நீத்தார். நமது அன்பார்ந்த ராஜப்ரதிநிதியவர்கள் இந்தியாவின் ஸேவையில் பல இடுக்கண்கள் அனுபவித்தாலும் ஒவ்வொரு இடுக்கணும் நமக்கும் பிரதிநிதியவர்களுக்கும் பரஸ்பரமுள்ள அன்பை விருத்தி செய்கின்றதற்கு ஹேதுவேயாகின்றது.

டார்பீடோ:—இது மீன் அல்லது சுருட்டுப் போன்ற ஓர்வகை யுத்தகலம். இதை ஒவ்வொரு போர்க்கப்பல், க்ரூய்ஸர்களிலும் எடுத்துக்கொண்டு போவதுண்டு. இது 14 அடி நீளமும் 18 அங்குல குறுக்களவும் உள்ளது. இந்த குழலில் நிறைய வெடி மருந்தும் கண்ணாடித் துண்டு, ஆணி, குண்டுகள் முதலிய மிகவும் பயங்கரமான வஸ்துக்களும் போடப்பட்டிருக்கும். இதை எடுத்து இது கொள்ளக்கூடிய குழலில் வைத்து யந்திரத்தை இயக்கினல் நீரில் தள்ளப்பட்டு மணிக்கு 48மைல் தூரம் வெகு விசையாகச் சென்று எதிரியின் கப்பல் அடியில் தாக்கும். உடனே டார்பீடோ வெடித்து கப்பலிற்கு கொடிய சேதத்தை உண்டாக்கும். ஸுமார் 2000 கஜம் வரையில் போகக்கூடிய சக்தியையுடையது. டார்பீடோ தன் ஸ்வசக்தியினுலேயேதான் நீரில் செல்லவேண்டும்.

***

வெடிகுண்டு கடற் சுரங்கங்கள்:—இவை எதிரிகளது கப்பலை நாசமடையக் செய்வதெற்கென்று அமைக்கப்பட்டவை. அவை உருவத்தில் சில உருண்டையாய் மிதவையாகவும், மற்றவை பிப்பாய் போலவுமிருக்கும். இவை நிறைய கொடியவெடி மருந்து குண்டு முதலியவைகளைப்போட்டு மிதக்க விடுவார்கள். அல்லது ஜலமட்டத்திற்குச்சிறிது தூரத்தில் இருக்கும்படி செய்வார்கள். இவைகள் ஸாதாரணமாய் பழங்கப்பல்களில் கொண்டுபோகப்படும். கப்பலின் மேல்தட்டிலிருந்து மெதுவாய் பின்புறத்திலிருக்கும் ஒரு சரிவுபலகையின் வழியாக நீரில் தள்ளிவிடப்படும். இவைகளின்மீது கப்பல்கள் தட்டினல் போதும். எவ்வளவு உறுதியாயுள்ளவைகளாஞலும் சின்ன பின்னமாய்த் தகர்க்கப்படும். இவைகள் கடல்களில் போடப்படுவதைப் பற்றிய தேசா தேச விதிகள் பலவுண்டு. இவைகளை எடுப்பதும் மிகவும் அபாயகரமானது. இவைகள் சிதறிக் கிடக்கும் பரப்பில் இரண்டிரண்டு கப்பல்கள் சேர்ந்து வேலை செய்யும். உறுதியான இரும்புக் கம்பிகள் இக்கப்பல்களிலிருந்து கடலில் விடப்பட்டு பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். இவைகள் நீரில் ஆழச் செல்வதற்கு இருப்புக்காற்ருடிகள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். இக்கம்பிகளை நீரில் இழுத்தால் இவைகளில் இக்கடற் சுரங்கங்கள் அகப்பட்டு ஒன்ருேடொன்று மோதி வெடித்து விடும். அல்லது அவைவ சமீபத்தில் நீர்மட்டத்தில் வந்தால் அவைகளைச் சுட்டு வெடிக்கச் செய்வார்கள்.

***

மிஸ்டர் ஆஸ்க்வித்.—இங்கிலாந்தின் ப்ரதம மந்திரி. 1852ஆ பிறந்தவர். லண்டன் ஆக்ஸ்போர்ட் இவைகளில் படித்தவர். இவர் 188(ஆ பார்லிமெண்டு மெம்பராக தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். இவர் பாரிஸ்டர் தொழிலிலிருக்கும்பொழுது கேஸுகள் இவரிடம் அதிகம வராமற்போய், வேண்டிய அவகாசம் கிடைக்க, அதை நம்மவர்போல் வீணில் செலவழிக்காமல் ராஜதந்திர விஷயங்களில் தம் கவனத்தைச் செலுத்தி நிபுணராஞர். தம் திறமையாலேயே படிப்படியாய் உயர்ந்த உத்யோகங்களில் அமர்த்தப்பட்டார். இவர் உள்நாடு மந்திரியாகவும் சான்ஸலர் ஆவ் தி எக்ஸ்செகர் என்னும் பொக்கிஷ மந்திரியாகவும் வேலை பார்த்திருக்கிருர். 1909ஆமுதல் முதல் மந்திரியாக இருந்துவருகிருர். அதனுடன் யுக்தமந்திரி வேலையும் பார்த்து வந்தவர் போர்நேரிடவும் தாம் அந்தபதவியிலிருந்து விலகிவிட அதற்கென்று லார்ட் கிச்சனர் நியமிக்கப்பட்டார்.

***

ஸர் எட்வர்ட் க்ரே.—இங்கிலாந்தின் அன்யதேச மந்திரி. இந்த வேலையை 1905ஆ முதல் நிர்வஹித்து வருகிருர். இதற்கு முன் இவர் அன்யதேச மந்திரியின் உதவி உத்யோஹஸ்தராக இருந்திருக்கிருர். அந்நிய தேச வ்யவஹாரங்களில் இவருக்கு நிகரானவர் கிடையாது. இவர் ஸாமர்த்யத்தைப் பற்றி இங்கிலாந்தின் ராஜ்ய தந்திர நிபுணராய் விளங்கிய மிஸ்டர் க்ளாட் ஸ்டனே புகழ்ந்திருக்கும்போது நாம் என்ன சொல்லவேண்டியிருக்கிறது? இவர் இந்த யுத்தத்தை நிறுத்தும்படியாகச் செய்த முயற்சிகளே இவரது பெருமையையும் ராஜ தந்திரத்தையும் செவ்வனே விளக்கிக்காட்டுகிறது.

***

எர்ல் கிச்சனர்:—இங்கிலாந்தின் யுத்த மந்திரி. இவர் 1850-ஆத்தில் பிறந்தவர். ஆப்ரிக்காவில் நடந்த பல யுத்தங்களில் இவர் ஸேனைத்தலைவராக நியமிக்கப்பட்டனர். அவைகளில் ஒன்றிலாவது தம் காரியத்தை முடிக்காமல் வரவில்லை, தென் ஆப்ரிகா யுத்தத்தில் லார்ட் ராபர்ட்ஸின் கீழ் உத்யோகம் பார்த்து வந்தார். பிறகு அவ்விடத்திலேயே இரண்டு வருஷம் ஸேனைத்தலைவராய் இருந்து வந்தார். பிறகு தான் அவர் இந்திய ஸேனதிபதியாக வந்தார். இந்திய ஸேனபதியாயிருந்த இவரது நடவடிக்கைகளைப்பற்றி நம்மவரில் பலருக்கும் இன்னும் ஞாபகமிருக்கலாம். இவர் தாம் நினைத்ததைப் பிடிவாதத்துடன் என்ன இடையூறுகள் நேரிட்டபோதிலும் முடித்தே தீருவார். ராணுவத்தில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று இவர் கொண்டுவரவும் இவருக்கும் லார்ட் கர்ஸனுக்கும் இயலாமற் போய்விடவே லார்ட் கர்ஸன் தம் வேலையை ராஜிநாமா கொடுத்துவிட கிச்சனர் தம் காரியத்தில் ஸித்தியடைந்தார். பிறகு இவர் ஈஜிப்ட் தேசத்தில் ப்ரிடிஷ் மேற்பார்வையிஞதிகாரியாய்ச் சென்று அநேக சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தார். இவரது அனுபவ முதிர்ச்சியை அங்கீகரித்தே இவர் காலஞ்சென்ற எர்ல் ராபர்ட்ஸின் ஆலோசனையின் கீழ் யுத்த மந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

ஸ்ரீ ராமர் பட்டாபிஷேகம்

ஹனுமார் ஸஞ்சீவிபர்வதம் கொணர்தல்

மைஸூர் மஹாராஜா

பரோடா மஹாராஜா

ஹைதராபாத் நிஜாம் அரசர்